

Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

► **B****DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA 2000/60/ES**

z dne 23. oktobra 2000

o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike

(UL L 327, 22.12.2000, str. 1)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
► <u>M1</u>	Odločba št. 2455/2001/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2001	L 331	1	15.12.2001
► <u>M2</u>	Direktiva 2008/32/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2008	L 81	60	20.3.2008
► <u>M3</u>	Direktiva 2008/105/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008	L 348	84	24.12.2008
► <u>M4</u>	Direktiva 2009/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009	L 140	114	5.6.2009
► <u>M5</u>	Direktiva 2013/39/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. avgusta 2013	L 226	1	24.8.2013
► <u>M6</u>	Direktiva Sveta 2013/64/EU z dne 17. decembra 2013	L 353	8	28.12.2013
► <u>M7</u>	Direktiva Komisije 2014/101/EU z dne 30. oktobra 2014	L 311	32	31.10.2014

**DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA
2000/60/ES**

z dne 23. oktobra 2000

o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 175(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽³⁾,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽⁴⁾, in glede na skupno besedilo, ki ga je odobril Spravni odbor 18. julija 2000,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Voda ni kot ostali tržni proizvodi, ampak je dediščina, ki jo je treba varovati, braniti in obravnavati kot tako.
- (2) V zaključkih Ministrskega seminarja o vodni politiki Skupnosti leta 1988 v Frankfurtu je bila poudarjena potreba po zakonodaji Skupnosti, ki bi obravnavala ekološko kakovost. Svet je v svoji Resoluciji z dne 28. junija 1988 ⁽⁵⁾ pozval Komisijo, da predloži predloge za izboljšanje ekološke kakovosti površinskih voda v Skupnosti.
- (3) V izjavi Ministrskega seminarja o podzemnih vodah, ki je bil leta 1991 v Haagu, je bila priznana potreba po ukrepanju, da se prepreči dolgoročno poslabšanje kakovosti in zmanjšanje količine sladke vode, ter se je pozvalo, da se do leta 2000 izvede program ukrepov za trajnostno upravljanje in varstvo sladkovodnih virov. Svet je v svojih Resolucijah z dne 25. februarja 1992 ⁽⁶⁾ in 20. februarja 1995 ⁽⁷⁾ zahteval program ukrepanja za podzemno vodo in spremembo Direktive Sveta 80/68/EGS z dne 17. decembra 1979 o varstvu podzemne vode pred onesnaževanjem z nekaterimi nevarnimi snovmi ⁽⁸⁾ kot del splošne politike varstva sladkih voda.

⁽¹⁾ UL C 184, 17.6.1997, str. 20,
UL C 16, 20.1.1998, str. 14 in
UL C 108, 7.4.1998, str. 94.

⁽²⁾ UL C 355, 21.11.1997, str. 83.

⁽³⁾ UL C 180, 11.6.1998, str. 38.

⁽⁴⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 11. februarja 1999 (UL C 150, 28.5.1999, str. 419), potrjeno 16. septembra 1999, in Skupno stališče Sveta z dne 22. oktobra 1999 (UL C 343, 30.11.1999, str. 1). Sklep Evropskega parlamenta z dne 7. septembra 2000 in Sklep Sveta z dne 14. septembra 2000.

⁽⁵⁾ UL C 209, 9.8.1988, str. 3.

⁽⁶⁾ UL C 59, 6.3.1992, str. 2.

⁽⁷⁾ UL C 49, 28.2.1995, str. 1.

⁽⁸⁾ UL L 20, 26.1.1980, str. 43. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 91/692/EGS (UL L 377, 31.12.1991, str. 48).

▼B

- (4) Vode v Skupnosti so vse bolj obremenjene zaradi naraščajočega povpraševanja po zadostni količini kakovostne vode za vse namene. Evropska agencija za okolje je 10. novembra 1995 v svojem poročilu „Okolje v Evropski uniji — 1995“ predstavila dopolnjeno poročilo o stanju okolja, ki potrjuje potrebo po ukrepanju, da se zavarujejo vode Skupnosti, tako glede kakovosti kot količine.
- (5) Svet je 18. decembra 1995 sprejel sklepe, s katerimi zahteva, da se med drugim izdela nova okvirna direktiva, ki bo določala osnovna načela trajnostne vodne politike v Evropski uniji, in poziva Komisijo, da pripravi predlog.
- (6) Komisija je 21. februarja 1996 sprejela Sporočilo Evropskemu parlamentu in Svetu o vodni politiki Evropske skupnosti, ki opredeljuje načela za vodno politiko Skupnosti.
- (7) Komisija je 9. septembra 1996 predstavila predlog za Sklep Evropskega parlamenta in Sveta o programu ukrepanja za celovito varstvo in upravljanje podzemne vode ⁽¹⁾. Komisija je v tem predlogu poudarila, da je treba določiti postopke za ureditev odvzemanja sladke vode in za spremljanje kakovosti in količine sladke vode.
- (8) Komisija je 29. maja 1995 sprejela Sporočilo Evropskemu parlamentu in Svetu o smotni rabi in ohranjanju močvirij, v katerem priznava, da imajo močvirja pomembno vlogo pri varstvu vodnih virov.
- (9) Treba je razviti celostno politiko Skupnosti do voda.
- (10) Svet dne 25. junija 1996, Odbor regij dne 19. septembra 1996, Ekonomsko-socialni odbor dne 26. septembra 1996 in Evropski parlament dne 23. oktobra 1996 so zahtevali, da Komisija, predloži predlog direktive Sveta, ki določa okvir za evropsko vodno politiko.
- (11) Kot je določeno v členu 174 Pogodbe, mora okoljska politika Skupnosti prispevati k uresničevanju ciljev ohranjanja, varovanja ter izboljševanja kakovosti okolja ob varčni in razumni rabi naravnih virov; temeljiti mora na previdnostnem načelu in na načelih preprečevanja, okoljska škoda pa naj se prednostno popravlja pri viru in plača naj onesnaževalec.
- (12) Na podlagi člena 174 Pogodbe mora Skupnost pri pripravljanju svoje okoljske politike upoštevati razpoložljive znanstvene in tehnične podatke, razmere v okolju v različnih regijah Skupnosti, gospodarski in socialni razvoj Skupnosti kot celote in uravnotežen razvoj njenih regij ter možne koristi in stroške ukrepanja ali neukrepanja.

⁽¹⁾ UL C 355, 25.11.1996, str. 1.

▼B

- (13) V Skupnosti so raznolike razmere in potrebe, ki zahtevajo različne posebne rešitve. Ta raznolikost naj bi se upoštevala pri načrtovanju in izvajanju ukrepov za zagotavljanje varstva in trajnostne rabe vode v okviru povodja. Odločalo naj bi se čim bližje krajem, kjer je voda prizadeta ali se uporablja. S pripravljanim programom ukrepov, prilagojenih regionalnim in lokalnim razmeram, naj bi se prednost dala programom ukrepov, ki jih pripravijo države članice.

- (14) Uspeh te direktive je odvisen od tesnega sodelovanja in medsebojno povezanih ukrepov na ravni Skupnosti, na ravni držav članic in na lokalni ravni kot tudi od obveščanja javnosti, posvetovanja z njo in vključevanja javnosti, vključno z uporabniki.

- (15) Oskrba z vodo je storitev v splošnem interesu, kot je opredeljeno v Sporočilu Komisije o storitvah v splošnem interesu v Evropi ⁽¹⁾.

- (16) Varstvo in trajnostno upravljanje vode je treba intenzivneje vključevati v druga področja politike Skupnosti kot so energetika, promet, kmetijstvo, ribištvo, regionalna politika in turizem. Ta direktiva naj bi bila podlaga za stalni dialog in razvoj strategij za nadaljnje povezovanje področij politike. Ta direktiva lahko tudi pomembno prispeva k drugim področjem sodelovanja med državami članicami, med drugim k Evropski perspektivi prostorskega razvoja (EPPR).

- (17) Učinkovita in skladna vodna politika mora upoštevati ranljivost vodnih ekosistemov, ki so blizu obale in rečnih izlivov, v zalivih ali v relativno zaprtih morjih, saj na njihovo ravnotežje močno vpliva kakovost celinskih voda, ki se vanje izlivajo. Varstvo stanja vode na povodjih bo s prispevanjem k varstvu ribjih populacij, skupaj z obalnimi populacijami rib, prineslo gospodarske koristi.

- (18) Za vodno politiko Skupnosti je potreben pregleden, učinkovit in skladen pravni okvir. Skupnost naj bi zagotovila skupna načela in splošni okvir za delovanje. Ta direktiva naj bi predvidela tak okvir ter uskladila, povezala in dolgoročno nadalje razvila splošna načela in oblike varstva in trajnostne rabe vode v Skupnosti skladno z načeli subsidiarnosti.

- (19) Cilj te direktive je ohraniti in izboljšati vodno okolje v Skupnosti. Pri čemer je poudarek predvsem na kakovosti zadevnih voda. Nadzorovanje količine je pomožni element pri zagotavljanju dobre kakovosti vode in zato naj bi se vpeljali tudi ukrepi, ki bi se nanašali na količino in bi zagotavljali dobro kakovost.

⁽¹⁾ UL C 281, 26.9.1996, str. 3.

▼B

- (20) Količinsko stanje telesa podzemne vode lahko vpliva na ekološko kakovost površinskih voda in kopenskih ekosistemov, povezanih s tem telesom podzemne vode.
- (21) Skupnost in države članice so pogodbenice različnih mednarodnih sporazumov, ki vsebujejo pomembne obveznosti za varstvo morskih voda pred onesnaževanjem, zlasti Konvencije o varstvu morskega okolja območja Baltiškega morja, ki je bila podpisana 9. aprila 1992 v Helsinkih in odobrena s Sklepom Sveta 94/157/ES ⁽¹⁾, Konvencije o varstvu morskega okolja severno-vzhodnega Atlantika, ki je bila podpisana 22. septembra 1992 v Parizu in odobrena s Sklepom Sveta 98/249/ES ⁽²⁾ ter Konvencije o varstvu Sredozemskega morja pred onesnaženjem, ki je bila podpisana 16. februarja 1976 v Barceloni in odobrena s Sklepom Sveta 77/585/EGS ⁽³⁾, in njenega Protokola o varstvu Sredozemskega morja pred onesnaževanjem s kopnega, ki je bil podpisan 17. maja 1980 v Atenah in odobren s Sklepom Sveta 83/101/EGS ⁽⁴⁾. Ta direktiva naj prispeva k temu, da bodo Skupnost in države članice lažje izpolnjevale omenjene obveznosti.
- (22) Ta direktiva naj prispeva k postopnemu zmanjševanju emisij nevarnih snovi v vodo.
- (23) Potrebna so skupna načela za uskladitev prizadevanj držav članic, da bi izboljšale varstvo voda Skupnosti glede količine in kakovosti, pospešile trajnostno rabo vode, prispevale k nadzorovanju čezmejnih problemov povezanih z vodo, varovale vodne ekosisteme ter kopenske ekosisteme in močvirja, ki so od njih neposredno odvisni, ter varovale in razvijale možne načine rabe voda Skupnosti.
- (24) Dobra kakovost vode bo prispevala k zagotavljanju oskrbe prebivalstva s pitno vodo.
- (25) Določile naj bi se skupne opredelitve stanja vode glede na kakovost in, kadar je to pomembno za varstvo okolja, količino. Določili naj bi se okoljski cilji za zagotovitev, da se doseže dobro stanje površinske in podzemne vode v vsej Skupnosti in prepreči slabšanje stanja voda na ravni Skupnosti.
- (26) Države članice si morajo prizadevati doseči vsaj dobro stanje vode, s tem da opredelijo in uresničijo potrebne ukrepe v okviru celovitih programov ukrepov ob upoštevanju obstoječih zahtev Skupnosti. Če je stanje vode že dobro, bi ga bilo treba ohraniti. Za podzemno vodo bi bilo treba poleg zahteve za dobro stanje ugotoviti vsak pomemben in stalno naraščajoč trend koncentracije katerega koli onesnaževala in ga obrniti.

⁽¹⁾ UL L 73, 16.3.1994, str. 19.

⁽²⁾ UL L 104, 3.4.1998, str. 1.

⁽³⁾ UL L 240, 19.9.1977, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 67, 12.3.1983, str. 1.

▼B

- (27) Končni cilj te direktive je doseči odpravo prednostnih nevarnih snovi in prispevati k temu, da se v morskem okolju pri naravno prisotnih snoveh dosežejo koncentracije, ki so blizu vrednostim naravnega ozadja.
- (28) Površinske in podzemne vode so načeloma obnovljivi naravni viri; zlasti obveznost doseganja dobrega stanja podzemne vode zahteva zgodnje ukrepanje in stalno dolgoročno načrtovanje varstvenih ukrepov zaradi naravne zakasnitve pri njenem tvorjenju in obnavljanju. Tako zakasnitev za izboljšanje bi bilo treba upoštevati v časovni razporeditvi pri določanju ukrepov za doseganje dobrega stanja podzemne vode in obračanju kakršnega koli pomembnega in stalno naraščajočega trenda koncentracije katerega koli onesnaževala v podzemni vodi.
- (29) Države članice lahko pri uresničevanju ciljev te direktive in pripravi programa ukrepov v ta namen razdelijo izvajanje programa ukrepov na faze, da porazdelijo stroške izvajanja.
- (30) Da se zagotovi popolno in dosledno izvajanje te direktive, naj bi kakršno koli časovno podaljšanje temeljilo na ustreznih, jasnih in preglednih merilih, ki jih morajo države članice utemeljiti v načrtih upravljanja povodij.
- (31) Kadar je vodno telo tako prizadeto s človekovo dejavnostjo ali je njegovo naravno stanje tako, da je neizvedljivo ali nerazumno drago doseči dobro stanje, se lahko določijo manj strogi okoljski cilji na podlagi ustreznih, jasnih in preglednih meril, pri tem pa bi bilo treba storiti vse, kar je mogoče, da se prepreči vsako nadaljnje slabšanje stanja voda.
- (32) Izjeme glede zahteve, da se prepreči nadaljnje slabšanje ali doseže dobro stanje, so lahko utemeljene pod določenimi pogoji, če je neizpolnitev posledica nepredvidenih ali izjemnih okoliščin, zlasti poplav in suš, ali zaradi prevladujočega javnega interesa, novih preoblikovanj fizičnih in fizikalnih značilnosti vodnega telesa površinske vode ali sprememb gladine vodnih teles podzemne vode, pod pogojem, da se stori vse, kar je mogoče, za ublažitev škodljivih vplivov na stanje vodnega telesa.
- (33) Za vsako povodje bi si bilo treba prizadevati, da se doseže dobro stanje vode, tako da so ukrepi za površinsko vodo in podzemne vode istega ekološkega, hidrološkega in hidrogeološkega sistema, usklajeni.
- (34) Za varstvo okolja je treba bolj povezati kakovostne in količinske vidike površinskih in podzemnih voda ter pri tem upoštevati naravne razmere toka vode v hidrološkem krogu.

▼B

- (35) V povodju, v katerem bi uporaba vode lahko imela čezmejne učinke, bi bilo treba zahteve za doseganje okoljskih ciljev, določenih po tej direktivi, in zlasti vse programe ukrepov usklajevati za celotno vodno območje. Države članice naj bi si pri povodjih, ki segajo preko meja Skupnosti, prizadevale zagotoviti primerno usklajevanje z ustreznimi državami nečlanicami. Direktiva naj prispeva k izpolnjevanju obveznosti, ki jih ima Skupnost po mednarodnih konvencijah o varstvu in upravljanju voda, predvsem Konvenciji Združenih narodov o varstvu in uporabi čezmejnih vodotokov in mednarodnih jezer, ki je bila odobrena s Sklepom Sveta 95/308/ES ⁽¹⁾, in vseh naslednjih sporazumih o njeni uporabi.
- (36) Analizirati je treba značilnosti povodja in vplive človekovega delovanja ter izvesti ekonomsko analizo rabe vode. Države članice naj bi spremljale spremembe stanja vode sistematično in primerjalno za celotno Skupnost. Te informacije so potrebne zato, da se državam članicam zagotovi trdna podlaga za pripravo programov ukrepov za doseganje ciljev, določenih po tej direktivi.
- (37) Države članice naj bi opredelile vode, ki se odvezajo za pitno vodo, in zagotovile uskladitev z Direktivo Sveta 80/778/EGS z dne 15. julija 1980 o kakovosti vode, namenjene za prehrano ljudi ⁽²⁾.
- (38) Države članice lahko kot del programa ukrepov uporabijo ekonomske instrumente. Upoštevati bi bilo treba načelo povračila stroškov storitev za rabo vode, skupaj z okoljskimi stroški in stroški virov, povezanimi s škodo ali negativnimi vplivi na vodno okolje, skladno z načelom „plača povzročitelj obremenitve“. Za ta namen bo potrebna ekonomska analiza storitev za rabo vode na podlagi dolgoročnih napovedi ponudbe in povpraševanja po vodi na vodnem območju.
- (39) Preprečiti ali zmanjšati je treba vpliv dogodkov, pri katerih se voda po naključju onesnaži. Temu namenjeni ukrepi naj bi bili vključeni v program ukrepov.
- (40) Vodna politika Skupnosti naj bi glede preprečevanja in nadzora onesaževanja temeljila na kombiniranem pristopu, ki uporablja nadzor nad onesaževanjem pri viru, tako da se določijo mejne vrednosti emisij in okoljski standardi kakovosti.
- (41) V zvezi s količino vode bi bilo treba določiti celovita načela za nadzorovanje odzemanja in zaježevanja, da se zagotovi okoljska trajnost prizadetih vodnih sistemov.

⁽¹⁾ UL L 186, 5.8.1995, str. 42.

⁽²⁾ UL L 229, 30.8.1980, str. 11. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 98/83/ES (UL L 330, 5.12.1998, str. 32).

▼B

- (42) Kot minimalne zahteve v zakonodaji Skupnosti bi bilo treba določiti skupne okoljske standarde kakovosti in mejne vrednosti emisij za nekatere skupine ali družine onesnaževal. Zagotoviti bi bilo treba vse potrebno za sprejem takih standardov na ravni Skupnosti.
- (43) Ustaviti ali postopno odpraviti je treba onesnaževanje zaradi odvajanja, emisije ali uhajanja prednostnih nevarnih snovi. Evropski parlament in Svet bi se morala na predlog Komisije dogovoriti o snoveh, ki jih je treba upoštevati kot prednostne pri ukrepanju, in o posebnih ukrepih, ki jih je treba sprejeti za preprečevanje onesnaževanja vode s temi snovmi, pri čemer je treba upoštevati vse pomembne vire ter opredeliti stroškovno učinkovito in sorazmerno raven in kombinacijo nadzora.
- (44) Pri opredeljevanju prednostnih nevarnih snovi bi bilo treba upoštevati previdnostno načelo, pri čemer se je treba opreti predvsem na določitev kakršnih koli morebitnih škodljivih učinkov izdelka in na znanstveno oceno tveganja.
- (45) Države članice bi morale sprejeti ukrepe za odpravo onesnaženosti površinske vode s prednostnimi snovmi in postopno zmanjšanje onesnaženosti z drugimi snovmi, ki bi sicer državam članicam onemogočile dosegati cilje za vodna telesa površinskih voda.
- (46) Da bi se zagotovilo sodelovanje najširše javnosti, skupaj z uporabniki vode, pri izdelovanju in dopolnjevanju načrtov upravljanja povodij, je treba zagotoviti ustrezne informacije o načrtovanih ukrepih in poročati o napredku, doseženem pri njihovem izvajanju, da bi se javnost vključila, preden se sprejmejo dokončne odločitve o potrebnih ukrepih.
- (47) Ta direktiva naj bi zagotovila mehanizme za odpravljanje ovir, ki zavirajo izboljšanje stanja vode, kadar te ovire ne sodijo na področje zakonodaje Skupnosti o vodah, da bi se razvile ustrezne strategije Skupnosti za njihovo premagovanje.
- (48) Komisija naj bi vsako leto predstavila posodobljen načrt vseh pobud, ki jih namerava predložiti za področje voda.
- (49) Kot del te direktive bi bilo treba določiti strokovne zahteve, da se zagotovi skladen pristop v Skupnosti. Merila za ocenjevanje stanja vode so pomemben korak naprej. Prilagoditve določenih strokovnih elementov tehničnemu razvoju in standardizacija metod spremljanja stanja, vzorčenja in analiz naj bi se sprejele po postopku odbora. Komisija lahko sprejme smernice za uporabo meril za opis značilnosti vodnih območij in ocenjevanje stanja vode, da pripomore k temeljitemu razumevanju in dosledni uporabi teh meril.
- (50) Ukrepe, potrebne za izvajanje te direktive, bi bilo treba sprejeti skladno s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ UL C 184, 17.7.1999, str. 23.

▼B

- (51) Z izvajanjem te direktive se mora doseči raven varstva voda, ki bo vsaj enakovredna tisti, ki jo zagotavljajo nekateri prejšnji akti, ki naj se zato razveljavijo, takoj ko se v celoti uveljavijo ustrezne določbe te direktive.
- (52) Določbe te direktive prevzemajo okvir za nadzor nad onesnaževanjem z nevarnimi snovmi, določen z Direktivo 76/464/EGS ⁽¹⁾. Navedena direktiva naj bi se zato razveljavila takoj, ko se v celoti uveljavijo ustrezne določbe te direktive.
- (53) Zagotoviti bi bilo treba popolno izvajanje in uveljavitev obstoječe okoljske zakonodaje za varstvo voda. Zagotoviti je treba pravilno uporabo določb za izvajanje te direktive v vsej Skupnosti z ustreznimi kaznimi, predvidenimi v zakonodaji držav članic. Take kazni naj bi bile učinkovite, sorazmerne in odvračilne –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Namen

Namen te direktive je določiti okvir za varstvo celinskih površinskih voda, somornic, obalnega morja in podzemne vode:

- (a) ki preprečuje nadaljnje slabšanje stanja vodnih ekosistemov ter, glede na njihove potrebe po vodi, stanja kopenskih ekosistemov in močvirij, ki so neposredno odvisni od vodnih ekosistemov, to stanje varuje in ga izboljšuje;
- (b) ki vzpodbuja trajnostno rabo vode, ki temelji na dolgoročnem varstvu razpoložljivih vodnih virov;
- (c) katerega cilj je večje varstvo in izboljšanje vodnega okolja, ki se med drugim lahko doseže s posebnimi ukrepi za postopno zmanjšanje odvajanja, emisij in uhajanja prednostnih snovi, ter ustavitve ali postopno odpravo odvajanja, emisij in uhajanja prednostnih nevarnih snovi;
- (d) ki zagotavlja postopno zmanjšanje onesnaženosti podzemne vode in preprečuje njeno nadaljnje onesnaževanje, in
- (e) ki prispeva k blažitvi učinkov poplav in suš

ter s tem prispeva k:

— zagotavljanju zadostnih zalog kakovostne površinske in podzemne vode, potrebne za trajnostno, uravnoteženo in pravično rabo vode,

— znatnemu zmanjšanju onesnaževanja podzemne vode,

— varstvu teritorialnih in morskih voda, in

⁽¹⁾ UL L 129, 18.5.1976, str. 23. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 91/692/EGS (UL L 377, 31.12.1991, str. 48).

▼B

- uresničevanju ciljev ustreznih mednarodnih sporazumov, skupaj s tistimi, katerih cilj je preprečiti in odpraviti onesnaževanje morskega okolja, z ukrepanjem Skupnosti na podlagi člena 16(3), da se ustavi ali postopno odpravi odvajanje, emisije in uhajanje prednostnih nevarnih snovi, s končnim ciljem, da se v morskem okolju za naravno prisotne snovi dosežejo koncentracije, ki so blizu vrednostim naravnega ozadja, in za sintetične snovi čim bližje vrednosti nič.

*Člen 2***Opredelitve**

V tej direktivi pomeni izraz:

1. „Površinske vode“ celinske vode razen podzemne vode; somornice in obalno morje, ki glede kemijskega stanja vključujejo tudi teritorialno morje.
2. „Podzemna voda“ vso vodo pod zemeljskim površjem v zasičenem območju in v neposrednem stiku s tlemi ali podtaljem.
3. „Celinske vode“ vse stoječe ali tekoče vode na površju kopnega in vso podzemno vodo na kopenski strani temeljne črte, od katere se meri širina teritorialnega morja.
4. „Reka“ telo celinske vode, ki večji del teče po površini, vendar pa del njenega toka lahko teče tudi pod zemljo.
5. „Jezero“ telo stoječe celinske površinske vode.
6. „Somornice“ telesa površinske vode v bližini rečnih ustij, ki so zaradi bližine obalnih voda delno slana, vendar nanje znatno vplivajo tokovi sladke vode.
7. „Obalno morje“ površinsko vodo na kopenski strani črte, ki je v vsaki svoji točki oddaljena eno navtično miljo na morsko stran od najbližje točke temeljne črte, od katere se meri širina teritorialnega morja; kadar je primerno, se razteza do zunanje meje somornic.
8. „Umetno vodno telo“ telo površinske vode, ki ga je ustvaril človek.
9. „Močno preoblikovano vodno telo“ telo površinske vode, ki ga je določila država članica skladno z določbami Priloge II in katerega značilnosti so znatno spremenjene zaradi fizičnih sprememb, ki jih je povzročilo človekovo delovanje,
10. „Telo površinske vode“ ločen in pomemben sestavni del površinske vode, kot na primer jezero, vodni zbiralnik, potok, reka ali kanal, del potoka, reke ali kanala, somornica ali del obalnega morja.
11. „Vodonosnik“ kamninski sloj ali sloje ali druge geološke plasti pod zemeljsko površino, ki so dovolj porozne ali prepustne, da omogočajo pomemben tok podzemne vode ali odvzem pomembnih količin podzemne vode.

▼B

12. „Telo podzemne vode“ razločen volumen podzemne vode v vodonosniku ali vodonosnikih.
13. „Povodje“ območje kopnega, s katerega ves površinski odtok teče preko zaporedja potokov, rek in lahko tudi jezer skozi eno samo rečno ustje, estuarij ali delto v morje.
14. „Porečje“ območje kopnega, s katerega ves površinski odtok teče skozi vrsto potokov, rek in lahko tudi jezer v določeno točko vodotoka (običajno v jezero ali sotočje rek).
15. „Vodno območje“ na podlagi člena 3(1) za glavno enoto upravljanja povodij določeno območje kopnega in morja, ki ga sestavlja eno ali več sosednjih povodij, skupaj z njimi povezane podzemne vode in obalno morje.
16. „Pristojni organ“ organ ali organe, določene na podlagi člena 3(2) ali 3(3).
17. „Stanje površinske vode“ splošni izraz stanja telesa površinske vode, ki ga določa bodisi njegovo ekološko bodisi njegovo kemijsko stanje, in sicer tisto, ki je slabše.
18. „Dobro stanje površinske vode“ stanje vodnega telesa površinske vode, kadar sta njegovo ekološko stanje in njegovo kemijsko stanje najmanj „dobri“.
19. „Stanje podzemne vode“ splošen izraz stanja, ki ga določa bodisi njegovo količinsko bodisi njegovo kemijsko stanje, in sicer tisto, ki je slabše.
20. „Dobro stanje podzemne vode“ stanje telesa podzemne vode, ko sta njegovo količinsko stanje in njegovo kemijsko stanje najmanj „dobri“.
21. „Ekološko stanje“ izraz kakovosti zgradbe in delovanja vodnih ekosistemov, povezanih s površinskimi vodami, skladno z razvrstitvijo v Prilogi V.
22. „Dobro ekološko stanje“ stanje telesa površinske vode v skladu z razvrstitvijo v Prilogi V.
23. „Dober ekološki potencial“ stanje močno preoblikovanega ali umetnega vodnega telesa, ki je tako opredeljeno skladno z ustreznimi določbami Priloge V.
24. „Dobro kemijsko stanje površinske vode“ kemijsko stanje, ki je potrebno, da se dosežejo okoljski cilji za površinske vode, določeni v členu 4(1)(a); to je kemijsko stanje telesa površinske vode, v katerem koncentracije onesnaževal ne presegajo okoljskih standardov kakovosti, določenih v Prilogi IX in na podlagi člena 16(7), ter na podlagi druge s tem povezane zakonodaje Skupnosti, ki določa okoljske standarde kakovosti na ravni Skupnosti.
25. „Dobro kemijsko stanje podzemne vode“ kemijsko stanje telesa podzemne vode, ki izpolnjuje vse pogoje iz preglednice 2.3.2. v Prilogi V.

▼B

26. „Količinsko stanje“ izraz stopnje vpliva na telo podzemne vode zaradi neposrednega in posrednega odvzemanja.
27. „Razpoložljiv vir podzemne vode“ dolgoročno povprečno letno stopnjo celotne obnove telesa podzemne vode, zmanjšano za dolgoročni letni pretok, potreben, da se dosežejo cilji ekološke kakovosti za z njim povezane površinske vode, določeni v členu 4, tako da se prepreči kakršno koli pomembno poslabšanje ekološkega stanja teh voda in kakršna koli pomembna škoda na kopenskih ekosistemih, ki so z njim povezani.
28. „Dobro količinsko stanje“ stanje v skladu s preglednico 2.1.2 Priloge V.
29. „Nevarne snovi“ snovi ali skupine snovi, ki so strupene, obstojne in se lahko kopičijo v organizmih, in druge snovi ali skupine snovi, ki so enako zaskrbljujoče.
30. „Prednostne snovi“ snovi, opredeljene skladno s členom 16(2) in našteje v Prilogi X. Med temi snovmi so „prednostne nevarne snovi“, kar pomeni snovi, opredeljene skladno s členom 16(3) in (6), pri katerih je treba ukrepati skladno s členom 16(1) in (8).
31. „Onesnaževalo“ kakršno koli snov, ki lahko povzroči onesnaženje, zlasti tiste iz Priloge VIII.
32. „Neposredno odvajanje v podzemno vodo“ odvajanje onesnaževal v podzemno vodo brez pronicanja skozi tla ali podtalje.
33. „Onesnaževanje“ neposredno ali posredno vnašanje snovi ali toplote v zrak, vodo ali tla, ki je posledica človekove dejavnosti in lahko škoduje zdravju ljudi ali kakovosti vodnih ekosistemov ali kopenskih ekosistemov, ki so neposredno odvisni od vodnih ekosistemov; poškoduje materialno lastnino ali škoduje ali posega v uživanje in druge dovoljene rabe okolja.
34. „Okoljski cilji“ cilje, določene v členu 4.
35. „Okoljski standard kakovosti“ koncentracijo posameznega onesnaževala ali skupine onesnaževal v vodi, usedlini ali organizmih, ki naj ne bi bila presežna, da se zavarujeta zdravje ljudi in okolje.
36. „Kombiniran pristop“ nadzor nad odvajanjem in emisijami v površinske vode skladno s pristopom iz člena 10.
37. „Voda za prehrano ljudi“ enako kot v Direktivi 80/778/EGS, kakor je bila spremenjena z Direktivo 98/83/ES.
38. „Storitve za rabo vode“ vse storitve, s katerimi se za gospodinjstva, javne institucije ali katero koli gospodarsko dejavnost zagotavljajo:
 - (a) odvzem, zajezitev, shranjevanje, obdelavo in distribucijo površinske ali podzemne vode;

▼B

(b) zmožljivosti za zbiranje in obdelavo odpadne vode, ki se nato odvaja v površinsko vodo.

39. „Raba vode“ storitve za rabo vode skupaj s katero koli dejavnostjo, opredeljeno v členu 5 in Prilogi II, ki pomembno vpliva na stanje vode.

Ta pristop se uporablja za namene člena 1 in za ekonomsko analizo, izvedeno skladno s členom 5 in točko (b) Priloge III.

40. „Mejne vrednosti emisij“ maso, izraženo z določenimi posebnimi parametri, koncentracijo in/ali stopnjo emisije, ki se v nobenem časovnem obdobju ali več časovnih obdobjih ne smejo preseči. Mejne vrednosti emisij se lahko določijo tudi za določene skupine, družine ali vrste snovi, zlasti tiste, opredeljene na podlagi člena 16.

Mejne vrednosti emisij za snovi se običajno uporabljajo na mestu, kjer emisije zapuščajo obrat, pri njihovem določanju pa se redčenje zanemari. Glede posrednih izpustov v vodo se lahko pri določanju mejnih vrednosti emisij za zadevne obrate upošteva učinek čistilne naprave, če se zagotovi enaka raven varstva okolja kot celote in če to ne privede do višjih ravni onesnaženja v okolju.

41. „Nadzor nad emisijami“ nadzor, za katerega je potrebno določeno omejevanje emisij, kot so na primer mejna vrednost emisije, ali kako drugače določane meje ali pogoji za učinke, naravo ali druge značilnosti emisije ali pogojev obratovanja, ki vplivajo na emisije. Uporaba izraza „nadzor nad emisijami“ v tej direktivi s glede določb katere koli druge direktive ne šteje za ponovno razlago zadevnih določb.

Člen 3

Usklajevanje upravnih ureditev na vodnih območjih

1. Države članice določijo posamezna povodja na svojem ozemlju in jih za namene te direktive dodelijo posameznim vodnim območjem. Kadar je to primerno, se majhna povodja lahko povežejo z večjimi ali se združijo s sosednjimi majhnimi povodji tako, da tvorijo posamezno vodno območje. Kadar podzemne vode ne sledijo popolnoma določenemu povodju, se opredelijo in dodelijo najbližjemu ali najprimernejšemu vodnemu območju. Obalno morje se opredeli in dodeli najbližjemu ali najprimernejšemu vodnemu območju ali območjem.

2. Države članice zagotovijo ustrezne upravne ureditve, skupaj z določitvijo ustreznega pristojnega organa, za uporabo pravil te direktive na vsakem vodnem območju, ki leži na njihovem ozemlju.

3. Države članice zagotovijo, da se povodje, ki leži na ozemljih več držav članic, dodeli mednarodnemu vodnemu območju. Na zahtevo zadevnih držav članic Komisija pomaga pri dodeljevanju povodij takim mednarodnim vodnim območjem.

▼B

Vsaka država članica zagotovi ustrezne upravne ureditve, skupaj z določitvijo ustreznega pristojnega organa, za uporabo pravil te direktive na tistem delu vsakega mednarodnega vodnega območja, ki leži na njenem ozemlju.

4. Države članice zagotovijo, da se zahteve te direktive za doseg okoljskih ciljev, določenih po členu 4, in zlasti vsi programi ukrepov usklajujejo za celotno vodno območje. Za mednarodna vodna območja zadevne države članice skupaj zagotovijo tako usklajevanje in lahko v ta namen uporabijo obstoječe institucije, ki izhajajo iz mednarodnih sporazumov. Na zahtevo zadevnih držav članic Komisija pomaga pri določanju programov ukrepov.

5. Kadar vodno območje sega preko ozemlja Skupnosti, si zadevna država članica ali zadevne države članice prizadevajo vzpostaviti primeren sistem usklajevanja z ustreznimi državami nečlanicami, da bi se cilji te direktive dosegli na celotnem vodnem območju. Države članice zagotovijo uporabo pravil te direktive na svojem ozemlju.

6. Države članice lahko določijo obstoječ nacionalni ali mednarodni organ kot pristojni organ za namene te direktive.

7. Države članice določijo pristojni organ do datuma iz člena 24.

8. Države članice Komisiji pošljejo seznam svojih pristojnih organov in pristojnih organov vseh mednarodnih teles, v katerih sodelujejo, najkasneje 6 mesecev po datumu iz člena 24. Za vsak pristojni organ navedejo informacije iz Priloge I.

9. Države članice obvestijo Komisijo o vseh spremembah podatkov, sporočenih skladno z odstavkom 8, v treh mesecih od začetka veljavnosti take spremembe.

*Člen 4***Okoljski cilji**

1. Pri zagotavljanju izvedljivosti programov ukrepov, določenih v načrtih upravljanja povodij:

(a) za površinske vode

(i) države članice izvedejo potrebne ukrepe, da preprečijo poslabšanje stanja vseh teles površinske vode, ob uporabi odstavkov 6 in 7 in brez vpliva na odstavek 8;

(ii) države članice varujejo, izboljšujejo in obnavljajo vsa telesa površinske vode, ob uporabi pododstavka (iii) za umetna in močno preoblikovana vodna telesa, da se dobro stanje površinske vode doseže najkasneje 15 let po začetku veljavnosti te direktive skladno z določbami iz Priloge V, ob uporabi podaljšanj, določenih skladno z odstavkom 4, ter ob uporabi odstavkov 5, 6 in 7 brez vpliva na odstavek 8;

▼B

- (iii) države članice varujejo in izboljšujejo vsa umetna in močno preoblikovana vodna telesa z namenom, da se dober ekološki potencial in dobro kemijsko stanje površinske vode dosežeta najkasneje 15 let po začetku veljavnosti te direktive skladno z določbami iz Priloge V, ob uporabi podaljšanj, določenih skladno z odstavkom 4, ter ob uporabi odstavkov 5, 6 in 7 brez vpliva na odstavek 8;
- (iv) države članice izvedejo potrebne ukrepe skladno s členom 16(1) in (8), z namenom da postopno zmanjšajo onesnaževanje s prednostnimi snovmi in ustavijo ali postopno odpravijo emisije, odvajanje in uhajanje prednostnih nevarnih snovi

kar pa ne vpliva na ustrezne mednarodne sporazume iz člena 1 za zadevne pogodbenice;

(b) za podzemno vodo

- (i) države članice izvedejo potrebne ukrepe, da preprečijo ali omejijo vnašanje onesnaževal v podzemno vodo in da preprečijo poslabšanje stanja vseh teles podzemne vode, ob uporabi odstavkov 6 in 7 ter brez vpliva na odstavek 8 tega člena in ob uporabi člena 11(3)(j);
- (ii) države članice varujejo, izboljšujejo in obnavljajo telesa podzemne vode ter zagotavljajo ravnotežje med odvzemanjem in obnavljanjem podzemne vode, da se dobro stanje podzemne vode doseže najkasneje 15 let po začetku veljavnosti te direktive skladno z določbami iz Priloge V, ob uporabi podaljšanj, določenih skladno z odstavkom 4, ter ob uporabi odstavkov 5, 6 in 7 brez vpliva na odstavek 8 tega člena ter ob uporabi člena 11(3)(j);
- (iii) države članice izvedejo potrebne ukrepe, da se obrne vsak pomemben in trajen trend naraščanja koncentracije katerega koli onesnaževala, ki je posledica vpliva človekove dejavnosti, da postopno zmanjša onesnaženost podzemne vode.

Ukrepi za obračanje trenda se izvajajo skladno z odstavki 2, 4 in 5 člena 17, ob upoštevanju standardov, ki se uporabljajo in so navedeni v ustrezni zakonodaji Skupnosti, ter ob uporabi odstavkov 6 in 7 in brez vpliva na odstavek 8;

(c) za zavarovana območja

Države članice morajo doseči skladnost z vsemi standardi in cilji najkasneje v 15 letih po začetku veljavnosti te direktive, razen če je drugače določeno v zakonodaji Skupnosti, na podlagi katere so bila posamezna zavarovana območja ustanovljena.

▼M6

Za Mayotte kot najbolj oddaljeno regijo v smislu člena 349 Pogodbe o delovanju Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: Mayotte) je rok iz točk (a)(ii), (a)(iii), (b)(ii) in (c) 22. december 2021.

▼B

2. Kadar se na določeno vodno telo nanaša več ciljev iz odstavka 1, se uporablja najstrožji od teh ciljev.

3. Države članice lahko določijo, da je telo površinske vode umetno ali močno preoblikovano, kadar:

(a) bi imele spremembe hidromorfoloških značilnosti tega vodnega telesa, ki bi bile potrebne za dobro ekološko stanje, pomembne škodljive učinke na:

(i) širše okolje;

(ii) plovbo, vključno s pristaniškimi zmogljivostmi, ali rekreacijo;

(iii) dejavnosti, zaradi katerih se voda shranjuje, kot so oskrba s pitno vodo, proizvodnja električne energije ali namakanje;

(iv) urejanje voda, varstvo pred poplavami, izsuševanje ali

(v) druge, enako pomembne dejavnosti trajnostnega razvoja;

(b) se koristnih ciljev, katerim so namenjene umetne ali spremenjene značilnosti vodnega telesa, zaradi razlogov, povezanih s tehnično izvedljivostjo, ali nesorazmernih stroškov ne da ustrezno doseči na druge načine, ki so mnogo boljša okoljska možnost.

Taka določitev in razlogi zanje se posebej navedejo v načrtih upravljanja povodij, ki jih predpisuje člen 13, in jih je treba pregledati vsakih 6 let.

4. ►**M6** Roki, določeni na podlagi odstavka 1, se lahko podaljšajo za postopno doseganje ciljev za vodna telesa, če ne pride do nadaljnjega poslabšanja stanja prizadetega vodnega telesa, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji: ◀

(a) Države članice določijo, da vseh potrebnih izboljšav stanja vodnega telesa ni mogoče razumno doseči v časovnih okvirih iz tega odstavka zaradi vsaj enega od naslednjih razlogov:

(i) potrebni obseg izboljšav se lahko doseže le v fazah, ki presega časovni okvir, zaradi razlogov, povezanih s tehnično izvedljivostjo;

(ii) zaključiti izboljšave v časovnem okviru bi bilo nesorazmerno drago;

▼B

- (iii) naravne razmere ne dopuščajo pravočasnega izboljšanja stanja vodnega telesa.
- (b) Podaljšanje roka in razlogi zanj so posebej navedeni in razloženi v načrtu upravljanja povodja, ki ga predpisuje člen 13.
- (c) Podaljšanje je omejeno na največ dve nadaljnji dopolnitvi načrta upravljanja povodja, razen kadar zaradi naravnih razmer ciljev ni mogoče doseči v tem obdobju.
- (d) Povzetek ukrepov, ki so zahtevani po členu 11 in predvideni kot potrebni zato, da se zahtevano stanje vodnih teles doseže postopno do poteka podaljšanega roka, razlogi za kakršno koli večjo zamudo pri zagotavljanju izvedljivosti teh ukrepov ter pričakovana časovna razporeditev njihovega izvajanja se navedejo v načrtu upravljanja povodja. Pregled izvajanja teh ukrepov in povzetek vseh dodatnih ukrepov se vključita v dopolnitve načrta upravljanja povodja.

5. Države članice si pri posameznih vodnih telesih lahko prizadevajo doseči manj stroge okoljske cilje od tistih, predpisanih v odstavku 1, če so ta telesa zaradi človekovega delovanja tako prizadeta, kar se določi skladno s členom 5(1), oziroma je njihovo naravno stanje tako, da bi bilo doseči te cilje neizvedljivo ali nesorazmerno drago, in če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) okoljskih in socialno-ekonomskih potreb, ki jih človekovo delovanje izpolnjuje, se brez nesorazmerno visokih stroškov ne da zadovoljiti na druge načine, ki bi bili mnogo boljša okoljska možnost;

- (b) države članice zagotovijo:

- za površinske vode, da se doseže najboljše možno ekološko in kemijsko stanje glede na vplive, ki se jim zaradi narave človekovega delovanja ali onesnaževanja ni bilo mogoče razumno izogniti,

- za podzemno vodo, da se njeno dobro stanje čim manj spremeni glede na vplive, ki se jim zaradi narave človekovega delovanja ali onesnaževanja ni bilo mogoče razumno izogniti;

- (c) stanje prizadetega vodnega telesa se nič več ne slabša;

- (d) določitev manj strogih okoljskih ciljev in razlogi zanje so posebej navedeni v načrtu upravljanja povodja, ki ga predpisuje člen 13, te cilje pa je treba vsakih 6 let ponovno pregledati.

▼B

6. Začasno poslabšanje stanja vodnih teles ni kršitev zahtev te direktive, če je posledica okoliščin, ki so nastale naravno ali zaradi višje sile in so izjemne ali jih razumno ni bilo mogoče predvideti, zlasti izredno velikih poplav in zelo dolgih suš, ali če je posledica okoliščin zaradi nesreč, ki jih razumno ni bilo mogoče predvideti, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) storjeno je vse, kar je mogoče, da se prepreči nadaljnje slabšanje stanja in da se ne ogrozi uresničitve ciljev te direktive pri drugih vodnih telesih, ki jih te okoliščine niso prizadele;
- (b) okoliščine, v katerih se lahko razglasijo izredne razmere ali razmere, ki jih razumno ni bilo mogoče predvideti, vključno s sprejemom ustreznih kazalcev, so navedeni v načrtu upravljanja povodja;
- (c) ukrepi, ki jih je treba izvesti v takih izrednih razmerah, so vključeni v program ukrepov in ne bodo ogrozili obnove kakovosti vodnega telesa po prenehanju takih razmer;
- (d) učinki razmer, ki so izredne ali jih razumno ni bilo mogoče predvideti, se vsako leto ponovno pregledajo in ob upoštevanju razlogov iz odstavka 4(a) se stori vse, kar je mogoče, da se vodno telo vrne v stanje pred učinki teh razmer, kakor hitro je to razumno mogoče in
- (e) povzetek učinkov razmer in ukrepov, ki so bili ali bodo izvedeni skladno s odstavkoma (a) in (d), se vključi v naslednjo dopolnitev načrta upravljanja povodja.

7. Države članice ne bodo kršile te direktive, kadar:

- je nedoseganje dobrega stanja podzemne vode, dobrega ekološkega stanja oziroma dobrega ekološkega potenciala ali pri preprečevanju slabšanja stanja telesa površinske vode ali podzemne vode posledica novih preoblikovanj fizičnih značilnosti telesa površinske vode ali spremembe gladine teles podzemne vode, ali

▼B

— je neuspešno preprečevanje poslabšanja stanja telesa površinske vode iz zelo dobrega v dobro posledica novih dejavnosti trajnostnega razvoja

in so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) storjeno je vse, kar je mogoče, da se ublažijo škodljivi vplivi na stanje vodnega telesa;
- (b) razlogi za te spremembe so posebej navedeni in razloženi v načrtu upravljanja povodja, ki ga predpisuje člen 13, cilji pa so vsakih 6 let ponovno pregledani;
- (c) razlogi za preoblikovanja ali spremembe so prevladujoč javni interes in/ali koristi, ki jih imajo nova preoblikovanja ali spremembe za zdravje ljudi, ohranjanje varnosti ljudi ali trajnostni razvoj, so večje od koristi, ki jih ima doseganje ciljev iz odstavka 1 za okolje in družbo, in
- (d) koristnih ciljev, katerim so namenjena preoblikovanja in spremembe vodnega telesa, se zaradi razlogov, povezanih s tehnično izvedljivostjo ali nesorazmernimi stroški, ne da doseči na druge načine, ki so mnogo boljša okoljska možnost.

8. Pri uporabi odstavkov 3, 4, 5, 6 in 7 država članica zagotovi, da uporaba trajno ne izključi ali ogrozi uresničitve ciljev te direktive pri drugih vodnih telesih na istem vodnem območju in je skladna z izvajanjem druge okoljske zakonodaje Skupnosti.

9. Z ustreznimi ukrepi je treba zagotoviti, da uporaba novih določb, vključno z uporabo odstavkov 3, 4, 5, 6 in 7, jamči vsaj enako raven varstva kot veljavna zakonodaja Skupnosti.

Člen 5

Značilnosti vodnega območja, pregled vplivov človekovega delovanja na okolje in ekonomska analiza rabe vode

1. Vsaka država članica zagotovi, da se za vsako vodno območje ali del mednarodnega vodnega območja, ki leži na njenem ozemlju, izvede:

- analiza njegovih značilnosti,
- pregled vplivov človekovega delovanja na stanje površinskih voda in podzemne vode ter
- ekonomska analiza rabe vode

skladno s strokovnimi zahtevami iz prilog II in III in dokončajo najkasneje štiri leta po začetku veljavnosti te direktive.

2. Analize in pregledi iz odstavka 1 se ponovno pregledajo in po potrebi prilagodijo zadnjemu stanju najkasneje 13 let po začetku veljavnosti te direktive in nato vsakih šest let.

Člen 6

Register zavarovanih območij

1. Države članice zagotovijo vzpostavitev registra ali registrov vseh območij na vsakem vodnem območju, za katera je bilo določeno, da potrebujejo posebno varstvo po posebni zakonodaji Skupnosti zaradi varovanja njihove površinske in podzemne vode ali ohranjanja habitatov in vrst, ki so neposredno odvisni od vode. Zagotovijo tudi, da je register pripravljen najkasneje štiri leta po začetku veljavnosti te direktive.
2. Register ali registri vključujejo vsa vodna telesa, opredeljena na podlagi člena 7(1), in vsa zavarovana območja, vključena v Prilogo IV.
3. Register ali registri zavarovanih območij za vsako vodno območje se redno pregledujejo in posodablajo.

Člen 7

Vode, ki se uporabljajo za odvzem pitne vode

1. Države članice na vsakem vodnem območju opredelijo:
 - vsa vodna telesa, ki se uporabljajo za odvzem vode, namenjene za prehrano ljudi in zagotavljajo v povprečju več kot 10 m³ na dan ali oskrbujejo več kot 50 oseb, in
 - tista vodna telesa, ki so namenjena za tako rabo v prihodnosti.

Države članice skladno s Prilogo V spremljajo tista vodna telesa, ki skladno s Prilogo V zagotavljajo v povprečju več kot 100 m³ na dan.

2. Za vsako vodno telo, opredeljeno na podlagi odstavka 1, države članice poleg tega, da izpolnjujejo cilje iz člena 4 v skladu z zahtevami te direktive za vodna telesa površinske vode vključno s standardi kakovosti, določenimi na ravni Skupnosti po členu 16, zagotovijo, da bo voda po uporabljenem režimu čiščenja in skladno z zakonodajo Skupnosti ustrezala zahtevam Direktive 80/778/EGS, kakor je bila spremenjena z Direktivo 98/83/ES.
3. Države članice zagotovijo potrebno varstvo za tako opredeljena vodna telesa, da se izognejo poslabšanju njihove kakovosti ter s tem zmanjšajo stopnjo čiščenja, ki je potrebna za proizvodnjo pitne vode. Države članice lahko določijo vodovarstvena območja za ta vodna telesa.

Člen 8

Spremljanje stanja površinskih in podzemnih voda ter zavarovanih območij

1. Države članice zagotovijo uvedbo programov za spremljanje stanja voda z namenom, da se uredi skladen in izčrpen pregled stanja voda na vsakem vodnem območju:
 - za površinske vode taki programi vključujejo:
 - (i) količino in gladino toka ali hitrost toka do stopnje, ki je ustrezna za ekološko in kemijsko stanje ter ekološki potencial, in
 - (ii) ekološko in kemijsko stanje ter ekološki potencial;

▼B

- za podzemne vode taki programi vključujejo spremljanje kemijskega in količinskega stanja,
- za zavarovana območja se navedeni programi dopolnijo s tistimi zahtevami iz zakonodaje Skupnosti, na podlagi katerih so bila posamezna zavarovana območja ustanovljena.

2. Ti programi so pripravljeni za izvedbo najkasneje šest let po začetku veljavnosti te direktive, če ni drugače določeno v zadevni zakonodaji. Tako spremljanje stanja mora biti skladno z zahtevami Priloge V.

▼M2

3. Določiti je treba strokovne zahteve in standardizirane metode za analiziranje in spremljanje stanja voda. Navedeni ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 21(3).

▼B*Člen 9***Povračilo stroškov storitev za rabo vode**

1. Države članice upoštevajo načelo povračila stroškov storitev za rabo vode, skupaj z okoljskimi stroški in stroški virov, ob upoštevanju ekonomske analize, izvedene po Prilogi III, in zlasti skladno z načelom „plača povzročitelj obremenitve“.

Države članice do leta 2010 zagotovijo:

- da cenovna politika za vodo porabnike ustrezno vzpodbuja, da gospodarno uporabljajo vodne vire in tako prispevajo k okoljskim ciljem te direktive;
- ustrezen prispevek različnih rab vode, razdeljenih vsaj na industrijo, gospodinjstva in kmetijstvo, k povračilu stroškov storitev za rabo vode, ki temelji na ekonomski analizi, izvedeni skladno s Prilogo III, in upošteva načelo „plača povzročitelj obremenitve“.

Države članice pri tem lahko upoštevajo družbene, okoljske in gospodarske učinke povračil ter geografske in podnebne razmere prizadete regije ali regij.

2. Države članice v načrtih upravljanja povodij poročajo o načrtovanih ukrepih za izvajanje odstavka 1, ki bodo prispevali k doseganju okoljskih ciljev te direktive, in o prispevku različnih rab vode k povračilu stroškov storitev za rabo vode.

3. Nič v tem členu ne preprečuje financiranja posameznih preventivnih ali sanacijskih ukrepov, da se dosežejo cilji te direktive.

▼B

4. Države članice ne kršijo te direktive, če se skladno z ustaljenimi postopki odločijo, da ne bodo uporabljale določb drugega stavka odstavka 1 in s tem povezanih zadevnih določb odstavka 2 za določeno dejavnost rabe vode, kadar to ne ogroža namenov in doseganja ciljev te direktive. Države članice navedejo razloge za nepopolno uporabo drugega stavka odstavka 1 v načrtih upravljanja povodij.

*Člen 10***Kombinirani pristop za točkovne in razpršene vire**

1. Države članice zagotovijo, da se odvajanja v površinske vode, omenjena v odstavku 2, nadzorujejo skladno s kombiniranim pristopom, opredeljenim v tem členu.

2. Države članice zagotovijo vzpostavitev in/ali izvajanje:

- (a) nadzora nad emisijami, ki temelji na najboljših razpoložljivih tehnologijah, ali
- (b) ustreznih mejnih vrednosti emisij ali
- (c) pri razpršenih vplivih primerne nadzora, ki vključuje najboljšo okoljsko prakso,

kot je določeno v:

— Direktivi Sveta 96/61/ES z dne 24. septembra 1996 o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja ⁽¹⁾,

— Direktivi Sveta 91/271/EGS z dne 21. maja 1991 o čiščenju komunalne odpadne vode ⁽²⁾,

— Direktivi Sveta 91/676/EGS z dne 12. decembra 1991 o varstvu voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov ⁽³⁾,

— direktivah, sprejetih na podlagi člena 16 te direktive,

— direktivah, navedenih v Prilogi IX,

— kateri koli drugi ustrezni zakonodaji Skupnosti

najkasneje 12 let po začetku veljavnosti te direktive, če ni drugače določeno v zadevni zakonodaji.

3. Kadar cilj kakovosti ali standard kakovosti, izoblikovan na podlagi te direktive, direktiv iz Priloge IX ali katere koli druge zakonodaje Skupnosti, predpisuje strožje pogoje od tistih, ki bi izhajali iz uporabe odstavka 2, se ustrezno določi strožji nadzor nad emisijami.

⁽¹⁾ UL L 257, 10.10.1996, str. 26.

⁽²⁾ UL L 135, 30.5.1991, str. 40. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo Komisije 98/15/ES (UL L 67, 7.3.1998, str. 29).

⁽³⁾ UL L 375, 31.12.1991, str. 1.

Člen 11

Program ukrepov

1. Vsaka država članica zagotovi za vsako vodno območje ali del mednarodnega vodnega območja na njenem ozemlju uvedbo programa ukrepov, ob upoštevanju rezultatov analiz, ki jih predpisuje člen 5, da se dosežejo cilji, določeni po členu 4. Ti programi ukrepov se lahko sklicujejo na ukrepe, ki izhajajo iz zakonodaje, ki je bila sprejeta na nacionalni ravni in velja za celotno ozemlje države članice. Kadar je primerno, država članica lahko sprejme ukrepe, ki se uporabljajo za vsa vodna območja in/ali za dele mednarodnih vodnih območij na njenem ozemlju.

2. Vsak program ukrepov vključuje „osnovne“ ukrepe iz odstavka 3 in, če je potrebno, „dopolnilne“ ukrepe.

3. „Osnovni ukrepi“ so najmanjše zahteve, ki jih je treba izpolniti, in jih sestavljajo:

(a) ukrepi, potrebni za izvajanje zakonodaje Skupnosti za varstvo voda, skupaj z ukrepi, ki jih predpisuje zakonodaja iz člena 10 in dela A Priloge VI;

(b) ukrepi, za katere velja, da so primerni za namene člena 9;

(c) ukrepi za vzpodbujanje gospodarne in trajnostne rabe vode, da se ne ogrozi doseganje ciljev iz člena 4;

(d) ukrepi za izpolnjevanje zahtev člena 7, skupaj z ukrepi za varstvo kakovosti vode, da se zmanjša stopnja čiščenja, ki je potrebna za proizvodnjo pitne vode;

(e) nadzor nad odvzemanjem sladke površinske in podzemne vode ter zajezovanjem sladke površinske vode, skupaj z registrom ali registri odvzemov vode in zahtevo za predhodno dovoljenje za odvzem in zajezitev. Ta nadzor se redno preverja in po potrebi posodobi. Države članice lahko iz tega nadzora izvzamejo odvzeme ali zajezitve, ki nimajo pomembnega vpliva na stanje vode;

(f) nadzor, skupaj z zahtevo za predhodno dovoljenje za umetno napažanje ali bogatenje teles podzemne vode. Uporabljena voda se lahko pridobiva iz katere koli površinske ali podzemne vode, če raba vira ne ogroža doseganja okoljskih ciljev, določenih za ta vir ali za obnovljeno ali obogateno telo podzemne vode. Ta nadzor se redno preverja in po potrebi posodobi;

(g) za točkovne vire odvajanja, ki lahko povzročijo onesnaženje, zahteva za predhodno ureditev, na primer prepoved vnašanja onesnaževal v vodo ali zahteva za predhodno dovoljenje ali registracijo na podlagi splošnih zavezujočih pravil, ki določajo nadzor nad emisijami za ta onesnaževala, skupaj z nadzorom v skladu s členoma 10 in 16. Ta nadzor se redno preverja in po potrebi posodobi;

▼B

- (h) za razpršene vire, ki lahko povzročijo onesnaženje, ukrepi za preprečevanje ali nadzorovanje vnosa onesnaževal. Nadzor je lahko v obliki zahteve za predhodno ureditev, na primer prepoved vnašanja onesnaževal v vodo, ali za predhodno dovoljenje ali registracijo na podlagi splošnih zavezujočih pravil, kadar taka zahteva ni drugače predvidena v zakonodaji Skupnosti. Ta nadzor se redno preverja in po potrebi posodobi;
- (i) za vse druge pomembne škodljive vplive na stanje vode, določene na podlagi člena 5 in Priloge II, predvsem ukrepi, ki zagotavljajo, da so hidromorfološke razmere v vodnih telesih skladne z doseganjem zahtevanega ekološkega stanja ali dobrega ekološkega potenciala za vodna telesa, ki so opredeljena kot umetna ali močno preoblikovana. Temu namenjen nadzor je lahko v obliki zahteve za predhodno dovoljenje ali registracijo na podlagi splošnih zavezujočih pravil, kadar taka zahteva ni drugače predvidena v zakonodaji Skupnosti. Ta nadzor se redno preverja in po potrebi posodobi;
- (j) prepoved neposrednega odvajanja onesnaževal v podzemno vodo ob upoštevanju naslednjih določb:

Države članice lahko dovolijo ponovno injiciranje vode, uporabljene za izkoriščanje geotermične energije, v isti vodonosnik.

Ob določitvi pogojev lahko dovolijo tudi:

- injiciranje vode, ki vsebuje snovi, ki nastajajo v postopkih za iskanje in pridobivanje ogljikovodikov ali iz rudarskih dejavnosti, in injiciranje vode zaradi tehničnih razlogov v geološke formacije, iz katerih so bili ogljikovodiki ali druge snovi pridobljeni, ali v geološke formacije, ki so zaradi naravnih razlogov trajno neprimerne za druge namene. Taka injiciranja ne smejo vsebovati nobenih drugih snovi, razen tistih iz zgoraj navedenih postopkov,
- ponovno injiciranje podzemne vode, izčrpane iz rudnikov in kamnolomov, ali povezane z gradnjo ali vzdrževanjem gradbenih objektov,
- injiciranje zemeljskega plina ali utekočinjenega naftnega plina (UNP) za skladiščenje v geološke formacije, ki so zaradi naravnih razlogov trajno neprimerne za druge namene,

▼M4

- vbrizgavanje tokov ogljikovega dioksida za namene skladiščenja v geoloških formacijah, ki so zaradi naravnih razlogov trajno neprimerne za druge namene, pod pogojem, da je tako vbrizgavanje izvedeno v skladu z Direktivo 2009/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o geološkem shranjevanju ogljikovega dioksida⁽¹⁾, ali je izvzeto iz področja uporabe te direktive v skladu z njenim členom 2(2),

▼B

- injiciranje zemeljskega plina ali utekočinjenega naftnega plina (UNP) za skladiščenje v druge geološke formacije, kadar prevladuje potreba po zanesljivi oskrbi s plinom in kadar je injiciranje tako, da se prepreči kakršna koli sedanja ali prihodnja nevarnost poslabšanja kakovosti podzemne vode,

⁽¹⁾ UL L 140, 5.6.2009, str. 114

▼B

- gradbena dela nizkih in visokih gradenj in podobne dejavnosti na površini ali pod njo, ki pridejo v stik s podzemno vodo. V te namene države članice lahko določijo, da se take dejavnosti obravnavajo, kot da so bile dovoljene, če se izvajajo skladno s splošnimi zavezujočimi pravili, ki so jih države članice sprejele za te dejavnosti,
- odvajanje majhnih količin snovi v znanstvene namene za opredeljevanje, varovanje ali sanacijo vodnih teles, omejeno na količino, ki je nujno potrebna za te namene

pod pogojem, da tako odvajanje ne ogroža doseganja okoljskih ciljev, določenih za to telo podzemne vode;

- (k) v skladu z ukrepanjem po členu 16, ukrepi za odpravo onesnaževanja površinskih voda s snovmi s seznama prednostnih snovi, dogovorjenega na podlagi člena 16(2), in postopno zmanjšanje onesnaževanja z drugimi snovmi, ki bi državam članicam sicer preprečilo doseči cilje za telesa površinskih voda, določene v členu 4;
- (l) kakršni koli ukrepi, potrebni za preprečevanje znatnega uhajanja onesnaževal iz tehničnih objektov in naprav in za preprečevanje in/ali zmanjševanje vpliva naključnega onesnaževanja, na primer zaradi poplav, tudi preko sistemov za zaznavanje takih dogodkov ali opozarjanje nanje, skupaj z vsemi ustreznimi ukrepi za zmanjševanje tveganja za vodne ekosisteme pri nesrečah, ki jih razumno ni bilo mogoče predvideti.

4. „Dopolnilni“ ukrepi so ukrepi, ki se oblikujejo in izvajajo poleg osnovnih ukrepov, da se dosežejo cilji, določeni v skladu s členom 4. Del B Priloge VI vsebuje nedokončni seznam takih ukrepov.

Države članice lahko sprejmejo tudi dodatne dopolnilne ukrepe, da zagotovijo dodatno varstvo ali izboljšanje voda, vključenih v to direktivo, skupaj z izvajanjem ustreznih mednarodnih sporazumov iz člena 1.

5. Kadar spremljanje stanja ali drugi podatki kažejo, da cilji, določeni za vodno telo po členu 4, ne bodo doseženi, države članice zagotovijo:

- da se raziščejo vzroki za možno neizpolnitev,
- da se preučijo oziroma ponovno pregledajo ustrezna dovoljenja in odobritve,
- da se ustrezno pregledajo in prilagodijo programi spremljanja stanja in
- da se uvedejo dodatni ukrepi, ki bi lahko bili potrebni za doseganje teh ciljev, vključno s strožjimi okoljskimi standardi kakovosti skladno s postopki iz Priloge V.

Kadar so ti vzroki posledica okoliščin, ki so nastale naravno ali zaradi višje sile ter so izjemne in jih razumno ni bilo mogoče predvideti, zlasti močnih poplav in daljše suše, države članice lahko določijo, da dodatni ukrepi niso smotni, ob upoštevanju člena 4(6).

▼B

6. Pri izvajanju ukrepov v skladu z odstavkom 3 države članice storijo vse potrebno, da ne povečajo onesnaženosti morske vode. Brez vpliva na obstoječo zakonodajo, uporaba ukrepov, sprejetih na podlagi odstavka 3, nikakor ne sme neposredno ali posredno povzročiti večje onesnaženosti površinskih voda. Ta zahteva se ne uporablja, kadar bi to povzročilo večjo onesnaževanje okolja kot celote.

7. Programi ukrepov morajo biti pripravljeni najkasneje devet let po začetku veljavnosti te direktive, vsi ukrepi pa morajo biti izvedljivi najkasneje dvanajst let po tem datumu.

▼M6

Za Mayotte sta roka iz prvega pododstavka 22. december 2015 in 22. december 2018.

▼B

8. Programi ukrepov se ponovno pregledajo in po potrebi posodobijo najkasneje 15 let po začetku veljavnosti te direktive in potem vsakih šest let. Kakršni koli novi ali spremenjeni ukrepi, spremenjeni na podlagi posodobljenega programa, morajo biti izvedljivi v treh letih po tem, ko so bili določeni.

▼M6

Za Mayotte je rok iz prvega pododstavka 22. december 2021.

▼B*Člen 12***Zadeve, ki se jih ne da rešiti na ravni države članice**

1. Kadar država članica ugotovi, da kake zadeve, ki vpliva na upravljanje njene vode, ne more rešiti, lahko o tej zadevi poroča Komisiji in vsaki drugi zadevni državi članici ter priporoči način reševanja te zadeve.

2. Komisija na vsako poročilo ali priporočilo držav članic odgovori v šestih mesecih.

*Člen 13***Načrti upravljanja povodij**

1. Države članice zagotovijo, da se izdela načrt upravljanja povodja za vsako vodno območje, ki v celoti leži na njihovem ozemlju.

2. Pri mednarodnem vodnem območju, ki v celoti leži v Skupnosti, države članice zagotovijo usklajevanje za izdelavo enega samega načrta upravljanja mednarodnega povodja. Kadar se tak načrt upravljanja mednarodnega povodja ne izdela, države članice izdelajo načrte upravljanja povodja, ki zajemajo vsaj tiste dele mednarodnega vodnega območja, ki ležijo na njihovem ozemlju, da dosežejo cilje te direktive.

▼ B

3. Pri mednarodnih vodnih območjih, ki segajo preko meja Skupnosti, si države članice prizadevajo izdelati en sam načrt upravljanja povodja, kadar pa to ni mogoče, načrt zajema vsaj tisti del mednarodnega vodnega območja, ki leži na ozemlju zadevne države članice.

4. Načrt upravljanja povodja vsebuje informacije, podrobneje navedene v Prilogi VII.

5. Načrti upravljanja povodij se lahko dopolnijo s podrobnejšimi programi in načrti upravljanja za porečje, sektor, zadevo ali tip vode, da se obravnavajo določeni vidiki upravljanja voda. Izvajanje teh ukrepov ne izvzema držav članic od ostalih obveznosti v okviru te direktive.

6. Načrti upravljanja povodij se objavijo najkasneje devet let po začetku veljavnosti te direktive.

▼ M6

Za Mayotte je rok iz prvega pododstavka 22. december 2015.

▼ B

7. Načrti upravljanja povodij se ponovno pregledajo in posodobijo najkasneje 15 let po začetku veljavnosti te direktive in potem vsakih šest let.

▼ M6

Za Mayotte je rok iz prvega pododstavka 22. december 2021.

▼ B*Člen 14***Obveščanje in posvetovanje z javnostjo**

1. Države članice vzpodbujajo dejavno vključevanje vseh zainteresiranih strani v izvajanje te direktive, zlasti v izdelovanje, pregledovanje in posodabljanje načrtov upravljanja povodij. Države članice za vsako vodno območje omogočijo zbiranje pripomb javnosti, vključno z uporabniki, s tem, da objavijo:

- (a) časovni razpored in delovni program za izdelavo načrta, skupaj z navedbo posvetovanj, ki jih je treba izvesti, vsaj tri leta pred začetkom obdobja, na katerega se nanaša načrt;
- (b) začasni pregled pomembnih zadev upravljanja voda, ugotovljenih na povodju, vsaj dve leti pred začetkom obdobja, na katerega se nanaša načrt;

▼B

- (c) osnutke načrta upravljanja povodja vsaj eno leto pred začetkom obdobja, na katerega se nanaša načrt.

Na zahtevo se omogoči dostop do zaupnih dokumentov in informacij, ki so bili uporabljeni za pripravo osnutka načrta upravljanja povodja.

2. Za zbiranje pisnih pripomb o tej dokumentaciji države članice predvidijo vsaj šest mesecev, da omogočijo dejavno vključevanje in posvetovanje.

3. Odstavka 1 in 2 se enako uporabljata za posodobljene načrte upravljanja povodij.

Člen 15

Poročanje

1. Države članice pošljejo kopije načrtov upravljanja povodij in vseh poznejših posodobitev Komisiji in kateri koli drugi zadevni državi članici v treh mesecih od objave:

- (a) za vodna območja, ki v celoti ležijo na ozemlju države članice, vse načrte upravljanja povodij, ki zajemajo to ozemlje in so objavljeni v skladu s členom 13;
- (b) za mednarodna vodna območja, vsaj tisti del načrtov upravljanja povodij, ki zajema ozemlje države članice.

2. Države članice predložijo zbirna poročila:

— o analizah, predpisanih v členu 5, in

— o programih spremljanja stanja, oblikovanih po členu 8,

izdelanih za prvi načrt upravljanja povodja, v treh mesecih po njihovem dokončanju.

3. Države članice v treh letih po objavi vsakega načrta upravljanja povodja ali njegove posodobitve po členu 13, predložijo začasno poročilo, v katerem je opisan napredek pri izvajanju načrtovanega programa ukrepov.

Člen 16

Strategije za preprečevanje onesnaževanja vode

1. Evropski parlament in Svet sprejmeta posebne ukrepe proti onesnaževanju vode s posameznimi onesnaževali ali skupinami onesnaževal, ki pomenijo znatno tveganje za vodno okolje ali tveganje, ki se prenaša po vodnem okolju, vključno s tveganji za vode, ki se uporabljajo za odvzem pitne vode. Za ta onesnaževala se načrtujejo ukrepi za postopno zmanjšanje in ustavitev ali postopno odpravo odvajanja, emisij in uhajanj za prednostne nevarne snovi, kot so opredeljene v členu 2(30). Taki ukrepi se sprejmejo na predlog, ki ga predstavi Komisija skladno s postopki iz Pogodbe.

2. Komisija predloži predlog, ki določa seznam prednostnih snovi, izbranih izmed tistih, ki pomenijo pomembno tveganje za vodno okolje ali tveganje, ki se prenaša po vodnem okolju. Snovi se prednostno razvrstijo za ukrepanje na podlagi tveganja za vodno okolje ali tveganja, ki se prenašajo po vodnem okolju, in se določijo:

- (a) s presojo tveganja, izvedeno na podlagi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 ⁽¹⁾, Direktive Sveta 91/414/EGS ⁽²⁾ in Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 98/8/ES ⁽³⁾, ali
- (b) s ciljno usmerjeno presojo tveganja (po metodologiji iz Uredbe (EGS) št. 793/93), osredotočeno izključno na strupenost za vodne ekosisteme in strupenost za človeka, ki se prenaša po vodnem okolju.

Če je to potrebno zaradi izpolnjevanja časovnega razporeda iz odstavka 4, se snovi prednostno razvrstijo za ukrepanje na podlagi tveganja za vodno okolje ali tveganja, ki se prenaša po vodnem okolju, in je ugotovljeno s poenostavljenim postopkom presoje tveganja, ki temelji na znanstvenih načelih in upošteva predvsem:

- dokaze o nevarnosti obravnavane snovi same po sebi in zlasti njene strupenosti za vodne ekosisteme in strupenosti za človeka, ki se prenaša po vodnih poteh, in
- dokaze, zbrane pri spremljanju široko razširjene onesnaženosti okolja, in
- druge dokazane dejavnike, ki lahko kažejo možnost široko razširjene onesnaženosti okolja, kot so obseg proizvodnje ali uporabe take snovi in načini njene uporabe.

3. Predlog Komisije opredeli tudi prednostne nevarne snovi. Pri tem Komisija upošteva izbor pogojno nevarnih snovi v ustrezni zakonodaji Skupnosti o nevarnih snoveh ali v ustreznih mednarodnih sporazumih.

4. Komisija pregleda sprejeti seznam prednostnih snovi najpozneje štiri leta po začetku veljavnosti te direktive in potem vsaj vsakih šest let ter po potrebi poda predloge.

⁽¹⁾ UL L 84, 5.4.1993, str. 1.

⁽²⁾ UL L 230, 19.8.1991, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 98/47/ES (UL L 191, 7.7.1998, str. 50).

⁽³⁾ UL L 123, 24.4.1998, str. 1.

▼B

5. Pri pripravljanju predloga Komisija upošteva priporočila Znanstvenega odbora za strupenost, strupenost za ekosisteme in okolje, držav članic, Evropskega parlamenta, Evropske agencije za okolje, raziskovalnih programov Skupnosti, mednarodnih organizacij, katerih članica je Skupnost, evropskih poklicnih združenj, skupaj s tistimi, ki predstavljajo mala in srednje velika podjetja, evropskih okoljskih organizacij ter druge ustrezne informacije, ki jih pridobi.

6. Za prednostne snovi Komisija predloži predloge nadzora za:

— postopno zmanjšanje odvajanja, emisije in uhajanja teh snovi, in zlasti

— ustavitev ali postopno odpravo odvajanja, emisije in uhajanja snovi, določenih v skladu z odstavkom 3, skupaj z ustreznim časovnim razporedom. Časovni razpored ne presega obdobja 20 let potem, ko Evropski parlament in Svet sprejmeta te predloge v skladu z določbami tega člena.

Pri tem se določi ustrezno stroškovno učinkovito in sorazmerno raven in kombinacijo nadzora nad proizvodi in procesi za točkovne in razpršene vire ter pri nadzoru nad procesi upošteva mejne vrednosti emisij, enotne za vso Skupnost. Kadar je primerno, se nadzor nad procesi na ravni Skupnosti lahko določi za vsak sektor posebej. Kadar nadzor nad proizvodi vključuje pregled ustreznih dovoljenj, izdanih na podlagi Direktive 91/414/EGS in Direktive 98/8/ES, se taki pregledi izvedejo v skladu z določbami teh direktiv. V vsakem predlogu za nadzor se opredeli režim njihovega pregledovanja, posodabljanja in presojanja njihove učinkovitosti.

7. Komisija predloži predloge za standarde kakovosti, primerne za koncentracije prednostnih snovi v površinskih vodah, usedlinah in organizmih.

8. Komisija predloži predloge skladno z odstavkoma 6 in 7 najmanj za nadzor nad emisijami točkovnih virov in okoljske standarde kakovosti v dveh letih od vključitve te snovi v seznam prednostnih snovi. Če šest let po začetku veljavnosti te direktive ni sporazuma na ravni Skupnosti, države članice za snovi, vključene v seznam prednostnih snovi, določijo okoljske standarde kakovosti za vse površinske vode, prizadete zaradi odvajanja teh snovi, in nadzor nad glavnimi viri takega odvajanja, med drugim na podlagi upoštevanja vseh tehničnih možnosti zmanjšanja emisij. Pri snoveh, ki se v seznam prednostnih snovi vključijo pozneje, države članice tako ukrepajo pet let po datumu vključitve v seznam, če ni sporazuma na ravni Skupnosti.

9. Komisija lahko pripravi strategije za preprečevanje onesnaževanja vode s kakršnimi koli drugimi onesnaževali ali skupinami onesnaževal, skupaj z onesnaževanjem, ki je posledica nesreč.

▼B

10. Pri pripravljanju predlogov na podlagi odstavkov 6 in 7 Komisija pregleda tudi vse direktive iz Priloge IX. Do roka iz odstavka 8 Komisija predlaga spremembo nadzora iz Priloge IX za vse snovi, ki so vključene v seznam prednostnih snovi, in ustrezne ukrepe, vključno z možno razveljavitvijo nadzora na podlagi Priloge IX, za vse druge snovi.

Vsak nadzor iz Priloge IX, za katerega so predlagane spremembe, se razveljavi do dne, ko začnejo veljati te spremembe.

11. Seznam prednostnih snovi iz odstavkov 2 in 3, ki ga predlaga Komisija, postane Priloga X te direktive, ko ga sprejmeta Evropski parlament in Svet. Pri njegovem spreminjanju, navedenem v odstavku 4, je treba ravnati po istem postopku.

*Člen 17***Strategije za preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja podzemne vode**

1. Evropski parlament in Svet sprejmeta posebne ukrepe za preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja podzemne vode. Cilj takih ukrepov je doseči dobro kemijsko stanje podzemne vode v skladu s členom 4(1)(b); ukrepi se sprejmejo na predlog, ki ga v dveh letih po začetku veljavnosti te direktive predstavi Komisija v skladu s postopki, določenimi v Pogodbi.

2. Pri predlaganju ukrepov Komisija upošteva analizo, opravljeno v skladu s členom 5 in Prilogo II. Taki ukrepi se predlagajo prej, če so na voljo ustrezni podatki, in vključujejo:

- (a) merila za ocenjevanje dobrega kemijskega stanja podzemne vode v skladu s Prilogo II. 2.2 in Prilogo V 2.3.2 in 2.4.5;
- (b) merila za ugotavljanje pomembnih in stalnih trendov naraščanja in za določanje izhodišč za njihovo obračanje, ki jih je treba uporabiti v skladu s Prilogo V 2.4.4.

3. Ukrepi, sprejeti na podlagi odstavka 1, se vključijo v programe ukrepov, ki se zahtevajo po členu 11.

4. Če na ravni Skupnosti ni meril, sprejetih na podlagi odstavka 2, države članice določijo ustrezna merila najkasneje pet let po začetku veljavnosti te direktive.

5. Če na nacionalni ravni ni meril, sprejetih na podlagi odstavka 4, se za obračanje trenda vzame kot izhodišče največ 75 odstotna raven standardov kakovosti, določenih v obstoječi zakonodaji Skupnosti, ki se uporablja na podzemno vodo.

*Člen 18***Poročilo Komisije**

1. Komisija objavi poročilo o izvajanju te direktive najkasneje 12 let po začetku veljavnosti te direktive in potem vsakih šest let. Poročilo predloži Evropskemu parlamentu in Svetu.

▼B

2. Poročilo vsebuje naslednje:

- (a) pregled napredka pri izvajanju te direktive;
- (b) pregled stanja površinske in podzemne vode v Skupnosti, opravljen v sodelovanju z Evropsko agencijo za okolje;
- (c) pregled načrtov upravljanja povodij, predloženih skladno s členom 15, skupaj s predlogi za izboljšanje prihodnjih načrtov;
- (d) povzetek odgovorov na vsa poročila ali priporočila, ki so jih države članice predložile Komisiji na podlagi člena 12;
- (e) povzetek vseh predlogov, nadzornih ukrepov in strategij, pripravljenih na podlagi člena 16;
- (f) povzetek odgovorov na pripombe Evropskega parlamenta in Sveta o prejšnjih poročilih o izvajanju.

3. Komisija objavi tudi poročilo o napredku pri izvajanju na podlagi zbirnih poročilih, ki jih države članice predložijo po členu 15(2), in ga predloži Evropskemu parlamentu in državam članicam najkasneje 2 leti po datumih iz členov 5 in 8.

4. Komisija v treh letih po objavi vsakega poročila iz odstavka 1 objavi začasno poročilo, v katerem na podlagi začasnih poročil držav članic iz člena 15(3) opiše napredek pri izvajanju. To poročilo se predloži Evropskemu parlamentu in Svetu.

5. Če je primerno, Komisija v skladu s ciklom poročanja skliče konferenco vseh zainteresiranih strani iz vsake države članice o vodni politiki Skupnosti, da izrazijo svoje mnenje o poročilih Komisije o izvajanju in izmenjajo izkušnje.

Med sodelujočimi naj bi bili predstavniki pristojnih organov, Evropskega parlamenta, nevladnih organizacij, socialnih in gospodarskih partnerjev, potrošniških organizacij, akademiki in drugi strokovnjaki.

Člen 19

Načrti za prihodnje ukrepe Skupnosti

1. Komisija enkrat na leto zaradi obveščanja predstavi odboru iz člena 21 okvirni načrt ukrepov, ki vplivajo na vodno zakonodajo in jih namerava predlagati v bližnji prihodnosti, skupaj s tistimi, ki temeljijo na predlogih, nadzornih ukrepih in strategijah, pripravljenih na podlagi člena 16. Komisija prvo tako predstavitev pripravi najkasneje 2 leti po začetku veljavnosti te direktive.

2. Komisija bo pregledala to direktivo najkasneje 19 let po začetku njene veljavnosti in bo predlagala vse potrebne spremembe.

▼M2*Člen 20***Tehnične prilagoditve Direktive**

1. Prilogi I in III ter oddelek 1.3.6 Priloge V se lahko prilagodijo znanstvenemu in tehničnemu napredku ob upoštevanju obdobj, predvidenih za pregledovanje in posodobitev načrtov upravljanja povodij iz člena 13. Navedeni ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 21(3).

Če je potrebno, lahko Komisija sprejme smernice za izvajanje prilog II in V v skladu z regulativnim postopkom iz člena 21(2).

2. Za prenos in obdelavo podatkov, vključno s statističnimi in kartografskimi podatki, se lahko za namene odstavka 1 v skladu z regulativnim postopkom iz člena 21(2) sprejmejo tehnični formati.

*Člen 21***Postopek v odboru**

1. Komisiji pomaga odbor.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Rok iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

▼B*Člen 22***Razveljavitve in prehodne določbe**

1. Z učinkom sedem let po začetku veljavnosti te direktive se razveljavijo naslednji pravni akti:

- Direktiva 75/440/EGS z dne 16. junija 1975 o kakovosti površinskih voda, namenjenih za odvzem pitne vode v državah članicah ⁽¹⁾,
- Odločba Sveta 77/795/EGS z dne 12. decembra 1977 o oblikovanju skupnega postopka za izmenjavo informacij o kakovosti površinske sladke vode v Skupnosti ⁽²⁾,
- Direktiva Sveta 79/869/EGS z dne 9. oktobra 1979 o merilnih metodah ter pogostnosti vzorčenja in analize površinske vode, namenjene za odvzem pitne vode v državah članicah ⁽³⁾.

⁽¹⁾ UL L 194, 25.7.1975, str. 26. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 91/692/EGS.

⁽²⁾ UL L 334, 24.12.1977, str. 29. Odločba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 1994.

⁽³⁾ UL L 271, 29.10.1979, str. 44. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 1994.

▼B

2. Z učinkom trinajst let po začetku veljavnosti te direktive se razveljavijo naslednji pravni akti:

- Direktiva Sveta 78/659/EGS z dne 18. julija 1978 o kakovosti sladkih voda, ki jih je treba zavarovati ali izboljšati, da lahko v njih živijo ribe ⁽¹⁾,
- Direktiva Sveta 79/923/EGS z dne 30. oktobra 1979 o zahtevani kakovosti voda za lupinarje ⁽²⁾,
- Direktiva Sveta 80/68/EGS z dne 17. decembra 1979 o varstvu podzemne vode pred onesnaževanjem z nekaterimi nevarnimi snovmi,
- Direktiva 76/464/EGS, razen člena 6 Direktive, ki se razveljavi z učinkom od začetka veljavnosti te direktive.

3. Za Direktivo 76/464/EGS veljajo naslednje prehodne določbe:

- (a) seznam prednostnih snovi, sprejet na podlagi člena 16 te direktive, zamenja seznam snovi, ki so bile prednostno razvrščene v Sporočilu Komisije Svetu z dne 22. junija 1982;
- (b) države članice lahko za namene člena 7 Direktive 76/464/EGS uporabijo načela, določena v tej direktivi za ugotavljanje problemov onesnaževanja in snovi, ki ga povzročajo, določitev standardov kakovosti in sprejemanje ukrepov.

4. Okoljski cilji iz člena 4 in okoljski standardi kakovosti, ki so določeni v Prilogi IX in na podlagi člena 16(7), in tisti, ki jih države članice določijo na podlagi Priloge V za snovi, ki niso na seznamu prednostnih snovi, in na podlagi člena 16(8) za prednostne snovi, za katere še niso določeni standardi Skupnosti, se štejejo za okoljske standarde kakovosti za namene točke 7 člena 2 in člena 10 Direktive 96/61/ES.

5. Kadar snov s seznama prednostnih snovi, sprejetega na podlagi člena 16, ni vključena v Prilogo VIII k tej direktivi ali v Prilogo III k Direktivi 96/61/ES, se jima doda.

6. Za telesa površinske vode okoljski cilji, določeni na podlagi prvega načrta upravljanja povodja, ki ga predpisuje ta direktiva, uveljavijo najmanj standarde kakovosti, ki so vsaj tako strogi, kot tisti, predpisani za izvajanje Direktive 76/464/EGS.

Člen 23

Sankcije

Države članice določijo sankcije, ki se uporabljajo za kršitve nacionalnih predpisov, sprejetih na podlagi te direktive. Tako predvidene kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

⁽¹⁾ UL L 222, 14.8.1978, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 1994.

⁽²⁾ UL L 281, 10.11.1979, str. 47. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 91/692/EGS.

Člen 24

Izvajanje

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najkasneje do 22. decembra 2003. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedila glavnih določb nacionalne zakonodaje, sprejete na področju, ki ga ureja ta direktiva. Komisija o tem obvesti druge države članice.

Člen 25

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Člen 26

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

*PRILOGA I***ZAHTEVANE INFORMACIJE ZA PRIPRAVO SEZNAMA PRISTOJNIH ORGANOV**

V skladu s členom 3(8) predložijo države članice naslednje informacije o vseh pristojnih organih na vsakem od svojih vodnih območij ter na delu katerega koli mednarodnega vodnega območja, ki leži na njihovem ozemlju:

- (i) Ime in naslov pristojnega organa — uradno ime in naslov organa, določenega v skladu s členom 3(2).
- (ii) Zemljepisna opredelitev vodnega območja — imena glavnih rek na vodnem območju skupaj z natančnim opisom meja vodnega območja. Te informacije naj bi bile, kolikor je to mogoče, na voljo za vnos v geografski informacijski sistem (GIS) in/ali geografski informacijski sistem Komisije (GISCO).
- (iii) Pravni status pristojnega organa — opis pravnega statusa pristojnega organa in, kadar je pomembno, povzetek ali kopija njegovega statuta, ustanovitvene pogodbe ali enakovrednega pravnega akta.
- (iv) Pristojnosti — opis pravnih in upravnih pristojnosti vsakega pristojnega organa in njegova vloga na vsakem vodnem območju.
- (v) Članstvo — kadar pristojni organ deluje kot usklajevalni organ za druge pristojne organe, je treba predložiti seznam teh organov, skupaj s povzetkom institucionalnih povezav za zagotavljanje usklajevanja.
- (vi) Mednarodne povezave — kadar vodno območje pokriva ozemlje več kot ene države članice ali vključuje ozemlje držav nečlanic, je treba vključiti povzetek institucionalnih povezav za zagotavljanje usklajevanja.

PRILOGA II

1. POVRŠINSKE VODE

1.1 Opredelitev tipov vodnih teles površinskih voda

Države članice določijo lego in meje vodnih teles površinskih voda ter opravijo začetno opredelitev vseh takih teles v skladu z naslednjo metodologijo. Države članice lahko za namene začetne opredelitve vodna telesa površinskih voda združijo.

- (i) Vodna telesa površinskih voda na vodnem območju se razvrstijo v eno od naslednjih vrst površinskih voda — reke, jezera, somornice ali obalno morje — ali med umetna vodna telesa površinske vode ali močno preoblikovana vodna telesa površinske vode;
- (ii) Za vsako vrsto površinske vode se ustrezna vodna telesa površinskih voda na vodnem območju razložijo po različnih tipih. To so tipi, opredeljeni z uporabo „sistema A“ ali „sistema B“ iz oddelka 1.2;
- (iii) Če se uporabi sistem A, se vodna telesa površinskih voda na posameznem vodnem območju najprej razvrstijo po ustreznih ekoregijah skladno z zemljepisnimi območji, opredeljenimi v oddelku 1.2 in prikazanimi na ustrezni karti v Prilogi XI. Vodna telesa v vsaki ekoregiji se nato razložijo po tipih vodnih teles površinskih voda skladno z deskriptorji v preglednici za sistem A;
- (iv) Če se uporabi sistem B, morajo države članice doseči enako stopnjo razločevanja kot ob uporabi sistema A. Skladno s tem se vodna telesa površinskih voda na vodnem območju razvrstijo v tipe z uporabo vrednosti za obvezne deskriptorje in take izbirne deskriptorje ali kombinacije deskriptorjev, kot so potrebni, da se zagotovi, da se lahko zagotovi zanesljiva določitev referenčnih bioloških razmer za posamezen tip;
- (v) Umetna in močno preoblikovana vodna telesa se razložijo skladno z deskriptorji za tisto vrsto površinske vode, ki je najbolj podobna temu močno preoblikovanemu ali umetnemu vodnemu telesu;
- (vi) Države članice predložijo Komisiji karto ali karte (v GIS formatu) zemljepisne lege tipov, skladnih s stopnjo razločevanja po sistemu A.

1.2 Ekoregije in tipi vodnih teles površinskih voda

1.2.1 Reke

Sistem A

Fiksna tipologija	Deskriptorji
Ekoregija	Ekoregije, prikazane na karti A v Prilogi XI
Tip	po nadmorski višini gorska: > 800 m srednjegorska: 200 do 800 m nižinska: < 200 m po velikosti prispevne površine majhna: 10 do 100 km² srednjevelika: > 100 do 1 000 km² velika: > 1 000 do 10 000 km² zelo velika: > 10 000 km²

▼ **B**

Fiksna tipologija	Deskriptorji
	Geologija apnenčasta silikatna organska

Sistem B

Alternativna opredelitev	Fizični, fizikalni in kemijski dejavniki, ki določajo značilnosti reke ali dela reke in s tem strukturo in sestavo biološke populacije
Obvezni dejavniki	nadmorska višina zemljepisna širina zemljepisna dolžina geološka podlaga velikost
Izbirni dejavniki	oddaljenost od rečnega izvira energija toka (funkcija pretoka in padca) povprečna širina vode povprečna globina vode povprečni padec vodne gladine oblika in konfiguracija glavne rečne struge kategorija pretoka reke oblika doline premeščanje plavin kapaciteta nevtralizacije kislin srednja sestava substrata kloridi razpon temperature zraka povprečna temperatura zraka padavine

1.2.2 Jezera

Sistem A

Fiksna tipologija	Deskriptorji
Ekoregija	Ekoregije, prikazane na karti A v Prilogi XI
Tip	po nadmorski višini gorska: > 800 m srednjegorska: 200 do 800 m nižinska: < 200 m po globini na podlagi povprečne globine < 3 m, 3 m do 15 m, > 15 m po velikosti površine 0,5 do 1 km ² 1 do 10 km ² 10 do 100 km ² > 100 km ² Geologija apnenčasta silikatna organska

▼B

Sistem B

Alternativna opredelitev	Fizični, fizikalni in kemijski dejavniki, ki določajo značilnosti jezera in s tem strukturo in sestavo biološke populacije
Obvezni dejavniki	nadmorska višina zemljepisna širina zemljepisna dolžina globina geološka podlaga velikost
Izbirni dejavniki	povprečna globina vode oblika jezera zadrževalni čas povprečna temperatura zraka razpon temperature zraka značilnosti mešanja (npr. monomiktično, dimiktično, polimiktično) kapaciteta nevtralizacije kislin naravno ozadje stanja hranil srednja sestava substrata nihanje vodne gladine

1.2.3 Somornica

Sistem A

Fiksna tipologija	Deskriptorji
Ekoregija	Regije po karti B v Prilogi XI: Baltiško morje Barentsovo morje Norveško morje Severno morje Severni Atlantski ocean Sredozemsko morje
Tip	na podlagi povprečne letne slanosti < 0,5 ‰: sladka voda 0,5 do < 5 ‰: oligohalina 5 do < 18 ‰: mezohalina 18 do < 30 ‰: polihalina 30 do < 40 ‰: evhalina na podlagi povprečne amplitude bibavice 2 do 4 m < 2 m: majhna amplituda bibavice 2 do 4 m: srednja amplituda bibavice > 4 m: velika amplituda bibavice

▼ **B***Sistem B*

Alternativna opredelitev	Fizični, fizikalni in kemijski dejavniki, ki določajo značilnosti somornice in s tem strukturo in sestavo biološke populacije
Obvezni dejavniki	zemljepisna širina zemljepisna dolžina amplituda bibavice slanost
Izbirni dejavniki	globina hitrost toka izpostavljenost valovom zadrževalni čas povprečna temperatura vode značilnosti mešanja motnost srednja sestava substrata konfiguracija razpon temperature vode

1.2.4 Obalno morje

Sistem A

Fiksna tipologija	Deskriptorji
Ekoregija	Regije po karti B v Prilogi XI: Baltiško morje Barentsovo morje Norveško morje Severno morje Severni Atlantski ocean Sredozemsko morje
Tip	na podlagi povprečne letne slanosti < 0,5 ‰: sladka voda 0,5 do < 5 ‰: oligohalina 5 do < 18 ‰: mezohalina 18 do < 30 ‰: polihalina 30 do < 40 ‰: evhalina na podlagi povprečne globine srednje globokeplitve vode: < 30 m, srednje globoke: (30 do 200 m), globoke: > 200 m

Sistem B

Alternativna opredelitev	Fizični, fizikalni in kemijski dejavniki, ki določajo značilnosti obalnega morja in s tem strukturo in sestavo biološke populacije
Obvezni dejavniki	zemljepisna širina zemljepisna dolžina amplituda bibavice slanost

▼B

Alternativna opredelitev	Fizični, fizikalni in kemijski dejavniki, ki določajo značilnosti obalnega morja in s tem strukturo in sestavo biološke populacije
Izbirni dejavniki	hitrost toka izpostavljenost valovom povprečna temperatura vode značilnosti mešanja motnost zadrževalni čas (v zaprtih zalivih) srednja sestava substrata razpon temperature vode

1.3 Določitev referenčnih razmer za posamezne tipe vodnih teles površinskih voda

- (i) Za vsak tip vodnih teles površinskih voda, opredeljen v skladu z oddelkom 1.1, se določijo zanj značilne hidromorfološke in fizikalno-kemijske razmere, ki predstavljajo vrednosti hidromorfoloških in fizikalno-kemijskih elementov kakovosti, določenih v točki 1.1 Priloge V za ta tip vodnega telesa površinske vode, pri zelo dobrem ekološkem stanju, kot je opredeljeno v ustrezni preglednici v točki 1.2 Priloge V. Določijo se tudi za tip značilne referenčne biološke razmere, ki predstavljajo vrednosti bioloških elementov kakovosti, določenih v točki 1.1 Priloge V za ta tip vodnega telesa površinske vode, pri zelo dobrem ekološkem stanju, kot je opredeljeno v ustrezni preglednici v oddelku 1.2 Priloge V.
- (ii) Pri uporabi postopkov, določenih v tem oddelku, za močno preoblikovana ali umetna vodna telesa površinske vode se navajanje zelo dobrega ekološkega stanja razume kot navajanje največjega ekološkega potenciala, kot je opredeljen v preglednici 1.2.5 Priloge V. Vrednosti za največji ekološki potencial za vodno telo se pregledajo vsakih 6 let.
- (iii) Za tip značilne razmere za namene točk (i) in (ii) in za tip značilne referenčne biološke razmere lahko temeljijo na prostorskih merilih ali na modeliranju ali pa se določijo z uporabo kombinacije obeh metod. Kadar teh metod ni mogoče uporabiti, lahko države članice take razmere določijo na podlagi strokovne presoje. Pri opredelitvi zelo dobrega ekološkega stanja se za koncentracije posebnih sintetičnih onesnaževal uporabijo meje detekcije, ki jih je mogoče doseči v skladu z razpoložljivo tehnologijo v času določanja za tip značilnih razmer.
- (iv) Za tip značilne referenčne biološke razmere, ki temeljijo na prostorskih merilih, države članice razvijejo referenčno mrežo za vsak tip vodnega telesa površinske vode. Mrežo sestavlja zadostno število mest z zelo dobrim stanjem, da se zagotovi zadostna raven zaupanja za vrednosti za referenčne razmere glede na spremenljivost vrednosti elementov kakovosti, ki ustrezajo zelo dobremu ekološkemu stanju za ta tip vodnega telesa površinske vode, in glede na metode modeliranja, ki se uporabijo po odstavku (v).
- (v) Za tip značilne referenčne biološke razmere, ki temeljijo na modeliranju, se lahko določijo z uporabo napovednih modelov ali z rekonstrukcijo stanja v preteklosti. Pri tem se uporabijo zgodovinski, paleološki in drugi razpoložljivi podatki in se zagotovi zadostna raven zaupanja za vrednosti za referenčne razmere, da se zagotovi veljavnost tako določenih razmer v vseh okoliščinah in za vsak tip vodnega telesa površinske vode.

▼B

- (vi) Kadar za posamezen tip vodnega telesa površinske vode zaradi velike naravne spremenljivosti elementa kakovosti, ne le zaradi sezonskih nihanj, ni mogoče določiti zanesljivih za tip značilnih referenčnih razmer za ta element kakovosti, se ta lahko izključi iz ocene ekološkega stanja za ta tip površinske vode. Države članice v načrtu upravljanja povodja navedejo razloge za tako izključitev.

1.4 Ugotavljanje obremenitev

Države članice zbirajo in vzdržujejo podatke o vrsti in jakosti pomembnih antropogenih obremenitev, katerim bodo verjetno izpostavljena vodna telesa površinske vode na vsakem vodnem območju, zlasti naslednje:

Oceno in ugotavljanje pomembnega točkovnega onesnaževanja, predvsem s snovmi iz Priloge VIII, iz komunalnih, industrijskih, kmetijskih ter drugih obratov in dejavnosti, ki med drugim temeljita na informacijah, zbranih na podlagi:

(i) členov 15 in 17 Direktive 91/271/EGS;

(ii) členov 9 in 15 Direktive 96/61/ES ⁽¹⁾;

in za namene prvega načrta upravljanja povodja:

(iii) člena 11 Direktive 76/464/EGS in

(iv) Direktiv 75/440/EGS, 76/160/EGS ⁽²⁾, 78/659/EGS in 79/923/EGS ⁽³⁾.

Oceno in ugotavljanje pomembnega razpršenega onesnaževanja, predvsem s snovmi iz Priloge VIII, iz komunalnih, industrijskih, kmetijskih in drugih obratov in dejavnosti, ki med drugim temeljita na informacijah, zbranih na podlagi:

(i) členov 3, 5 in 6 Direktive 91/676/EGS ⁽⁴⁾;

(ii) členov 7 in 17 Direktive 91/414/EGS;

(iii) Direktive 98/8/ES;

in za namene prvega načrta upravljanja povodja:

(iv) direktiv 75/440/EGS, 76/160/EGS, 76/464/EGS, 78/659/EGS in 79/923/EGS.

Oceno in ugotavljanje pomembnega odvzema vode za komunalno, industrijsko, kmetijsko in drugo rabo, vključno s sezonskimi nihanji o skupno letno potrebo, ter izgube vode v distribucijskih sistemih.

Oceno in ugotavljanje vpliva pomembne ureditve vodnega toka, vključno s prenosom in preusmeritvijo vode, na celotne značilnosti toka in vodne bilance.

Ugotavljanje pomembnih morfoloških sprememb vodnih teles.

Oceno in ugotavljanje drugih pomembnih človekovih vplivov na stanje površinskih voda.

Oceno načinov rabe zemljišč, vključno z opredelitvijo glavnih mestnih, industrijskih in kmetijskih območij ter, kadar je to pomembno, ribiških območij in gozdov.

⁽¹⁾ UL L 135, 30.5.1991, str. 40. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 98/15/ES (UL L 67, 7.3.1998, str. 29).

⁽²⁾ UL L 31, 5.2.1976, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 1994.

⁽³⁾ UL L 281, 10.11.1979, str. 47. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 91/692/EGS (UL L 377, 31.12.1991, str. 48).

⁽⁴⁾ UL L 375, 31.12.1991, str. 1.

▼B**1.5 Presoja vplivov**

Države članice ocenijo občutljivost stanja vodnih teles površinskih voda na zgoraj ugotovljene obremenitve.

Države članice tako zbrane informacije in vse druge ustrezne informacije vključno s podatki, zbranimi pri spremljanju stanja okolja, uporabijo za oceno verjetnosti, da vodna telesa površinskih voda na vodnem območju ne bodo dosegla okoljskih ciljev kakovosti, določenih zanje po členu 4. Države članice lahko v pomoč pri takem ocenjevanju uporabijo metode modeliranja.

Telesa, za katera se ugotovi, da okoljski cilji kakovosti morda ne bodo doseženi, je treba, kadar je smotno, dodatno opredeliti, da se zagotovi čim boljše načrtovanje programov spremljanja stanja, zahtevanih po členu 8, in programov ukrepov, zahtevanih po členu 11.

2. PODZEMNE VODE**2.1 Začetna opredelitev**

Države članice opravijo začetno opredelitev vseh teles podzemne vode, da ocenijo njihove rabe in ugotovijo, v kolikšni meri morda ne bodo doseženi cilji po členu 4 za vsako telo podzemne vode posebej. Države članice lahko za začetno opredelitev združujejo telesa podzemne vode v skupine. Pri tej analizi se lahko uporabijo obstoječi hidrološki, geološki in pedološki podatki, podatki o rabi zemljišč, odvajanju in odvzemanju ter drugi podatki, določiti pa je treba:

- lokacijo in meje telesa ali teles podzemne vode,
- obremenitve, katerim bo verjetno izpostavljeno telo ali telesa podzemne vode, vključno z:
 - razpršenimi viri onesnaževanja
 - točkovnimi viri onesnaževanja
 - odvzemanjem
 - umetnim napajanjem,
- splošne značilnosti krovnih plasti prispevne površine, iz katere se telo podzemne vode napaja,
- tista telesa podzemne vode, od katerih so neposredno odvisni površinski vodni ali kopenski ekosistemi.

2.2 Dodatna opredelitev

Po začetni opredelitvi države članice dodatno opredelijo tista telesa ali skupine teles podzemne vode, za katera je bila ugotovljena ogroženost, da se natančneje oceni pomembnost ogroženosti in določijo kakršni koli ukrepi, zahtevani po členu 11. Taka opredelitev vključuje ustrezne informacije o vplivu človekovega delovanja in, kadar je to pomembno, informacije o:

- geoloških značilnostih telesa podzemne vode, vključno z velikostjo in vrsto geoloških enot,
- hidrogeoloških značilnostih telesa podzemne vode, vključno s hidravlično prevodnostjo, poroznostjo in zaprtostjo oziroma odprtostjo vodonosnika,
- značilnostih površinskih usedlin in prsti v povodju, iz katerega se telo podzemne vode napaja, vključno z debelino, poroznostjo, hidravlično prevodnostjo in absorpcijskimi lastnostmi usedlin in prsti,
- značilnostih stratifikacije podzemne vode v telesu podzemne vode,

▼B

- popisu povezanih površinskih sistemov, vključno s kopenskimi ekosistemi in telesi površinske vode, s katerimi je telo podzemne vode dinamično povezano,
- ocenah smeri in stopnje izmenjave vode med telesom podzemne vode in z njim povezanimi površinskimi sistemi,
- zadostnih podatkih za izračun dolgoletnega povprečja letnih stopenj popolne obnove,
- opredelitvi kemijske sestave podzemne vode, vključno z določitvijo prispevka človekovega delovanja. Države članice lahko pri določanju ravni naravnega ozadja za ta telesa podzemne vode uporabijo tipologije za opredeljevanje podzemne vode.

2.3 Pregled vplivov človekovega delovanja na podzemno vodo

Za telesa podzemne vode, ki se raztezajo čez mejo med dvema ali več državami članicami ali za katera se po začetni opredelitvi, izvedeni v skladu z odstavkom 2.1, ugotovi za vsako telo posebej, da cilji, določeni po členu 4, morda ne bodo doseženi, se za vsako telo zbirajo in vzdržujejo naslednje ustrezne informacije:

- (a) lokacija odvzemnih mest v telesu podzemne vode, razen:
 - odvzemnih mest, ki v povprečju zagotavljajo manj kot 10 m³ na dan, ali
 - odvzemnih mest za vodo za prehrano ljudi, ki v povprečju zagotavljajo manj kot 10 m³ na dan ali oskrbujejo manj kot 50 oseb,
- (b) povprečne letne količine odvzema na teh odvzemnih mestih,
- (c) kemijska sestava vode, odvzete iz telesa podzemne vode,
- (d) lokacija točk v telesu podzemne vode, kamor se voda neposredno odvaja,
- (e) pretok vode, ki se odvaja na teh mestih,
- (f) kemijska sestava vode, ki se odvaja v telo podzemne vode, in
- (g) raba zemljišč na prispevni površini ali prispevnih površinah, iz katerih se telo podzemne vode obnavlja, ter vnos onesnaževal in antropogene spremembe značilnosti obnavljanja, kot so preusmerjanje meteoritnih voda in površinskega odtoka z zatesnjevanjem površin, umetno obnavljanje, zajezovanje ali izsuševanje.

2.4 Pregled vplivov sprememb gladin podzemne vode

Države članice ugotovijo tista telesa podzemne vode, za katera se bodo po členu 4 določili nižji cilji, in to tudi zaradi upoštevanja učinkov stanja telesa na:

- (i) površinsko vodo in z njo povezane kopenske ekosisteme
- (ii) urejanje voda, varstvo pred poplavami in izsuševanje
- (iii) razvoj človeštva.

2.5 Pregled vpliva onesnaževanja na kakovost podzemne vode

Države članice ugotovijo tista telesa podzemne vode, za katera se bodo po členu 4(5) določili nižji cilji, če je zaradi vpliva človekovega delovanja, ki se določi v skladu s členom 5(1), telo podzemne vode tako onesnaženo, da se njenega dobrega kemijskega stanja ne da doseči ali bi bilo to nesorazmerno drago.

*PRILOGA III***EKONOMSKA ANALIZA**

Ekonomska analiza vsebuje zadostno število dovolj natančnih informacij (ob upoštevanju stroškov, povezanih z zbiranjem ustreznih podatkov), da se:

- (a) pripravijo ustrezni izračuni, potrebni za upoštevanje načela povračila stroškov storitev za rabo vode na podlagi člena 9, ob upoštevanju dolgoročnih napovedi ponudbe vode in povpraševanja po njej na vodnem območju, in če je potrebno, izdelajo:

— ocene količine, cen in stroškov, povezanih s storitvami za rabo voda, in

— ocene ustreznih naložb, vključno z napovedmi takih naložb;

- (b) presodi o stroškovno najučinkovitejši kombinaciji ukrepov v zvezi z rabo vode, ki jih je treba vključiti v program ukrepov po členu 11, na podlagi ocen možnih stroškov takih ukrepov.

*PRILOGA IV***ZAVAROVANA OBMOČJA**

1. Register zavarovanih območij po členu 6 vključuje naslednje vrste zavarovanih območij:
 - (i) območja, določena za odvzem vode za prehrano ljudi na podlagi člena 7;
 - (ii) območja, določena za varstvo gospodarsko pomembnih vodnih živalskih in rastlinskih vrst;
 - (iii) vodna telesa, namenjena rekreaciji, vključno z območji, ki so na podlagi Direktive 76/160/EGS določena za kopalne vode;
 - (iv) območja, občutljiva na hranila, vključno z območji, ki so na podlagi Direktive 91/676/EGS določena za ranljiva območja, in z območji, ki so na podlagi Direktive 91/271/EGS določena za občutljiva območja; in
 - (v) območja, določena za varstvo habitatov ali vrst, pri katerih je ohranjanje ali izboljšanje stanja vode pomemben dejavnik za njihovo varstvo, vključno z ustreznimi območji Natura 2000, ki so določena na podlagi Direktive 92/43/EGS ⁽¹⁾ in Direktive 79/409/EGS ⁽²⁾.
2. Povzetek registra, ki mora biti del načrta upravljanja povodja, vključuje karte, na katerih je označena lokacija vsakega zavarovanega območja, in opis zakonodaje Skupnosti, nacionalne ali lokalne zakonodaje, na podlagi katere so bila območja določena.

⁽¹⁾ UL L 206, 22.7.1992, str. 7. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 97/62/ES (UL L 305, 8.11.1997, str. 42).

⁽²⁾ UL L 103, 25.4.1979, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 97/49/ES (UL L 223, 13.8.1997, str. 9).

▼B*PRILOGA V*

1. STANJE POVRŠINSKE VODE
 - 1.1 **Elementi kakovosti za razvrščanje po ekološkem stanju**
 - 1.1.1 Reke
 - 1.1.2 Jezera
 - 1.1.3 Somornica
 - 1.1.4 Obalno morje
 - 1.1.5 Umetna in močno preoblikovana vodna telesa
 - 1.2 **Normativne opredelitve razredov ekološkega stanja**
 - 1.2.1 Opredelitve za zelo dobro, dobro in zmerno ekološko stanje v rekah
 - 1.2.2 Opredelitve za zelo dobro, dobro in zmerno ekološko stanje v jezerih
 - 1.2.3 Opredelitve za zelo dobro, dobro in zmerno ekološko stanje v somornici
 - 1.2.4 Opredelitve za zelo dobro, dobro in zmerno ekološko stanje v obalnem morju
 - 1.2.5 Opredelitve za največji, dober in zmeren ekološki potencial za močno preoblikovana ali umetna vodna telesa
 - 1.2.6 Postopek za določanje kemijskih standardov kakovosti v državah članicah
 - 1.3 **Spremljanje ekološkega in kemijskega stanja površinskih voda**
 - 1.3.1 Oblikovanje nadzornega spremljanja stanja
 - 1.3.2 Oblikovanje obratovalnega spremljanja stanja
 - 1.3.3 Oblikovanje preiskovalnega spremljanja stanja
 - 1.3.4 Pogostnost spremljanja stanja
 - 1.3.5 Dodatne zahteve za spremljanje stanja na zavarovanih območjih
 - 1.3.6 Standardi za spremljanje elementov kakovosti
 - 1.4 **Razvrščanje in prikaz ekološkega stanja**
 - 1.4.1 Primerljivost rezultatov biološkega spremljanja stanja
 - 1.4.2 Prikaz rezultatov spremljanja stanja in razvrščanje po ekološkem stanju in ekološkem potencialu
 - 1.4.3 Prikaz rezultatov spremljanja stanja in razvrščanje po kemijskem stanju
2. PODZEMNA VODA
 - 2.1 **Količinsko stanje podzemne vode**
 - 2.1.1 Parameter za razvrščanje po količinskem stanju
 - 2.1.2 Opredelitev količinskega stanja
 - 2.2 **Spremljanje količinskega stanja podzemne vode**

▼B

- 2.2.1 Mreža za spremljanje gladine podzemne vode
- 2.2.2 Gostota merilnih mest
- 2.2.3 Pogostnost spremljanja stanja
- 2.2.4 Razlaga in prikaz količinskega stanja podzemne vode
- 2.3 **Kemijsko stanje podzemne vode**
 - 2.3.1 Parametri za določitev kemijskega stanja podzemne vode
 - 2.3.2 Opredelitev dobrega kemijskega stanja podzemne vode
- 2.4 **Spremljanje kemijskega stanja podzemne vode**
 - 2.4.1 Mreža za spremljanje stanja podzemne vode
 - 2.4.2 Nadzorno spremljanje stanja
 - 2.4.3 Obratovalno spremljanje stanja
 - 2.4.4 Ugotavljanje trendov pri onesnaževalih
 - 2.4.5 Razlaga in prikaz kemijskega stanja podzemne vode
- 2.5 **Prikaz stanja podzemne vode**

1. STANJE POVRŠINSKE VODE

1.1 **Elementi kakovosti za razvrščanje po ekološkem stanju**

1.1.1 Reke

Biološki elementi

Sestava in številčnost vodnega rastlinstva

Sestava in številčnost bentoških nevretenčarjev

Sestava, številčnost in starostna struktura rib

Hidromorfološki elementi, ki podpirajo biološke elemente

Hidrološki režim

količina in dinamika vodnega toka

povezava s telesi podzemne vode

Kontinuiteta toka

Morfološke razmere

spreminjanje globine in širine reke

struktura in substrat rečne struge

struktura obrežnega pasu

*Kemijski in fizikalno-kemijski elementi, ki podpirajo biološke elemente**Splošno*

Toplotne razmere

Kisikove razmere

Slanost

Zakisanost

Stanje hranil

Posebna onesnaževala

▼B

Onesnaževanje z vsemi prednostnimi snovmi, za katere je bilo ugotovljeno, da se odvajajo v to vodno telo;

Onesnaževanje z drugimi snovmi, za katere je bilo ugotovljeno, da se v pomembnih količinah odvajajo v to vodno telo.

1.1.2 Jezera*Biološki elementi*

Sestava, številčnost in biomasa fitoplanktona

Sestava in številčnost drugega vodnega rastlinstva

Sestava in številčnost bentoških nevretenčarjev

Sestava, številčnost in starostna struktura rib

*Hidromorfološki elementi, ki podpirajo biološke elemente**Hidrološki režim*

količina in dinamika vodnega toka

zadrževalni čas

povezava s telesom podzemne vode

Morfološke razmere

spreminjanje globine jezera

količina, struktura in substrat jezerskega dna

struktura jezerske obale

*Kemijski in fizikalno-kemijski elementi, ki podpirajo biološke elemente**Splošno*

Prosojnost

Toplotne razmere

Kisikove razmere

Slanost

Zakisanost

Stanje hranil

Posebna onesnaževala

Onesnaževanje z vsemi prednostnimi snovmi, za katere je bilo ugotovljeno, da se odvajajo v to vodno telo;

Onesnaževanje z drugimi snovmi, za katere je bilo ugotovljeno, da se v pomembnih količinah odvajajo v to vodno telo.

1.1.3 Somornica*Biološki elementi*

Sestava, številčnost in biomasa fitoplanktona

Sestava in številčnost drugega vodnega rastlinstva

Sestava in številčnost bentoških nevretenčarjev

Sestava in številčnost rib

*Hidromorfološki elementi, ki podpirajo biološke elemente**Morfološke razmere*

spreminjanje globine

▼B

količina, struktura in substrat dna

struktura bibavičnega pasu

Režim bibavice

tok sladke vode

izpostavljenost valovom

Kemijski in fizikalno-kemijski elementi, ki podpirajo biološke elemente

Splošno

Prosojnost

Toplotne razmere

Kisikove razmere

Slanost

Stanje hranil

Posebna onesnaževala

Onesnaževanje z vsemi prednostnimi snovmi, za katere je bilo ugotovljeno, da se odvajajo v to vodno telo;

Onesnaževanje z drugimi snovmi, za katere je bilo ugotovljeno, da se v pomembnih količinah odvajajo v to vodno telo.

1.1.4 Obalno morje

Biološki elementi

Sestava, številčnost in biomasa fitoplanktona

Sestava in številčnost drugega vodnega rastlinstva

Sestava in številčnost bentoških nevretenčarjev

Hidromorfološki elementi, ki podpirajo biološke elemente

Morfološke razmere

spreminjanje globine

struktura in substrat obalnega dna

struktura bibavičnega pasu

Režim bibavice

smer prevladujočih tokov

izpostavljenost valovom

Kemijski in fizikalno-kemijski elementi, ki podpirajo biološke elemente

Splošno

Prosojnost

Toplotne razmere

Kisikove razmere

Slanost

Stanje hranil

Posebna onesnaževala

Onesnaževanje z vsemi prednostnimi snovmi, za katere je bilo ugotovljeno, da se odvajajo v to vodno telo;

Onesnaževanje z drugimi snovmi, za katere je bilo ugotovljeno, da se v pomembnih količinah odvajajo v to vodno telo.

▼B

1.1.5 Umetna in močno preoblikovana vodna telesa

Elementi kakovosti, ki se uporabijo za umetna in močno preoblikovana vodna telesa, so elementi, ki se uporabljajo za tisto od štirih navedenih vrst naravne površinske vode, ki je najbolj podobna takemu močno preoblikovanemu ali umetnemu vodnemu telesu.

1.2 Normativne opredelitve razredov ekološkega stanja

Preglednica 1.2 *Splošna opredelitev za reke, jezera, somornice in obalno morje*

V naslednjem besedilu je podana splošna opredelitev ekološke kakovosti. Za razvrščanje so vrednosti elementov kakovosti ekološkega stanja za vsako vrsto površinske vode tiste, ki so navedene v preglednicah 1.2.1 do 1.2.4.

Element	Zelo dobro stanje	Dobro stanje	Zmerno stanje
Splošno	Vrednosti fizikalno-kemijskih in hidromorfoloških elementov kakovosti za tip vodnega telesa površinske vode niso spremenjene zaradi človekovega vpliva ali pa so te spremembe le zelo majhne v primerjavi z vrednostmi, ki jih običajno povezujemo s tem tipom v razmerah brez motenj. Vrednosti bioloških elementov kakovosti za vodno telo površinske vode odražajo vrednosti, ki jih običajno povezujemo s tem tipom v razmerah brez motenj, in ne kažejo znakov ali kažejo le zelo majhne znake odstopanja. To so za tip značilne razmere in združbe.	Vrednosti bioloških elementov kakovosti za ta tip vodnega telesa površinske vode kažejo nizko stopnjo odstopanja zaradi človekovega delovanja, vendar se le malo razlikujejo od tistih, ki jih običajno povezujemo s tem tipom vodnega telesa površinske vode v razmerah brez motenj.	Vrednosti bioloških elementov kakovosti za ta tip vodnega telesa površinske vode se zmerno razlikujejo od tistih, ki jih običajno povezujemo s tem tipom telesa površinske vode v razmerah brez motenj. Vrednosti kažejo znake zmerne odstopanja zaradi človekovega delovanja in so pomembno slabše kot v razmerah dobrega stanja.

Vode, katerih stanje je pod zmernim, se opredelijo kot slabše ali slabe.

Vode, v katerih so vrednosti bioloških elementov kakovosti za ta tip vodnega telesa površinske vode precej spremenjene in v katerih se ustrezne življenjske združbe znatno razlikujejo od tistih, ki jih običajno povezujemo s tem tipom vodnega telesa površinske vode v razmerah brez motenj, se razvrstijo kot slabše.

Vode, v katerih so vrednosti bioloških elementov kakovosti za ta tip vodnega telesa površinske vode zelo spremenjene in v katerih manjka velik del ustreznih življenjskih združb, ki jih običajno povezujemo s tem tipom vodnega telesa površinske vode v razmerah brez motenj, se razvrstijo kot slabe.

1.2.1 Opredelitve za zelo dobro, dobro in zmerno ekološko stanje v rekah

Biološki elementi kakovosti

Element	Zelo dobro stanje	Dobro stanje	Zmerno stanje
Fitoplankton	Taksonomska sestava fitoplanktona povsem ali skoraj povsem ustreza razmeram brez motenj. Povprečna številčnost fitoplanktona je povsem skladna z za tip značilnimi fizikalno-kemijskimi razmerami, in ne povzroča pomembnih sprememb za tip značilne prosojnosti. Pogostnost in jakost cvetenja planktona sta skladni z za tip značilnimi fizikalno-kemijskimi razmerami.	Sestava in številčnost planktonskih taksonov sta malo spremenjeni v primerjavi z za tip značilnimi združbami. Spremembe ne kažejo na pospešeno rast alg, ki bi lahko povzročila neželene motnje v ravnotežju organizmov, prisotnih v vodnem telesu, ali v fizikalno-kemijski kakovosti vode ali sedimenta. Za tip značilna pogostost in jakost cvetenja planktona, se lahko malo povečata.	Sestava planktonskih taksonov se zmerno razlikuje od sestave za tip značilnih združb. Številčnost zmerno odstopa in lahko povzroči pomembno neželeno odstopanje vrednosti drugih bioloških in fizikalno-kemijskih elementov kakovosti. Pogostnost in jakost cvetenja planktona se lahko zmerno povečata. V poletnih mesecih se lahko pojavi dolgotrajno cvetenje.
Makrofiti in fitobentos	Taksonomska sestava povsem ali skoraj povsem ustreza razmeram brez motenj. Ni zaznavnih sprememb v povprečni številčnosti makrofitov in fitobentosa.	Sestava in številčnost makrofitskih in fitobentoških taksonov sta malo spremenjeni v primerjavi z za tip značilnimi združbami. Spremembe ne kažejo na pospešeno rast fitobentosa ali višjih oblik rastlinstva, ki bi lahko povzročila neželene motnje v ravnotežju organizmov, prisotnih v vodnem telesu, ali v fizikalno-kemijski kakovosti vode ali sedimenta. Fitobentoški združbi ne škodujejo kosmi in prevleke bakterij, ki so prisotni zaradi človekovih dejavnosti.	Sestava makrofitskih in fitobentoških taksonov se zmerno razlikuje od sestave za tip značilne združbe, in pomembno bolj odstopa kot pri dobrem stanju. Očitne so zmerne spremembe v povprečni številčnosti makrofitov in fitobentosa. Fitobentoško združbo lahko ovirajo in na nekaterih območjih izpodrinejo kosmi in prevleke bakterij, ki so prisotni zaradi človekovih dejavnosti.

Element	Zelo dobro stanje	Dobro stanje	Zmerno stanje
Bentoški nevretenčarji	Taksonomska sestava in številčnost povsem ali skoraj povsem ustrežata razmeram brez motenj. Razmerje med taksoni, občutljivimi na motnje, in taksoni, ki na motnje niso občutljivi, ne kaže znakov odstopanja od ravni brez motenj. Raznovrstnost nevretenčarskih taksonov ne kaže znakov odstopanja od ravni brez motenj.	Sestava in številčnost nevretenčarskih taksonov sta malo spremenjeni v primerjavi z za tip značilnimi združbami. Razmerje med taksoni, občutljivimi na motnje, in taksoni, ki na motnje niso občutljivi, kaže na majhno odstopanje od za tip značilnih ravni. Raznovrstnost nevretenčarskih taksonov kaže majhne znake odstopanja od za tip značilnih ravni.	Sestava in številčnost nevretenčarskih taksonov se zmerno razlikujeta od sestave in številčnosti za tip značilnih združb. Manjkajo važnejše taksonomske skupine za tip značilne združbe. Razmerje med taksoni, občutljivimi na motnje, in taksoni, ki na motnje niso občutljivi, ter raznovrstnost precej odstopata od za tip značilne ravni, in sta pomembno nižja kot pri dobrem stanju.
Ribe	Vrstna sestava in številčnost povsem ali skoraj povsem ustrežata razmeram brez motenj. Prisotne so vse za ta tip značilne na motnje občutljive vrste. Starostna struktura ribjih združb kaže malo znakov motenj zaradi človekovega vpliva in ne kaže znakov vrzeli v razmnoževalnem procesu ali razvoju katere koli vrste.	Vrstna sestava in številčnost sta malo spremenjeni v primerjavi z za tip značilnimi združbami zaradi človekovih vplivov na fizikalno-kemijske in hidromorfološke elemente kakovosti. Starostna struktura ribjih združb kaže znake motenj zaradi človekovih vplivov na fizikalno-kemijske ali hidromorfološke elemente kakovosti, in v nekaterih primerih kaže znake vrzeli v razmnoževalnem procesu ali razvoju določene vrste, in sicer v takem obsegu, da lahko manjkajo nekateri starostni razredi.	Sestava in številčnost ribjih vrst se zmerno razlikujeta od sestave in številčnosti za tip značilnih združb zaradi človekovih vplivov na fizikalno-kemijske ali hidromorfološke elemente kakovosti. Starostna struktura ribjih združb kaže večje znake motenj zaradi človekovega vpliva v takem obsegu, da zmeren delež za tip značilnih vrst, manjka ali pa so zelo maloštevilne.

Hidromorfološki elementi kakovosti

Element	Zelo dobro stanje	Dobro stanje	Zmerno stanje
Hidrološki režim	Količina in dinamika toka ter posledična povezava s podzemno vodo povsem ali skoraj povsem odražajo razmere brez motenj.	Razmere, skladne z doseganjem zgoraj opredeljenih vrednosti bioloških elementov kakovosti.	Razmere, skladne z doseganjem zgoraj opredeljenih vrednosti bioloških elementov kakovosti.
Kontinuiteta toka	Kontinuiteta toka reke ni ovirana zaradi človekovih dejavnosti in omogoča nemoteno selitev vodnih organizmov in premeščanje sedimenta.	Razmere, skladne z doseganjem zgoraj opredeljenih vrednosti bioloških elementov kakovosti.	Razmere, skladne z doseganjem zgoraj opredeljenih vrednosti bioloških elementov kakovosti.
Morfološke razmere	Tlorisni potek struge, spreminjanje širine in globine, hitrosti toka, struktura substrata ter struktura in stanje obrežnih pasov povsem ali skoraj povsem ustrezajo razmeram brez motenj.	Razmere, skladne z doseganjem zgoraj opredeljenih vrednosti bioloških elementov kakovosti.	Razmere, skladne z doseganjem zgoraj opredeljenih vrednosti bioloških elementov kakovosti.

Fizikalno-kemijski elementi kakovosti ⁽¹⁾

Element	Zelo dobro stanje	Dobro stanje	Zmerno stanje
Splošne razmere	Vrednosti fizikalno-kemijskih elementov povsem ali skoraj povsem ustrezajo razmeram brez motenj. Koncentracije hranil so v območju, ki ga običajno povezujemo z razmerami brez motenj. Slanost, pH, kisikove razmere, kapaciteta nevtralizacije kislin in temperatura ne kažejo znakov motenj zaradi človekovega vpliva in so v območju, ki ga običajno povezujemo z razmerami brez motenj.	Temperatura, kisikove razmere, pH, kapaciteta nevtralizacije kislin in slanost ne segajo iz območja, ki zagotavlja delovanje za ta tip značilnega ekosistema in doseganje zgoraj opredeljenih vrednosti za biološke elemente kakovosti. Koncentracije hranil ne presegajo ravni, ki zagotavlja delovanje ekosistema in doseganje zgoraj opredeljenih vrednosti za biološke elemente kakovosti.	Razmere, skladne z doseganjem zgoraj opredeljenih vrednosti bioloških elementov kakovosti.

▼B

Element	Zelo dobro stanje	Dobro stanje	Zmerno stanje
Posebna sintetična onesnaževala	Koncentracije blizu nič in vsaj pod mejami detekcije najsodobnejših analitskih tehnik, ki se splošno uporabljajo.	Koncentracije ne presegajo standardov, določenih skladno s postopkom iz oddelka 1.2.6 in brez vpliva na Direktivo 91/414/ES in Direktivo 98/8/ES. (< OSK)	Razmere, skladne z doseganjem zgoraj opredeljenih vrednosti bioloških elementov kakovosti.
Posebna nesintetična onesnaževala	Koncentracije so v območju, ki ga običajno povezujemo z razmerami brez motenj (ravni naravnega ozadja = rno).	Koncentracije ne presegajo standardov, določenih skladno s postopkom iz oddelka 1.2.6 ⁽²⁾ in brez vpliva na Direktivo 91/414/ES in Direktivo 98/8/ES. (< OSK)	Razmere, skladne z doseganjem zgoraj opredeljenih vrednosti bioloških elementov kakovosti.

⁽¹⁾ Uporabljene so naslednje okrajšave: rno = raven naravnega ozadja, OSK = okoljski standard kakovosti

⁽²⁾ Uporaba standardov, določenih na podlagi tega protokola, ne predpisuje zmanjšanja koncentracij onesnaževal pod ravni naravnega ozadja: (OSK > rno).

1.2.2 Opredelitve za zelo dobro, dobro in zmerno ekološko stanje v jezerih

Biološki elementi kakovosti

Element	Zelo dobro stanje	Dobro stanje	Zmerno stanje
Fitoplankton	Taksonomska sestava in številčnost fitoplanktona povsem ali skoraj povsem ustreza razmeram brez motenj. Povprečna biomasa fitoplanktona je skladna z za tip značilnimi fizikalno-kemijskimi razmerami, in ne povzroča pomembnih sprememb za tip značilne prosojnosti. Pogostnost in jakost cvetenja planktona sta skladni z za tip značilnimi fizikalno-kemijskimi razmerami.	Sestava in številčnost planktonskih taksonov sta malo spremenjeni v primerjavi z za tip značilnimi združbami. Spremembe ne kažejo na pospešeno rast alg, ki bi lahko povzročila neželene motnje v ravnotežju organizmov, prisotnih v vodnem telesu, ali v fizikalno-kemijski kakovosti vode ali sedimenta. Za tip značilna pogostost in jakost cvetenja planktona, se lahko malo povečata.	Sestava in številčnost planktonskih taksonov se zmerno razlikujeta od sestave in številčnosti za tip značilnih združb. Biomasa zmerno odstopa in lahko povzroči pomembno neželeno odstopanje stanja drugih bioloških elementov kakovosti in fizikalno-kemijske kakovosti vode ali sedimenta. Pogostnost in jakost cvetenja planktona se lahko zmerno povečata. V poletnih mesecih se lahko pojavi dolgotrajno cvetenje.
Makrofiti in fitobentos	Taksonomska sestava povsem ali skoraj povsem ustreza razmeram brez motenj. Ni zaznavnih sprememb v povprečni številčnosti makrofitov in fitobentosa.	Sestava in številčnost makrofitskih in fitobentoških taksonov sta malo spremenjeni v primerjavi z za tip značilnimi združbami. Spremembe ne kažejo na pospešeno rast fitobentosa ali višjih oblik rastlinstva, ki bi lahko povzročila neželene motnje v ravnotežju organizmov, prisotnih v vodnem telesu, ali v fizikalno-kemijski kakovosti vode. Fitobentoški združbi ne škodujejo kosmi in prevleke bakterij, ki so prisotni zaradi človekovih dejavnosti.	Sestava makrofitskih in fitobentoških taksonov se zmerno razlikuje od sestave za tip značilne združbe, in znatno bolj odstopa kot pri dobri kakovosti. Očitne so zmerne spremembe v povprečni številčnosti makrofitov in fitobentosa. Fitobentoško združbo lahko ovirajo in na nekaterih območjih izpodrinejo kosmi in prevleke bakterij, ki so prisotni zaradi človekovih dejavnosti.

Element	Zelo dobro stanje	Dobro stanje	Zmerno stanje
Bentoški nevretenčarji	Taksonomska sestava in številčnost povsem ali skoraj povsem ustrezata razmeram brez motenj. Razmerje med taksoni, občutljivimi na motnje, in taksoni, ki na motnje niso občutljivi, ne kaže znakov odstopanja od ravni brez motenj. Raznovrstnost nevretenčarskih taksonov ne kaže znakov odstopanja od ravni brez motenj.	Sestava in številčnost nevretenčarskih taksonov sta malo spremenjeni v primerjavi z za tip značilnimi združbami. Razmerje med taksoni, občutljivimi na motnje, in taksoni, ki na motnje niso občutljivi, kaže majhno odstopanje od za tip značilnih ravni. Raznovrstnost nevretenčarskih taksonov kaže majhne znake odstopanja od za tip značilnih ravni.	Sestava in številčnost nevretenčarskih taksonov se zmerno razlikujeta od sestave in številčnosti v za tip značilnih razmerah. Manjkajo važnejše sistematske skupine za tip značilne združbe. Razmerje med taksoni, občutljivimi na motnje, in taksoni, ki na motnje niso občutljivi, ter raznovrstnost precej odstopata od za tip značilne ravni, in sta pomembno nižja kot pri dobrem stanju.
Ribe	Vrstna sestava in številčnost povsem ali skoraj povsem ustrezata razmeram brez motenj. Prisotne so vse za ta tip značilne občutljive vrste. Starostna struktura ribjih združb kaže malo znakov motenj zaradi človekovega vpliva in ne kaže znakov vrzeli v razmnoževalnem procesu ali razvoju katere koli od vrst.	Vrstna sestava in številčnost sta malo spremenjeni v primerjavi z za tip značilnimi združbami zaradi človekovih vplivov na fizikalno-kemijske ali hidromorfološke elemente kakovosti. Starostna struktura ribjih združb kaže znake motenj zaradi človekovih vplivov na fizikalno-kemijske in hidromorfološke elemente kakovosti, in v nekaterih primerih kaže znake vrzeli v razmnoževalnem procesu ali razvoju določene vrste, in sicer v takem obsegu, da lahko manjkajo nekateri starostni razredi.	Sestava in številčnost ribjih vrst se zmerno razlikujeta od sestave in številčnosti za tip značilnih združb zaradi človekovih vplivov na fizikalno-kemijske ali hidromorfološke elemente kakovosti. Starostna struktura ribjih združb kaže večje znake motenj zaradi človekovih vplivov na fizikalno-kemijske ali hidromorfološke elemente kakovosti, v takem obsegu, da zmeren delež za tip značilnih vrst, manjka ali pa so zelo maloštevilne.

Hidromorfološki elementi kakovosti

Element	Zelo dobro stanje	Dobro stanje	Zmerno stanje
Hidrološki režim	Količina in dinamika toka, nivo gladine, zadrževalni čas ter posledična povezava s podzemno vodo povsem ali skoraj povsem odražajo razmere brez motenj.	Razmere, skladne z doseganjem zgoraj opredeljenih vrednosti bioloških elementov kakovosti.	Razmere, skladne z doseganjem zgoraj opredeljenih vrednosti bioloških elementov kakovosti.

Element	Zelo dobro stanje	Dobro stanje	Zmerno stanje
Morfološke razmere	Spreminjanje globine jezera, količina in struktura substrata ter struktura in stanje obrežnega območja jezera povsem ali skoraj povsem ustrezajo razmeram brez motenj.	Razmere, skladne z doseganjem zgoraj opredeljenih vrednosti bioloških elementov kakovosti.	Razmere, skladne z doseganjem zgoraj opredeljenih vrednosti bioloških elementov kakovosti.

Fizikalno-kemijski elementi kakovosti ⁽¹⁾

Element	Zelo dobro stanje	Dobro stanje	Zmerno stanje
Splošne razmere	Vrednosti fizikalno-kemijskih elementov povsem ali skoraj povsem ustrezajo razmeram brez motenj. Koncentracije hranil so v območju, ki ga običajno povezujemo z razmerami brez motenj. Slanost, pH, kisikove razmere, kapaciteta nevtralizacije kislin, prosojnost in temperatura ne kažejo znakov motenj zaradi človekovega vpliva in so v območju, ki ga običajno povezujemo z razmerami brez motenj.	Temperatura, kisikove razmere, pH, kapaciteta nevtralizacije kislin, prosojnost in slanost ne segajo iz območja, ki zagotavlja delovanje ekosistema in doseganje zgoraj opredeljenih vrednosti za biološke elemente kakovosti. Koncentracije hranil ne presegajo ravni, ki zagotavlja delovanje ekosistema in doseganje zgoraj opredeljenih vrednosti za biološke elemente kakovosti.	Razmere, skladne z doseganjem zgoraj opredeljenih vrednosti bioloških elementov kakovosti.
Posebna sintetična onesnaževala	Koncentracije blizu nič in vsaj pod mejami detekcije najsodobnejših analitskih tehnik, ki se splošno uporabljajo.	Koncentracije ne presegajo standardov, določenih skladno s postopkom iz oddelka 1.2.6 in brez vpliva na Direktivo 91/414/ES in Direktivo 98/8/ES. (< OSK)	Razmere, skladne z doseganjem zgoraj opredeljenih vrednosti bioloških elementov kakovosti.
Posebna nesintetična onesnaževala	Koncentracije so v območju, ki ga običajno povezujemo z razmerami brez motenj (ravni naravnega ozadja = rno).	Koncentracije ne presegajo standardov, določenih skladno s postopkom iz oddelka 1.2.6 ⁽²⁾ in brez vpliva na Direktivo 91/414/ES in Direktivo 98/8/ES. (< OSK)	Razmere, skladne z doseganjem zgoraj opredeljenih vrednosti bioloških elementov kakovosti.

⁽¹⁾ Uporabljene so naslednje okrajšave: rno = raven naravnega ozadja, OSK = okoljski standard kakovosti

⁽²⁾ Uporaba standardov, določenih na podlagi tega protokola, ne predpisuje zmanjšanja koncentracij onesnaževal pod ravni naravnega ozadja: (OSK > rno).

1.2.3 Opredelitve za zelo dobro, dobro in zmerno ekološko stanje v somornicah

Biološki elementi kakovosti

Element	Zelo dobro stanje	Dobro stanje	Zmerno stanje
Fitoplankton	Sestava in številčnost fitoplanktonskih taksonov sta skladni z razmerami brez motenj. Povprečna biomasa fitoplanktona je skladna z za tip značilnimi fizikalno-kemijskimi razmerami, in ne povzroča pomembnih sprememb za tip značilne prosojnosti. Pogostnost in jakost cvetenja planktona sta skladni z za tip značilnimi fizikalno-kemijskimi razmerami.	Sestava in številčnost fitoplanktonskih taksonov sta malo spremenjeni. Biomasa fitoplanktonskih taksonov je malo spremenjena v primerjavi z za tip značilnimi razmerami. Spremembe ne kažejo na pospešeno rast alg, ki bi lahko povzročila neželene motnje v ravnotežju organizmov, prisotnih v vodnem telesu, ali v fizikalno-kemijski kakovosti vode. Za tip značilna pogostost in jakost cvetenja, se lahko malo povečata.	Sestava in številčnost fitoplanktonskih taksonov se zmerno razlikujeta od sestave in številčnosti v za tip značilnih razmerah. Biomasa zmerno odstopa in lahko povzroči pomembno neželjeno odstopanje stanja drugih bioloških elementov kakovosti. Pogostnost in jakost cvetenja planktona se lahko zmerno povečata. V poletnih mesecih se lahko pojavi dolgotrajno cvetenje.
Makrofitske alge	Sestava taksonov makrofitskih alg je skladna z razmerami brez motenj. Ni zaznavnih sprememb v obrasti makrofitskih alg zaradi človekovih dejavnosti.	Sestava in številčnost taksonov makrofitskih alg sta malo spremenjeni v primerjavi z za tip značilnimi združbami. Spremembe ne kažejo na pospešeno rast fitobentosa ali višjih oblik rastlinstva, ki bi lahko povzročila neželene motnje v ravnotežju organizmov, prisotnih v vodnem telesu, ali v fizikalno-kemijski kakovosti vode.	Sestava taksonov makrofitskih alg se zmerno razlikuje od sestave v za tip značilnih razmerah, in pomembno bolj odstopa kot pri dobri kakovosti. Zmerne spremembe v povprečni številčnosti makrofitskih alg so očitne in lahko povzročijo neželene motnje v ravnotežju organizmov, prisotnih v vodnem telesu.
Kritosemenke	Taksonomska sestava povsem ali skoraj povsem ustreza razmeram brez motenj. Ni zaznavnih sprememb v številčnosti kritosemenk zaradi človekovih dejavnosti.	Sestava taksonov kritosemenk je malo spremenjena v primerjavi z za tip značilnimi združbami. Številčnost kritosemenk kaže majhne znake motenj.	Sestava taksonov kritosemenk se zmerno razlikuje od sestave za tip značilnih združb, in pomembno bolj odstopa kot pri dobri kakovosti. Številčnost taksonov kritosemenk zmerno odstopa.

Element	Zelo dobro stanje	Dobro stanje	Zmerno stanje
Bentoški nevretenčarji	Raznovrstnost in številčnost nevretenčarskih taksonov sta v območju, ki ga običajno povezujemo z razmerami brez motenj. Prisotni so vsi na motnje občutljivi taksoni, ki jih povezujemo z razmerami brez motenj.	Raznovrstnost in številčnost nevretenčarskih taksonov segata malo iz območja, ki ga povezujemo z za tip značilnimi razmerami,. Prisotna je večina občutljivih taksonov za tip značilnih združb.	Raznovrstnost in številčnost nevretenčarskih taksonov segata zmerno iz območja, ki ga povezujemo z za tip značilnimi razmerami. Prisotni so taksoni, ki kažejo na onesnaženost. Manjkajo številni občutljivi taksoni za tip značilnih združb.
Ribe	Vrstna sestava in številčnost sta skladni z razmerami brez motenj.	Številčnost vrst, občutljivih na motnje, kaže majhne znake odstopanj od za tip značilnih razmer zaradi človekovih vplivov na fizikalno-kemijske ali hidromorfološke elemente kakovosti.	Manjka zmeren delež za ta tip značilnih vrst, ki so občutljive na motnje, zaradi človekovih vplivov na fizikalno-kemijske ali hidromorfološke elemente kakovosti.

Hidromorfološki elementi kakovosti

Element	Zelo dobro stanje	Dobro stanje	Zmerno stanje
Režim bibavice	Režim toka sladke vode povsem ali skoraj povsem ustreza razmeram brez motenj.	Razmere, skladne z doseganjem zgoraj opredeljenih vrednosti bioloških elementov kakovosti.	Razmere, skladne z doseganjem zgoraj opredeljenih vrednosti bioloških elementov kakovosti.
Morfološke razmere	Spreminjanje globine, struktura substrata ter struktura in stanje bibavičnega pasu povsem ali skoraj povsem ustrezajo razmeram brez motenj.	Razmere, skladne z doseganjem zgoraj opredeljenih vrednosti bioloških elementov kakovosti.	Razmere, skladne z doseganjem zgoraj opredeljenih vrednosti bioloških elementov kakovosti.

Fizikalno-kemijski elementi kakovosti ⁽¹⁾

Element	Zelo dobro stanje	Dobro stanje	Zmerno stanje
Splošne razmere	Fizikalno-kemijski elementi povsem ali skoraj povsem ustrezajo razmeram brez motenj. Koncentracije hranil so v območju, ki ga običajno povezujemo z razmerami brez motenj. Temperatura, kisikove razmere in prosojnost ne kažejo znakov motenj zaradi človekovega vpliva in so v območju, ki ga običajno povezujemo z razmerami brez motenj.	Temperatura, kisikove razmere in prosojnost ne segajo iz območij, ki zagotavljajo delovanje ekosistema in doseganje zgoraj opredeljenih vrednosti za biološke elemente kakovosti. Koncentracije hranil ne presegajo ravni, ki zagotavlja delovanje ekosistema in doseganje zgoraj opredeljenih vrednosti za biološke elemente kakovosti.	Razmere, skladne z doseganjem zgoraj opredeljenih vrednosti bioloških elementov kakovosti.
Posebna sintetična onesnaževala	Koncentracije blizu nič in vsaj pod mejami detekcije najsodobnejših analitskih tehnik, ki se splošno uporabljajo.	Koncentracije ne presegajo standardov, določenih skladno s postopkom iz oddelka 1.2.6 in brez vpliva na Direktivo 91/414/ES in Direktivo 98/8/ES. (< OSK)	Razmere, skladne z doseganjem zgoraj opredeljenih vrednosti bioloških elementov kakovosti.
Posebna nesintetična onesnaževala	Koncentracije so v območju, ki ga običajno povezujemo z razmerami brez motenj (ravni naravnega ozadja = rno).	Koncentracije ne presegajo standardov, določenih skladno s postopkom iz oddelka 1.2.6 ⁽²⁾ in brez vpliva na Direktivo 91/414/ES in Direktivo 98/8/ES. (< OSK)	Razmere, skladne z doseganjem zgoraj opredeljenih vrednosti bioloških elementov kakovosti.

⁽¹⁾ Uporabljene so naslednje okrajšave: rno = raven naravnega ozadja, OSK = okoljski standard kakovost⁽²⁾ Uporaba standardov, določenih na podlagi tega protokola, ne predpisuje zmanjšanja koncentracij onesnaževal pod ravni naravnega ozadja: (OSK > rno).

1.2.4 Opredelitve za zelo dobro, dobro in zmerno ekološko stanje v obalnem morju

Biološki elementi kakovosti

Element	Zelo dobro stanje	Dobro stanje	Zmerno stanje
Fitoplankton	Sestava in številčnost fitoplanktonskih taksonov sta skladni z razmerami brez motenj. Povprečna biomasa fitoplanktona je skladna z za tip značilnimi fizikalno-kemijskimi razmerami, in ne povzroča pomembnih sprememb za tip značilne prosojnosti. Pogostnost in jakost cvetenja planktona sta skladni z za tip značilnimi fizikalno-kemijskimi razmerami.	Sestava in številčnost fitoplanktonskih taksonov, kažeta majhne znake motenj. Biomasa je malo spremenjena v primerjavi z za tip značilnimi razmerami. Spremembe ne kažejo na pospešeno rast alg, ki bi lahko povzročila neželene motnje v ravnotežju organizmov, prisotnih v vodnem telesu, ali v kakovosti vode. Za tip značilna pogostost in jakost cvetenja planktona, se lahko malo povečata.	Sestava in številčnost planktonskih taksonov, kažeta znake zmernih motenj. Biomasa alg sega precej iz območja, ki ga povezujemo z za tip značilnimi razmerami, in vpliva na druge biološke elemente kakovosti. Pogostnost in jakost cvetenja planktona se lahko zmerno povečata. V poletnih mesecih se lahko pojavi dolgotrajno cvetenje.
Makrofitske alge in kritosemenke	Prisotni so vsi na motnje občutljivi taksoni makrofitskih alg in kritosemenk, ki jih povezujemo z razmerami brez motenj. Številčnost makrofitskih alg in kritosemenk je skladna z razmerami brez motenj.	Prisotna je večina na motnje občutljivih taksonov makrofitskih alg in kritosemenk, ki jih povezujemo z razmerami brez motenj. Številčnost makrofitskih alg in kritosemenk kaže majhne znake motenj.	Manjka zmerno število na motnje občutljivih taksonov makrofitskih alg in kritosemenk, ki jih povezujemo z razmerami brez motenj. Številčnost makrofitskih alg in kritosemenk zmerno odstopa in lahko povzroči neželene motnje v ravnotežju organizmov, prisotnih v vodnem telesu.
Bentoški nevretenčarji	Raznovrstnost in številčnost nevretenčarskih taksonov sta v območju, ki ga običajno povezujemo z razmerami brez motenj. Prisotni so vsi na motnje občutljivi taksoni, ki jih povezujemo z razmerami brez motenj.	Raznovrstnost in številčnost nevretenčarskih taksonov segata malo iz območja, ki ga povezujemo z za tip značilnimi razmerami. Prisotna je večina občutljivih taksonov za tip značilnih združb.	Raznovrstnost in številčnost nevretenčarskih taksonov segata zmerno iz območja, ki ga običajno povezujemo z za tip značilnimi razmerami. Prisotni so taksoni, ki kažejo na onesnaženost. Manjkajo številni občutljivi taksoni za tip značilnih združb.

Hidromorfološki elementi kakovosti

Element	Zelo dobro stanje	Dobro stanje	Zmerno stanje
Režim bibavice	Režim toka sladke vode ter smer in hitrost prevladujočih tokov povsem ali skoraj povsem ustrezajo razmeram brez motenj.	Razmere, skladne z doseganjem zgoraj opredeljenih vrednosti bioloških elementov kakovosti.	Razmere, skladne z doseganjem zgoraj opredeljenih vrednosti bioloških elementov kakovosti.
Morfološke razmere	Spreminjanje globine, struktura in substrat obalnega dna ter struktura in stanje bibavičnega pasu povsem ali skoraj povsem ustrezajo razmeram brez motenj.	Razmere, skladne z doseganjem zgoraj opredeljenih vrednosti bioloških elementov kakovosti.	Razmere, skladne z doseganjem zgoraj opredeljenih vrednosti bioloških elementov kakovosti.

Fizikalno-kemijski elementi kakovosti ⁽¹⁾

Element	Zelo dobro stanje	Dobro stanje	Zmerno stanje
Splošne razmere	Fizikalno-kemijski elementi povsem ali skoraj povsem ustrezajo razmeram brez motenj. Koncentracije hranil so v območju, ki ga običajno povezujemo z razmerami brez motenj. Temperatura, kisikove razmere in prosojnost ne kažejo znakov motenj zaradi človekovega vpliva in so v območjih, ki jih običajno povezujemo z razmerami brez motenj.	Temperatura, kisikove razmere in prosojnost ne segajo iz območij, ki zagotavljajo delovanje ekosistema in doseganje zgoraj opredeljenih vrednosti za biološke elemente kakovosti. Koncentracije hranil ne presegajo ravni, ki zagotavlja delovanje ekosistema in doseganje zgoraj opredeljenih vrednosti za biološke elemente kakovosti.	Razmere, skladne z doseganjem zgoraj opredeljenih vrednosti bioloških elementov kakovosti.
Posebna sintetična onesnaževala	Koncentracije blizu nič in vsaj pod mejami detekcije najsodobnejših analitskih tehnik, ki se splošno uporabljajo.	Koncentracije ne presegajo standardov, določenih skladno s postopkom iz oddelka 1.2.6 in brez vpliva na Direktivo 91/414/ES in Direktivo 98/8/ES. (< OSK)	Razmere, skladne z doseganjem zgoraj opredeljenih vrednosti bioloških elementov kakovosti.

▼B

Element	Zelo dobro stanje	Dobro stanje	Zmerno stanje
Posebna nesintetična onesnaževala	Koncentracije so v območju, ki ga običajno povezujemo z razmerami brez motenj (ravni naravnega ozadja = rno).	Koncentracije ne presegajo standardov, določenih skladno s postopkom iz oddelka 1.2.6 ⁽²⁾ in brez vpliva na Direktivo 91/414/ES in Direktivo 98/8/ES. (< OSK)	Razmere, skladne z doseganjem zgoraj opredeljenih vrednosti bioloških elementov kakovosti.

⁽¹⁾ Uporabljene so naslednje okrajšave: rno = raven naravnega ozadja, OSK = okoljski standard kakovosti

⁽²⁾ Uporaba standardov, določenih na podlagi tega protokola, ne predpisuje zmanjšanja koncentracij onesnaževal pod ravni naravnega ozadja: (OSK > rno).

1.2.5 Opredelitve za največji, dober in zmeren ekološki potencial za močno preoblikovana ali umetna vodna telesa

Element	Največji ekološki potencial	Dober ekološki potencial	Zmeren ekološki potencial
Biološki elementi kakovosti	Vrednosti ustreznih bioloških elementov kakovosti v največji možni meri odražajo vrednosti, ki jih povezujemo z najbolj primerljivim tipom vodnih teles površinske vode, glede na fizikalne razmere, ki so posledica umetnih ali močno preoblikovanih značilnosti vodnega telesa.	Vrednosti ustreznih bioloških elementov kakovosti so malo spremenjene v primerjavi z vrednostmi pri največjem ekološkem potencialu.	Vrednosti ustreznih bioloških elementov kakovosti so zmerno spremenjene v primerjavi z vrednostmi pri največjem ekološkem potencialu. Te vrednosti pomembno bolj odstopajo, kot vrednosti pri dobri kakovosti.
Hidromorfološki elementi	Hidromorfološke razmere izkazujejo kot edine vplive na vodno telo površinske vode tiste, ki so posledica umetnih ali močno preoblikovanih značilnosti vodnega telesa, potem ko so bili izvedeni vsi omilitveni ukrepi za zagotovitev najboljšega približka ekološke kontinuitete, zlasti glede selitve živalskih vrst in ustreznih drstitvenih območij in območij razmnoževanja.	Razmere, skladne z doseganjem zgoraj opredeljenih vrednosti bioloških elementov kakovosti.	Razmere, skladne z doseganjem zgoraj opredeljenih vrednosti bioloških elementov kakovosti.
Fizikalno-kemijski elementi			
Splošne razmere	Fizikalno-kemijski elementi povsem ali skoraj povsem ustrezajo razmeram brez motenj, ki jih povezujemo s tipom vodnih teles površinske vode, ki je najbolj primerljiv s tem umetnim ali močno preoblikovanim vodnim telesom. Koncentracije hranil so v območju, ki ga običajno povezujemo s takimi razmerami brez motenj. Temperatura, kisikove razmere in pH so skladni s temperaturo, kisikovimi razmerami in pH v najbolj primerljivih tipih vodnih teles površinske vode v razmerah brez motenj.	Vrednosti fizikalno-kemijskih elementov so v območjih, ki zagotavljajo delovanje ekosistema in doseganje zgoraj opredeljenih vrednosti za biološke elemente kakovosti. Temperatura in pH ne segata iz območij, ki zagotavljajo delovanje ekosistema in doseganje zgoraj opredeljenih vrednosti za biološke elemente kakovosti. Koncentracije hranil ne presegajo ravni, ki zagotavlja delovanje ekosistema in doseganje zgoraj opredeljenih vrednosti za biološke elemente kakovosti.	Razmere, skladne z doseganjem zgoraj opredeljenih vrednosti bioloških elementov kakovosti.

▼B

Element	Največji ekološki potencial	Dober ekološki potencial	Zmeren ekološki potencial
Posebna sintetična onesnaževala	Koncentracije blizu nič in vsaj pod mejami detekcije najsodobnejših analitskih tehnik, ki se splošno uporabljajo.	Koncentracije ne presegajo standardov, določenih skladno s postopkom iz oddelka 1.2.6 in brez vpliva na Direktivo 91/414/ES in Direktivo 98/8/ES. (< OSK)	Razmere, skladne z doseganjem zgoraj opredeljenih vrednosti bioloških elementov kakovosti.
Posebna nesintetična onesnaževala	Koncentracije so v območju, ki ga običajno povezujemo z razmerami brez motenj v tipu vodnih teles površinske vode, ki je najbolj primerljiv s tem umetnim ali močno preoblikovanim vodnim telesom. (ravni naravnega ozadja = mo)	Koncentracije ne presegajo standardov, določenih skladno s postopkom iz oddelka 1.2.6 ⁽¹⁾ in brez vpliva na Direktivo 91/414/ES in Direktivo 98/8/ES. (< OSK)	Razmere, skladne z doseganjem zgoraj opredeljenih vrednosti bioloških elementov kakovosti.

⁽¹⁾ Uporaba standardov, določenih na podlagi tega protokola, ne predpisuje zmanjšanja koncentracij onesnaževal pod ravni naravnega ozadja: (OSK > mo).

▼B**1.2.6 Postopek za določanje kemijskih standardov kakovosti v državah članicah**

Pri določanju okoljskih standardov kakovosti za onesnaževala iz točk 1 do 9 Priloge VIII za varstvo vodnih organizmov države članice ravnajo skladno z naslednjimi določbami. Standardi se lahko določijo za vodo, sediment ali žive organizme.

Kadar je mogoče, se zberejo podatki o akutnih in kroničnih učinkih za spodaj navedene taksone, ki so pomembni za določen tip vodnega telesa ter za vse druge vodne taksone, za katere so podatki na voljo. „Osnovni sklop“ taksonov sestavljajo:

- alge in/ali makrofiti
- vodne bolhe ali za slane vode značilni organizmi
- ribe.

Določanje okoljskega standarda kakovosti

Za določanje največje povprečne letne koncentracije se uporablja naslednji postopek:

- (i) Države članice pri vsakem primeru določijo ustrezne varnostne faktorje, skladne z naravo in kakovostjo razpoložljivih podatkov in navodili iz oddelka 3.3.1 dela II „Tehničnih navodil v podporo Direktivi Komisije 93/67/EGS o oceni tveganja novih prijavljenih snovi in Uredbi Komisije (ES) št. 1488/94 o oceni tveganja za obstoječe snovi“ ter varnostnimi faktorji iz spodnje preglednice:

	Varnostni faktor
Vsaj ena akutna $L(E)C_{50}$ iz vsake od treh prehranjevalnih ravni osnovnega sklopa	1 000
Ena kronična NOEC (za ribo ali za vodno bolho ali za organizem, reprezentativen za slano vodo)	100
Dva kronična NOEC iz vrst, ki predstavljajo dve prehranjevalni ravni (riba in/ali vodna bolha ali za slane vode reprezentativni organizem in/ali alge)	50
Kronični NOEC iz vsaj treh vrst (običajno riba, vodna bolha ali za slane vode reprezentativen organizem in alge), ki predstavljajo tri prehranjevalne ravni	10
Drugi primeri, vključno s podatki s terena ali modeli ekosistemov, ki omogočajo izračun in uporabo natančnejših varnostnih faktorjev	Ocena za vsak primer posebej

- (ii) kadar so na voljo podatki o obstojnosti in bioakumulaciji, se upoštevajo pri izpeljavi končne vrednosti okoljskega standarda kakovosti;

▼B

- (iii) tako izpeljani standard je treba primerjati z vsemi izsledki terenskih študij. Kadar se pojavijo nepravilnosti, se mora izpeljevanje standardov ponovno pregledati, da se omogoči izračun natančnejšega varnostnega faktorja;
- (iv) izpeljani standard je treba strokovno pregledati in javno obravnavati, tudi zato da se omogoči izračun natančnejšega varnostnega faktorja.

1.3 Spremljanje ekološkega in kemijskega stanja površinskih voda

Mreža za spremljanje stanja površinskih voda se vzpostavi skladno z zahtevami člena 8. Mreža se oblikuje tako, da zagotavlja skladen in izčrpen pregled ekološkega in kemijskega stanja v vsakem povodju in omogoča razvrstitev vodnih teles v pet razredov, ki ustrezajo normativnim opredelitvam iz oddelka 1.2. Države članice načrtu upravljanja povodja priložijo karto ali karte, ki prikazujejo mrežo za spremljanje stanja površinske vode.

Na podlagi opredelitve in presoje vplivov, ki se pripravita skladno s členom 5 in Prilogo II, države članice izdelajo program nadzornega spremljanja stanja in program obratovalnega spremljanja stanja za vsako obdobje, za katero se uporablja načrt upravljanja povodja. Pri nekaterih primerih se lahko zgodi, da morajo države članice izdelati tudi programe preiskovalnega spremljanja stanja.

Države članice spremljajo parametre, ki kažejo, kakšno je stanje vsakega pomembnega elementa kakovosti. Pri izbiri parametrov za biološke elemente kakovosti države članice določijo ustrezno taksonomsko raven, ki je potrebna, da se dosežeta zadostno zaupanje in natančnost pri razvrščanju elementov kakovosti. V načrtu je treba navesti ocene ravni zaupanja in natančnosti rezultatov, dobljenih v okviru programov spremljanja stanja.

1.3.1 Oblikovanje nadzornega spremljanja stanja

Cilj

Države članice vzpostavijo programe nadzornega spremljanja stanja zato, da dobijo informacije za:

- dopolnjevanje in validacijo postopka za presojo vplivov, opisanega v Prilogi II,
- smotrno in učinkovito oblikovanje prihodnjih programov spremljanja stanja,
- ocenjevanje dolgoročnih sprememb naravnih razmer, in
- ocenjevanje dolgoročnih sprememb, nastalih zaradi široko razširjenih človekovih dejavnosti.

Rezultati takega spremljanja stanja se pregledajo in uporabijo, skupaj s postopkom za presojo vplivov iz Priloge II, za določitev zahtev za programe spremljanja stanja v trenutnem načrtu in naslednjih načrtih upravljanja povodja.

▼B*Izbor merilnih mest*

Nadzorno spremljanje stanja se izvaja na zadostnem številu vodnih teles površinske vode, da se zagotovi ocena celovitega stanja površinske vode v vsakem povodju ali porečju na vodnem območju. Pri izbiranju teh teles države članice zagotovijo, da se, kadar je to primerno, stanje spremlja na mestih:

- kjer je pretok pomemben za vodno območje kot celoto; vključno z mesti na velikih rekah, kadar je prispevna površina večje od 2 500 km²,
- kjer je količina prisotne vode pomembna na vodnem območju, vključno z velikimi jezeri in vodnimi zbiralniki,
- kjer pomembna vodna telesa segajo čez meje države članice,
- kjer se določijo območja na podlagi Odločbe 77/795/EGS o izmenjavi informacij; in

na vseh drugih mestih, potrebnih za oceno obremenitve z onesnaževalom, ki se prenese čez meje države članice in v morsko okolje.

Izbor elementov kakovosti

Nadzorno spremljanje stanja se na vsakem merilnem mestu izvaja eno leto v obdobju, zajetem v načrtu upravljanja povodja za:

- parametre, ki kažejo vse biološke elemente kakovosti,
- parametre, ki kažejo vse hidromorfološke elemente kakovosti,
- parametre, ki kažejo vse splošne fizikalno-kemijske elemente kakovosti,
- onesnaževala s prednostnega seznama, ki se odvajajo v povodje ali porečje in
- druga onesnaževala, ki se v pomembnih količinah odvajajo v povodje ali porečje,

razen če je nadzorno spremljanje stanja v prejšnjem obdobju pokazalo, da je zadevno telo doseglo dobro stanje, in če pregled vplivov človekovega delovanja iz Priloge II ne kaže, da so se vplivi na vodno telo spremenili. Pri teh primerih se nadzorno spremljanje stanja opravi ob vsakem tretjem načrtu upravljanja povodja.

1.3.2 Oblikovanje obratovalnega spremljanja stanja

Obratovalno spremljanje stanja se izvede zato, da se:

- določi stanje vodnih teles, za katera je bilo ugotovljeno, da morda ne bodo dosegla svojih okoljskih ciljev, in
- ocenijo kakršne koli spremembe stanja takih teles, ki so rezultat programa ukrepov.

Program se lahko med trajanjem načrta upravljanja povodja popravi na podlagi informacij, dobljenih v okviru zahtev Priloge II ali v okviru te priloge, zlasti zato, da se lahko zmanjša pogostnost obratovalnega spremljanja stanja, če se ugotovi, da vpliv ni pomemben, ali če se ustrezna obremenitev odstrani.

▼B*Izbor merilnih mest*

Obratovalno spremljanje stanja se izvaja za vsa vodna telesa, za katera je bilo na podlagi presoje vplivov, izvajane v skladu s Prilogo II, ali nadzornega spremljanja stanja ugotovljeno, da morda ne bodo dosegla svojih okoljskih ciljev po členu 4, in za tista vodna telesa, v katera se odvajajo snovi s prednostnega seznama. Merilna mesta se za snovi s prednostnega seznama izberejo tako, kot je določeno v zakonodaji, ki določa ustrezen okoljski standard kakovosti. V vseh drugih primerih, vključno s snovmi s prednostnega seznama, za katere v taki zakonodaji ni posebnih navodil, se merilna mesta izberejo, kakor sledi:

- za telesa, ogrožena zaradi pomembnih točkovnih obremenitev, se zagotovi dovolj merilnih mest v vsakem telesu za ocenitev obsega in vpliva točkovnega vira. Kadar telo obremenjuje več točkovnih virov, se merilna mesta lahko izberejo tako, da se oceni velikost in vpliv teh obremenitev kot celote;
- za telesa, ogrožena zaradi pomembnih razpršenih obremenitev, se zagotovi dovolj merilnih mest v izbranih telesih za ocenitev velikosti in vpliva razpršenih obremenitev. Telesa se izberejo tako, da so reprezentativna za določanje relativnega tveganja nastanka razpršenih obremenitev in relativnega tveganja, da se ne doseže dobro stanje površinskih voda;
- za telesa, ogrožena zaradi pomembnih hidromorfološke obremenitve, se zagotovi dovolj merilnih mest v izbranih telesih za ocenitev velikosti in vpliva hidromorfoloških obremenitev. Izbor teles mora kazati celoten vpliv hidromorfološke obremenitve na vsa telesa.

Izbor elementov kakovosti

Države članice spremljajo tiste elemente kakovosti, ki kažejo posamezne obremenitve vodnega telesa ali teles, da ocenijo velikost obremenitev teles površinske vode. Da ocenijo vpliv teh obremenitev, spremljajo, kot je ustrezno:

- parametre, ki kažejo biološki element ali elemente kakovosti, ki so najbolj občutljivi na obremenitve vodnih teles,
- vse prednostne snovi, ki se odvajajo, in druga onesnaževala, ki se odvajajo v pomembnih količinah;
- parametre, ki kažejo hidromorfološki element kakovosti, ki je najbolj občutljiv na ugotovljeno obremenitev.

1.3.3 Oblikovanje preiskovalnega spremljanja stanja*Cilj*

Preiskovalno spremljanje stanja se izvede:

- če je razlog za kakršne koli prekoračitve neznan,

▼B

— če nadzorno spremljanje stanja pokaže, da cilji iz člena 4 za vodno telo verjetno ne bodo doseženi, obratovalno spremljanje stanja pa še ni bilo vzpostavljeno; z njim se ugotovi, zakaj vodno telo ali vodna telesa ne dosegajo okoljskih ciljev ali

— da se ugotovijo velikost in vplivi naključnega onesnaženja,

in zagotovi informacije za izdelavo programa ukrepov za doseg okoljskih ciljev in posebnih ukrepov za odpravo učinkov naključnega onesnaženja.

1.3.4. Pogostnost spremljanja stanja

V obdobju nadzornega spremljanja stanja mora biti pogostnost taka, kot je navedena spodaj, za parametre, ki kažejo fizikalno-kemijske elemente kakovosti, razen če bi bili na podlagi tehničnega znanja in presoje strokovnjakov upravičeni večji časovni razmiki. Za biološke ali hidromorfološke elemente kakovosti se meritve izvedejo vsaj enkrat v obdobju nadzornega spremljanja stanja.

Za obratovalno spremljanje stanja pogostnost meritev za kateri koli parameter določijo države članice tako, da se zagotovi dovolj podatkov za zanesljivo oceno stanja ustreznega elementa kakovosti. Meritve spremljanja stanja naj bi se izvajale v časovnih razmikih, ki niso večji od tistih iz spodnje preglednice, razen če bi bili na podlagi tehničnega znanja in presoje strokovnjakov upravičeni večji časovni razmiki.

Izbrati je treba tako pogostnost, da se doseže sprejemljiva raven zaupanja in natančnost. Ocene zaupanja in natančnosti, dosežene pri uporabljenem sistemu spremljanja stanja, se navedejo v načrtu upravljanja povodja.

Izbere se pogostnost meritev, ki upošteva spremenljivost parametrov zaradi naravnih razmer in človekovega vpliva. Čas meritev se izbere tako, da je vpliv sezonskih nihanj na rezultate čim manjši in je tako zagotovljeno, da rezultati odražajo spremembe v vodnem telesu, ki so nastale zaradi človekovega obremenjevanja. V različnih letnih časih istega leta se izvedejo dodatne meritve, kadar je to potrebno za doseg tega cilja.

Element kakovosti	Reke	Jezera	Somornica	Obalno morje
Biološki				
Fitoplankton	6 mesecev	6 mesecev	6 mesecev	6 mesecev
Drugo vodno rastlinstvo	3 leta	3 leta	3 leta	3 leta
Veliki nevretenčarji	3 leta	3 leta	3 leta	3 leta
Ribe	3 leta	3 leta	3 leta	

▼B

Element kakovosti	Reke	Jezera	Somornica	Obalno morje
Hidromorfološki				
Kontinuiteta toka	6 let			
Hidrologija	stalno	1 mesec		
Morfologija	6 let	6 let	6 let	6 let
Fizikalno-kemijski				
Toplotne razmere	3 mesece	3 mesece	3 mesece	3 mesece
Kisikove razmere	3 mesece	3 mesece	3 mesece	3 mesece
Slanost	3 mesece	3 mesece	3 mesece	
Stanje hranil	3 mesece	3 mesece	3 mesece	3 mesece
Zakisanost	3 mesece	3 mesece		
Druga onesnaževala	3 meseceP	3 mesece	3 mesece	3 mesece
rednostne snovi	1 mesec	1 mesec	1 mesec	1 mesec

1.3.5 Dodatne zahteve za spremljanje stanja na zavarovanih območjih

Zgoraj predpisani programi spremljanja stanja se dopolnijo glede na izpolnjevanje naslednjih zahtev:

Odvzemna mesta za pitno vodo

Telesa površinske vode iz člena 7, ki v povprečju zagotavljajo več kot 100 m³ na dan, se določijo za merilna mesta; na njih se izvaja dodatno spremljanje stanja, potrebno za izpolnitev zahtev navedenega člena. V takih telesih se spremljajo vse prednostne snovi, ki se odvajajo, in vse druge snovi, ki se odvajajo v pomembnih količinah in bi lahko vplivale na stanje vodnega telesa, ter se nadzorujejo po določbah Direktive o pitni vodi. Spremljanje stanja se izvaja skladno z naslednjo pogostnostjo meritev:

Oskrbovano prebivalstvo	Pogostnost
< 10 000	4-krat letno
10 000 do 30 000	8-krat letno
> 30 000	12-krat letno

Območja, namenjena varstvu habitatov in vrst

Vodna telesa na teh območjih se vključijo v omenjeni program obratovnega spremljanja stanja, kadar se na podlagi presoje vplivov in nadzornega spremljanja stanja ugotovi, da morda ne bodo dosegla svojih okoljskih ciljev po členu 4. Spremljanje stanja se izvede zato, da se oceni velikost in vpliv vseh ustreznih pomembnih obremenitev na ta telesa in da se po potrebi ocenijo spremembe stanja takih teles, ki izhajajo iz programov ukrepov. Spremljanje stanja se nadaljuje, dokler območja ne izpolnijo zahtev glede vode iz zakonodaje, na podlagi katere so bila določena, in ciljev po členu 4.

▼ **M7**

1.3.6 Standardi za spremljanje elementov kakovosti

Metode, uporabljene za spremljanje parametrov, morajo biti skladne s tu navedenimi mednarodnimi standardi, če obsegajo spremljanje, ali takimi drugimi nacionalnimi ali mednarodnimi standardi, ki bodo zagotovili z znanstvenega vidika enako kakovostne in primerljive podatke.

Standardi za vzorčenje bioloških elementov kakovosti

Generične metode za uporabo s posebnimi metodami iz standardov, ki se nanašajo na naslednje biološke elemente kakovosti:

EN ISO 5667-3:2012	Kakovost vode – Vzorčenje – 3. del: Shranjevanje in ravnanje z vzorci
--------------------	---

Standardi za fitoplankton

EN 15204:2006	Kakovost vode – Smerni standard za štetje fitoplanktona z invertno mikroskopijo (postopek po Utermöhlju)
EN 15972:2011	Kakovost vode – Navodilo za kvantitativne in kvalitativne preiskave morskga fitoplanktona
ISO 10260:1992	Kakovost vode – Merjenje biokemijskih parametrov – Spektrometrično določevanje koncentracije klorofila

Standardi za makrofite in fitobentos

EN 15460:2007	Kakovost vode – Navodilo za preiskave višjih vodnih rastlin jezer
EN 14184:2014	Kakovost vode – Navodilo za pregledovanje vodnih makrofitov tekočih voda
EN 15708:2009	Kakovost vode – Smerni standard za rutinsko pregledovanje, vzorčenje in laboratorijske analize fitobentov v plitvih vodotokih
EN 13946:2014	Kakovost vode – Navodilo za rutinsko vzorčenje in pripravo vzorcev bentoških kremenastih alg rek in jezer
EN 14407:2014	Kakovost vode – Navodilo za identifikacijo in štetje vzorcev bentoških kremenastih alg rek in jezer

Standardi za bentoške nevretenčarje

EN ISO 10870:2012	Kakovost vode – Navodila za izbiro metod in opreme za vzorčenje bentoških nevretenčarjev v celinskih vodah
-------------------	--

▼ **M7**

EN 15196:2006	Kakovost vode – Navodilo za vzorčenje in obdelavo levov bub trzač (Diptera: Chironomidae) za ekološko ocenjevanje
EN 16150:2012	Kakovost vode – Navodilo za vzorčenje bentoških nevretenčarjev v sorazumerju z zastopnostjo habitatov v prebrodljivih rekah
EN ISO 19493:2007	Kakovost vode – Navodilo za biološki pregled morskega litorala/obrežnega pasu in sublitoralnega trdnega dna
EN ISO 16665:2013	Kakovost vode – Smernice za kvantitativno vzorčenje in obdelavo vzorcev morske makrofavne sedimentnega dna

Standardi za ribe

EN 14962:2006	Kakovost vode – Navodilo za področje uporabe in izbiro metod vzorčenja rib
EN 14011:2003	Kakovost vode – Vzorčenje rib z elektriko
EN 15910:2014	Kakovost vode – Navodilo za ocenjevanje številčnosti rib z mobilnimi hidroakustičnimi metodami
EN 14757:2005	Kakovost vode – Vzorčenje rib s pomočjo zabodnih mrež (gillnet)

Standardi za hidromorfološke parametre

EN 14614:2004	Kakovost vode – Navodilo za ocenjevanje hidromorfoloških značilnosti vodotokov
EN 16039:2011	Kakovost vode – Navodilo za ocenjevanje hidromorfoloških značilnosti jezer

Standardi za fizikalno-kemijske parametre

Kakršni koli ustrezni standardi CEN/ISO

▼ **B**1.4 **Razvrščanje in prikaz ekološkega stanja**

1.4.1 Primerljivost rezultatov biološkega spremljanja stanja

- (i) Države članice vzpostavijo sisteme spremljanja stanja, da se ocenijo vrednosti bioloških elementov kakovosti, določenih za vsako vrsto

▼B

površinske vode ali za močno preoblikovana in umetna telesa površinske vode. Pri uporabi tu navedenega postopka za močno preoblikovana ali umetna vodna telesa se navajanje ekološkega stanja razume kot navajanje ekološkega potenciala. Taki sistemi lahko uporabijo posamezne vrste ali skupine vrst, ki so reprezentativne za element kakovosti v celoti.

- (ii) Da se zagotovi primerljivost takih sistemov spremljanja stanja, se rezultati sistemov, ki jih uporablja vsaka država članica, za razvrstitev po ekološkem stanju izrazijo kot razmerje ekološke kakovosti. Ta razmerja predstavljajo odnos med vrednostmi bioloških parametrov, opaženimi v določenem telesu površinske vode, in vrednostmi za te parametre pri referenčnih razmerah za isto telo. Razmerje se izrazi kot številčna vrednost med nič in ena, pri čemer zelo dobro ekološko stanje predstavljajo vrednosti blizu ena in slabo ekološko stanje vrednosti blizu nič.
- (iii) Vsaka država članica razdeli lestvico razmerij ekološke kakovosti za svoj sistem spremljanja stanja za vsako vrsto površinskih voda v pet razredov od zelo dobrega do slabega ekološkega stanja, kot je določeno v oddelku 1.2, tako da vsaki meji med dvema razredoma določi številčno vrednost. Vrednost, ki predstavlja mejo med razredoma zelo dobrega in dobrega stanja, in vrednost, ki predstavlja mejo med dobrim in zmernim stanjem, se določita po tu opisanem postopku interkalibracije.
- (iv) Komisija pomaga pri izvajanju interkalibracije, zato da zagotovi, da se meje med razredi določijo skladno z normativnimi opredelitvami iz oddelka 1.2 in so primerljive med državami članicami.
- (v) Kot del tega postopka Komisija omogoči lažjo izmenjavo informacij med državami članicami, ki pripomore k določitvi niza mest v vsaki ekoregiji v Skupnosti; ta mesta bodo sestavljala interkalibracijsko mrežo. Mrežo sestavljajo mesta, izbrana izmed tipov teles površinske vode, ki so v vsaki ekoregiji. Za vsak izbran tip telesa površinske vode mrežo sestavljata vsaj dve mesti, ki ustrezata meji med normativnima opredelitvama zelo dobrega in dobrega stanja, in vsaj dve mesti, ki ustrezata meji med normativnima opredelitvama dobrega in zmernega stanja. Mesta se izberejo s strokovno presojo na podlagi skupnih ogledov in vseh drugih informacij, ki so na voljo.
- (vi) Vsak sistem spremljanja v državi članici se uporabi za tista mesta v interkalibracijski mreži, ki so v ekoregiji in hkrati sodijo k tipu telesa površinske vode, za katerega se bo sistem uporabljal v skladu z zahtevami te direktive. Tako dobljeni rezultati se uporabijo za določitev številčnih vrednosti ustreznih meja med razredi vsakega sistema spremljanja stanja v posamezni državi članici.

▼ M2

- (vii) Komisija pripravi osnutek registra mest, ki bodo sestavljala interkalibracijsko mrežo. Končni register mest se vzpostavi v skladu z regulativnim postopkom iz člena 21(2).

▼ B

- (viii) Komisija in države članice končajo izvajanje interkalibracije v 18 mesecih od dneva objave končnega registra.

▼ M2

- (ix) Izsledki interkalibracije in vrednosti za razvrščanje po sistemih spremljanja stanja v državah članicah, določeni v skladu s točkami (i) do (viii), katerih namen je spreminjanje nebistvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 21(3) in objavijo v šestih mesecih po končani interkalibraciji.

▼ B

1.4.2 Prikaz rezultatov spremljanja stanja in razvrščanje po ekološkem stanju in ekološkem potencialu

- (i) Pri vrstah površinske vode se vodno telo razvrsti po ekološkem stanju glede na nižjo vrednost rezultatov biološkega in fizikalno-kemijskega spremljanja stanja za ustrezne elemente kakovosti, razvrščene v skladu s prvim stolpcem spodnje preglednice. Države članice za vsako vodno območje pripravijo karto, na kateri je prikazana razvrstitev po ekološkem stanju za vsako vodno telo z barvno lestvico v skladu z drugim stolpcem spodnje preglednice:

Razvrstitev po ekološkem stanju	Barvna lestvica
Zelo dobro	Modra
Dobro	Zelena
Zmerno	Rumena
Slabše	Oranžna
Slabo	Rdeča

- (ii) Pri močno preoblikovanih in umetnih vodnih telesih se vodno telo razvrsti po ekološkem potencialu glede na nižjo vrednost rezultatov biološkega in fizikalno-kemijskega spremljanja stanja za ustrezne elemente kakovosti, opredeljene v skladu s prvim stolpcem spodnje preglednice. Države članice za vsako vodno območje pripravijo karto, na kateri je z barvno lestvico prikazana razvrstitev po ekološkem potencialu za vsako vodno telo, in sicer za umetna vodna telesa v skladu z drugim stolpcem spodnje preglednice, za močno preoblikovana vodna telesa pa skladno s tretjim stolpcem spodnje preglednice:

▼B

Razvrstitev po ekološkem potencialu	Barvna lestvica	
	Umetna vodna telesa	Močno preoblikovana vodna telesa
Dober in boljši	Enake zelene in svetlo sive proge	Enake zelene in temno sive proge
Zmeren	Enake rumene in svetlo sive proge	Enake rumene in temno sive proge
Slabši	Enake oranžne in svetlo sive proge	Enake oranžne in temno sive proge
Slab	Enake rdeče in svetlo sive proge	Enake rdeče in temno sive proge

(iii) Države članice s črno piko na karti označijo tudi tista vodna telesa, ki dobrega stanja ali dobrega ekološkega potenciala niso dosegla zaradi neizpolnjevanja enega ali več okoljskih standardov kakovosti, ki so glede na posebna sintetična in nesintetična onesnaževala določeni za to vodno telo (skladno z režimom skladnosti, ki ga določi država članica).

1.4.3 Prikaz rezultatov spremljanja stanja in razvrstitev po kemijskem stanju

Če je vodno telo skladno z vsemi okoljskimi standardi kakovosti, določenimi v Prilogi IX, členu 16 in drugi ustrezni zakonodaji Skupnosti, ki določa okoljske standarde kakovosti, se evidentira kot telo, ki je doseglo dobro kemijsko stanje. Če ni skladno s standardi, se evidentira kot telo, ki ni doseglo dobrega kemijskega stanja.

Države članice za vsako vodno območje pripravijo karto, na kateri je prikazano kemijsko stanje vsakega vodnega telesa z barvno lestvico v skladu z drugim stolpcem spodnje preglednice:

Razvrstitev po kemijskem stanju	Barvna lestvica
Dobro	Modra
Dobro stanje ni doseženo	Rdeča

2. PODZEMNA VODA

2.1 Količinsko stanje podzemne vode

2.1.1 Parameter za razvrščanje po količinskem stanju

Režim gladine podzemne vode

2.1.2 Opredelitev količinskega stanja

Elementi	Dobro stanje
Gladina podzemne vode	Gladina podzemne vode v telesu podzemne vode je taka, da se pri dolgoletnem povprečju letne stopnje odvzema razpoložljivi vir podzemne vode ne izčrpa. Temu ustrezno se gladina podzemne vode zaradi človekovih posegov ne sme spremeniti tako, da bi to povzročilo:

▼B

Elementi	Dobro stanje
	— nedoseganje okoljskih ciljev, določenih po členu 4, za z njo povezane površinske vode, — kakršno koli pomembno poslabšanje stanja takih voda, — kakršne koli pomembne poškodbe kopenskih ekosistemov, neposredno odvisnih od telesa podzemne vode, in smer toka se zaradi sprememb gladine lahko občasno ali na prostorsko omejenem območju trajno spremeni, vendar take spremembe smeri ne povzročijo vdora slane vode ali drugih vdorov in ne kažejo na trajen in jasno določen trend v smeri toka, ki bi ga povzročil človek in zaradi katerega bi lahko prišlo do takih vdorov.

2.2 Spremljanje količinskega stanja podzemne vode

2.2.1 Mreža za spremljanje gladine podzemne vode

Mreža za spremljanje stanja podzemne vode se vzpostavi v skladu z zahtevami členov 7 in 8. Mreža se oblikuje tako, da zagotavlja zanesljivo oceno količinskega stanja vseh teles ali skupin teles podzemne vode, skupaj z oceno razpoložljivosti vira podzemne vode. Države članice načrtu upravljanja povodja priložijo karto ali karte, ki prikazujejo mrežo za spremljanje stanja podzemne vode.

2.2.2 Gostota merilnih mest

Mreža vključuje dovolj reprezentativnih merilnih mest, da se lahko oceni gladina podzemne vode v vsakem telesu ali skupini teles podzemne vode ob upoštevanju kratkoročnih in dolgoročnih sprememb pri obnavljanju, in zlasti:

- za telesa podzemne vode, za katera je bilo ugotovljeno, da morda ne bodo dosegla okoljskih ciljev po členu 4, se zagotovi zadostna gostota merilnih mest za oceno vpliva na gladino podzemne vode zaradi odzemanja in odvajanja vanjo;
- za telesa podzemne vode, v katerih podzemna voda teče preko meje države članice, se zagotovi dovolj merilnih mest za oceno smeri in hitrosti toka podzemne vode čez mejo države članice.

2.2.3 Pogostnost spremljanja stanja

Opazovanja so dovolj pogosta, da je mogoče oceniti količinsko stanje vsakega telesa ali skupine teles podzemne vode ob upoštevanju kratkoročnih in dolgoročnih sprememb pri obnavljanju. Zlasti:

- za telesa podzemne vode, za katera je bilo ugotovljeno, da morda ne bodo dosegla okoljskih ciljev po členu 4, se zagotovijo dovolj pogoste meritve za oceno vpliva na gladino podzemne vode zaradi odzemanja in odvajanja vanjo;

▼B

- za telesa podzemne vode, v katerih podzemna voda teče preko meje države članice, se zagotovijo dovolj pogoste meritve za oceno smeri in hitrosti toka podzemne vode preko meje države članice.

2.2.4 Razlaga in prikaz količinskega stanja podzemne vode

Rezultati, dobljeni prek mreže spremljanja stanja za telo ali skupino teles podzemne vode, se uporabijo za oceno količinskega stanja tega telesa ali teh teles. Skladno s točko 2.5 države članice priložijo karto dobljene ocene količinskega stanja podzemne vode, prikazane z barvno lestvico skladno z naslednjim sistemom:

Dobro: zelena

Slabše: rdeča

2.3 Kemijsko stanje podzemne vode

2.3.1 Parametri za določitev kemijskega stanja podzemne vode

Električna prevodnost

Koncentracije onesnaževal

2.3.2 Opredelitev dobrega kemijskega stanja podzemne vode

Elementi	Dobro stanje
Splošni	Kemijska sestava telesa podzemne vode je taka, da koncentracije onesnaževal: — kot je navedeno spodaj, ne kažejo učinkov slanih ali drugih vdorov, — ne presegajo standardov kakovosti, ki se uporabljajo po drugi ustrezni zakonodaji Skupnosti v skladu s členom 17, — niso take, da ne bi bilo mogoče doseči okoljskih ciljev, določenih po členu 4 za z njimi povezane površinske vode, ali kakršno koli pomembno poslabšanje ekološke ali kemijske kakovosti takih vodnih teles ali kakršne koli pomembne poškodbe kopenskih ekosistemov, ki so neposredno odvisni od telesa podzemne vode.
Električna prevodnost	Spremembe električne prevodnosti ne kažejo na slane ali druge vdore v telo podzemne vode

2.4 Spremljanje kemijskega stanja podzemne vode

2.4.1 Mreža za spremljanje stanja podzemne vode

Mreža za spremljanje stanja podzemne vode se vzpostavi skladno z zahtevami členov 7 in 8. Mreža se oblikuje tako, da zagotavlja skladen in izčrpen pregled kemijskega stanja podzemne vode v vsakem povodju in da se zazna pojav dolgoročnih trendov naraščanja vsebnosti onesnaževal, ki jih povzroči človek.

▼B

Na podlagi opredelitve in presoje vplivov, ki se izvajata v skladu s členom 5 in Prilogo II, države članice izdelajo program nadzornega spremljanja stanja v vsakem obdobju, za katero se uporablja načrt upravljanja povodja. Rezultati tega programa se uporabijo za izdelavo programa obratovalnega spremljanja stanja, ki se uporabi v preostalem obdobju načrta.

Ocene ravni zaupanja in natančnosti rezultatov, določenih s programi spremljanja stanja, se navedejo v načrtu.

2.4.2 Nadzorno spremljanje stanja

Cilj

Nadzorno spremljanje stanja se izvede zato, da se:

- dopolni in validira postopek presoje vplivov;
- zagotovijo informacije za oceno dolgoročnih trendov, ki so posledica sprememb naravnih razmer in človekovih dejavnosti.

Izbor merilnih mest

Izbere se dovolj merilnih mest za:

- telesa, opredeljena kot ogrožena v skladu s Prilogo II,,
- telesa, ki segajo preko meje države članice.

Izbor parametrov

V vseh izbranih telesih podzemne vode se spremlja naslednji sklop osnovnih parametrov:

- vsebnost kisika
- pH-vrednost
- električna prevodnost
- nitrat
- amonij

Pri telesih, za katera je bilo v skladu s Prilogo II ugotovljeno, da morda ne bodo dosegla dobrega stanja, se spremljajo tudi tisti parametri, ki kažejo vpliv takih obremenitev.

Pri čezmejnih vodnih telesih se spremljajo tudi tisti parametri, ki so pomembni za varstvo vseh vrst rab, ki jih omogoča tok podzemne vode.

2.4.3 Obratovalno spremljanje stanja

Cilj

Obratovalno spremljanje stanja se izvede v obdobjih med programi nadzornega spremljanja stanja, zato da se:

- določi kemijsko stanje vseh teles ali skupin teles podzemne vode, za katera je bilo ugotovljeno, da so ogrožena,
- ugotovi kakršen koli dolgoročni trend naraščanja koncentracije katerega koli onesnaževala, ki ga povzroči človek.

▼B*Izbor merilnih mest*

Obratovalno spremljanje stanja se izvaja za vsa telesa ali skupine teles podzemne vode, za katera je bilo na podlagi presoje vplivov, izvedene v skladu s Prilogo II, in nadzornega spremljanja stanja ugotovljeno, da morda ne bodo dosegla ciljev po členu 4. Izbor merilnih mest odraža tudi oceno reprezentativnosti podatkov spremljanja s tega mesta za kakovost ustreznega telesa ali teles podzemne vode.

Pogostnost spremljanja stanja

Obratovalno spremljanje stanja se izvaja v obdobjih med programi nadzornega spremljanja dovolj pogosto, da se zaznajo vplivi pomembnih obremenitev, vendar vsaj enkrat na leto.

2.4.4 Ugotavljanje trendov pri onesnaževalih

Države članice uporabijo podatke nadzornega in obratovalnega spremljanja stanja za ugotavljanje dolgoročnih trendov naraščanja koncentracij onesnaževal, ki jih povzroči človek, in ugotavljanje obračanja teh trendov. Določi se izhodiščno leto ali obdobje, glede na katerega se trendi računajo. Trendi se izračunajo za telo ali, kadar je primerno, za skupino teles podzemne vode. Statistično se prikaže obrat trenda in navede raven zaupanja za njegovo ugotovitev.

2.4.5 Razlaga in prikaz kemijskega stanja podzemne vode

Pri ocenjevanju stanja se rezultati s posameznih merilnih mest v telesu podzemne vode združijo za telo kot celoto. Zato da se doseže dobro stanje telesa podzemne vode, se brez poseganja v zadevne direktive za tiste kemijske parametre, za katere so v zakonodaji Skupnosti določeni okoljski standardi kakovosti:

- izračuna srednja vrednost rezultatov spremljanja stanja na vsakem merilnem mestu v telesu ali skupini teles podzemne vode in
- se v skladu s členom 17 te srednje vrednosti uporabijo za prikaz skladnosti z dobrim kemijskim stanjem podzemne vode.

V skladu s točko 2.5 države članice pripravijo karto kemijskega stanja podzemne vode, prikazanega z naslednjo barvno lestvico:

Dobro: zelena

Slabše: rdeča

Države članice s črno piko na karti označijo tudi telesa podzemne vode, ki so pod vplivom pomembnega in trajnega trenda naraščanja koncentracije katerega koli onesnaževala zaradi vpliva človekovega delovanja. Obrat trenda se označi z modro piko na karti.

Te karte se vključijo v načrt upravljanja povodja.

▼B**2.5 Prikaz stanja podzemne vode**

Države članice načrtu upravljanja povodja priložijo karto, na kateri sta za vsako telo ali skupino teles podzemne vode z barvno lestvico skladno z zahtevami točk 2.2.4 in 2.4.5 prikazana količinsko in kemijsko stanje tega telesa ali skupine teles. Države članice se lahko odločijo, da ne bodo priložile ločenih kart na podlagi točk 2.2.4 in 2.4.5, vendar v tem primeru skladno z zahtevami točke 2.4.5 na karti, predpisani v tej točki, označijo tista telesa, ki so pod vplivom pomembnega in trajnega trenda naraščanja koncentracije katerega koli onesnaževala ali vsak obrat takega trenda.

PRILOGA VI

SEZNAM UKREPOV, KI JIH JE TREBA VKLJUČITI V PROGRAM UKREPOV

DEL A

Ukrepi, zahtevani po naslednjih direktivah:

- (i) Direktiva o kopalnih vodah (76/160/EGS);
- (ii) Ptičja direktiva (79/409/EGS) ⁽¹⁾;
- (iii) Direktiva o pitni vodi (80/778/EGS), kakor je bila spremenjena z Direktivo (98/83/ES);
- (iv) Direktiva o večjih nesrečah (Seveso) (96/82/ES) ⁽²⁾;
- (v) Direktiva o presoji vplivov na okolje (85/337/EGS) ⁽³⁾;
- (vi) Direktiva o blatu iz čistilnih naprav (86/278/EGS) ⁽⁴⁾;
- (vii) Direktiva o čiščenju komunalne odpadne vode (91/271/EGS);
- (viii) Direktiva o fitofarmacevtskih sredstvih (91/414/EGS);
- (ix) Nitratna direktiva (91/676/EGS);
- (x) Habitatna direktiva (92/43/EGS) ⁽⁵⁾;
- (xi) Direktiva o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja (96/61/ES).

DEL B

V nadaljevanju je nedokončen seznam dopolnilnih ukrepov, ki jih države članice na vsakem vodnem območju lahko sprejmejo kot del programa ukrepov, zahtevanega v členu 11(4):

- (i) pravni instrumenti
- (ii) upravni instrumenti
- (iii) gospodarski ali davčni instrumenti
- (iv) pogajanja o okoljskih sporazumih
- (v) ukrepi nadziranja emisij
- (vi) kodeksi dobre prakse
- (vii) ponovna vzpostavitev in obnova močvirij
- (viii) nadzor nad odvzemanjem
- (ix) ukrepi usmerjanja povpraševanja, med drugim vzpodbujanje prilagojene kmetijske proizvodnje, kot je pridelovanje poljščin, ki potrebujejo malo vode na sušnih območjih
- (x) ukrepi za gospodarnost in ponovno uporabo, med drugim vzpodbujanje tehnologij z učinkovito rabo vode v industriji in z vodo varčnih metod namakanja
- (xi) gradbeni projekti
- (xii) razsoljevalni obrati
- (xiii) projekti rehabilitacije
- (xiv) umetno obnavljanje vodonosnikov
- (xv) izobraževalni projekti
- (xvi) raziskovalni, razvojni in predstavitveni projekti
- (xvii) drugi ustrezni ukrepi.

⁽¹⁾ UL L 103, 25.4.1979, str. 1.

⁽²⁾ UL L 10, 14.1.1997, str. 13.

⁽³⁾ UL L 175, 5.7.1985, str. 40. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 97/11/ES (UL L 73, 14.3.1997, str. 5).

⁽⁴⁾ UL L 181, 8.7.1986, str. 6.

⁽⁵⁾ UL L 206, 22.7.1992, str. 7.

PRILOGA VII

NAČRTI UPRAVLJANJA POVODIJ

- A. Načrti upravljanja povodij vsebujejo naslednje elemente:
1. splošni opis značilnosti vodnega območja, zahtevan po členu 5 in Prilogi II. To vključuje:
 - 1.1 za površinske vode:
 - kartiranje lokacije in meja vodnih teles,
 - kartiranje ekoregij in tipov teles površinske vode v povodju,
 - ugotovitev referenčnih razmer za tipe telesa površinske vode;
 - 1.2 za podzemne vode:
 - kartiranje lokacije in meja teles podzemne vode,
 2. povzetek pomembnih obremenitev in vpliva človekovega delovanja na stanje površinske in podzemne vode, skupaj z:
 - oceno točkovnega onesnaževanja,
 - oceno razpršenega onesnaževanja, vključno s povzetkom rabe zemljišč,
 - oceno obremenitev količinskega stanja vode vključno z odvzemi,
 - analizo drugih vplivov človekovega delovanja na stanje vode;
 3. ugotovitev in kartiranje zavarovanih območij, zahtevanih po členu 6 in Prilogi IV;
 4. karto mrež za spremljanje stanja, vzpostavljenih za namene člena 8 in Priloge V, in karto s prikazom rezultatov programov spremljanja stanja, izvedenih na podlagi določb za stanje:
 - 4.1 površinske vode (ekološko in kemijsko);
 - 4.2 podzemne vode (kemijsko in količinsko);
 - 4.3 zavarovanih območij;
 5. seznam okoljskih ciljev, določenih po členu 4 za površinske vode, podzemne vode in zavarovana območja, vključno z ugotovitvijo primerov, ko je bil uporabljen člen 4(4), (5), (6) in (7), in s tem povezanimi podatki, zahtevanimi po navedenem členu;
 6. povzetek ekonomske analize rabe vode, zahtevane po členu 5 in Prilogi III;
 7. povzetek programa ali programov ukrepov, sprejetih na podlagi člena 11, vključno z načini za doseganje ciljev, določenih po členu 4;
 - 7.1 povzetek ukrepov, potrebnih za izvajanje zakonodaje Skupnosti za varstvo voda;
 - 7.2 poročilo o ravnanju in ukrepih, izvedenih za uporabo načela povračila stroškov rabe vode skladno s členom 9;

▼B

- 7.3 povzetek ukrepov, izvedenih za izpolnjevanje zahtev iz člena 7;
 - 7.4 povzetek nadzora nad odvzemanjem in zaježevanjem vode, skupaj s sklicevanjem na registre in ugotovitvami izjem po členu 11(3)(e);
 - 7.5 povzetek nadzora, vzpostavljenega za točkovno odvajanje in druge dejavnosti, ki vplivajo na stanje vode, skladno s členom 11(3)(g) in 11(3)(i);
 - 7.6 ugotovitev primerov, za katere je bilo v skladu s členom 11(3)(j) dovoljeno neposredno odvajanje v podzemno vodo;
 - 7.7 povzetek ukrepov za prednostne snovi, izvedenih v skladu s členom 16;
 - 7.8 povzetek ukrepov, izvedenih za preprečevanje ali zmanjšanje vpliva dogodkov naključnega onesnaževanja;
 - 7.9 povzetek ukrepov, izvedenih na podlagi člena 11(5) za vodna telesa, ki verjetno ne bodo dosegla ciljev, določenih po členu 4;
 - 7.10 podrobnosti o dopolnilnih ukrepih, potrebnih za doseganje okoljskih ciljev, ki so bili določeni;
 - 7.11 podrobnosti o ukrepih za preprečevanje povečanja onesnaženja morskih voda, izvedenih v skladu s členom 11(6);
 8. seznam kakršnih koli podrobnejših programov in načrtov upravljanja za vodno območje, ki obravnavajo posamezna porečja, sektorje, zadeve ali tipe voda, skupaj s povzetkom njihove vsebine;
 9. povzetek izvedenih ukrepov za obveščanje javnosti in javno posvetovanje, rezultatov teh ukrepov in iz tega izhajajočih sprememb načrta;
 10. seznam pristojnih organov v skladu s Prilogo I;
 11. točke za stike in postopke za pridobitev osnovnih dokumentov in informacij iz člena 14(1) ter zlasti podrobnosti o nadzornih ukrepih, sprejetih skladno s členom 11(3)(g) in 11(3)(i), in aktualnih podatkih spremljanja stanja, zbranih v skladu s členom 8 in Prilogo V.
- B. Prva posodobitev načrta upravljanja povodja in vse naslednje posodobitve vključujejo tudi:
1. povzetek kakršnih koli sprememb ali posodobitev od objave prejšnje različice načrta upravljanja povodja, skupaj s povzetkom pregledov, ki jih je treba opraviti na podlagi člena 4(4), (5), (6) in (7);
 2. oceno napredka pri doseganju okoljskih ciljev, skupaj s prikazom rezultatov spremljanja stanja za obdobje prejšnjega načrta v obliki karte, in obrazložitev za nedosežene okoljske cilje;
 3. povzetek ukrepov, predvidenih v prejšnji različici načrta upravljanja povodja, ki niso bili izvedeni, skupaj z obrazložitvijo;
 4. povzetek dodatnih začasnih ukrepov, ki so bili na podlagi člena 11(5) sprejeti od objave prejšnje različice načrta upravljanja povodja.

*PRILOGA VIII***OKVIRNI SEZNAM GLAVNIH ONESNAŽEVAL**

1. Organohalogenske spojine in snovi, ki lahko tvorijo take spojine v vodnem okolju.
2. Organofosforne spojine.
3. Organokositrne spojine.
4. Snovi in pripravki ali njihovi razgradni produkti, za katere je bilo dokazano, da imajo kancerogene ali mutagene lastnosti ali lastnosti, ki v vodnem okolju ali po vodnem okolju lahko vplivajo na sintezo steroidov, delovanje ščitnice, razmnoževanje ali druge funkcije, povezane z notranjim izločanjem.
5. Obstojni ogljikovodiki in obstojne organske strupene snovi, ki se kopičijo v organizmih.
6. Cianidi.
7. Kovine in njihove spojine.
8. Arzen in njegove spojine.
9. Biocidi in fitofarmacevtski proizvodi.
10. Suspendirane snovi.
11. Snovi, ki prispevajo k eutrofikaciji (zlasti nitrati in fosfati).
12. Snovi, ki neugodno vplivajo na kisikovo bilanco (in se lahko merijo s parametri kot so BPK, KPK, itn.).

*PRILOGA IX***MEJNE VREDNOSTI EMISIJ IN OKOLJSKI STANDARDI KAKOVOSTI**

„Mejne vrednosti“ in „cilji kakovosti“, določeni na podlagi hčerinskih direktiv Direktive 76/464/EGS, se za namene te direktive štejejo za mejne vrednosti emisij oziroma okoljske standarde kakovosti. Določeni so v naslednjih direktivah:

- (i) Direktiva o odvajanju živega srebra (82/176/EGS) ⁽¹⁾;
- (ii) Direktiva o odvajanju kadmija (83/513/EGS) ⁽²⁾;
- (iii) Direktiva o živem srebru (84/156/EGS) ⁽³⁾;
- (iv) Direktiva o odvajanju heksaklorcikloheksana (84/491/EGS) ⁽⁴⁾, in
- (v) Direktiva o odvajanju nevarnih snovi (86/280/EGS) ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ UL L 81, 27.3.1982, str. 29.

⁽²⁾ UL L 291, 24.10.1983, str. 1.

⁽³⁾ UL L 74, 17.3.1984, str. 49.

⁽⁴⁾ UL L 274, 17.10.1984, str. 11.

⁽⁵⁾ UL L 181, 4.7.1986, str. 16.

▼M5

PRILOGA X

SEZNAM PREDNOSTNIH SNOVI NA PODROČJU VODNE POLITIKE

Številka	Številka CAS ⁽¹⁾	Številka EU ⁽²⁾	Ime prednostne snovi ⁽³⁾	Opređeljena kot prednostna nevarna snov
(1)	15972-60-8	240-110-8	alaklor	
(2)	120-12-7	204-371-1	antracen	X
(3)	1912-24-9	217-617-8	atrazin	
(4)	71-43-2	200-753-7	benzen	
(5)	ni relevantno	ni relevantno	bromirani difeniletri	X ⁽⁴⁾
(6)	7440-43-9	231-152-8	kadmij in njegove spojine	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	kloroalkani, C ₁₀₋₁₃	X
(8)	470-90-6	207-432-0	klorfenvinfos	
(9)	2921-88-2	220-864-4	klorpirifos (klorpirifos-etil)	
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-dikloroetan	
(11)	75-09-2	200-838-9	diklorometan	
(12)	117-81-7	204-211-0	di(2-etilheksil)ftalat (DEHP)	X
(13)	330-54-1	206-354-4	diuron	
(14)	115-29-7	204-079-4	endosulfan	X
(15)	206-44-0	205-912-4	fluoranten	
(16)	118-74-1	204-273-9	heksaklorobenzen	X
(17)	87-68-3	201-765-5	heksaklorobutadien	X
(18)	608-73-1	210-168-9	heksaklorocikloheksan	X
(19)	34123-59-6	251-835-4	izoproturon	
(20)	7439-92-1	231-100-4	svinec in njegove spojine	
(21)	7439-97-6	231-106-7	živo srebro in njegove spojine	X
(22)	91-20-3	202-049-5	naftalen	
(23)	7440-02-0	231-111-4	nikelj in njegove spojine	
(24)	ni relevantno	ni relevantno	nonilfenoli	X ⁽⁵⁾
(25)	ni relevantno	ni relevantno	oktilfenoli ⁽⁶⁾	
(26)	608-93-5	210-172-0	pentaklorobenzen	X
(27)	87-86-5	201-778-6	pentaklorofenol	
(28)	ni relevantno	ni relevantno	poliaromatski ogljikovodiki (PAH) ⁽⁷⁾	X
(29)	122-34-9	204-535-2	simazin	
(30)	ni relevantno	ni relevantno	tributilkositrove spojine	X ⁽⁸⁾
(31)	12002-48-1	234-413-4	triklorobenzeni	
(32)	67-66-3	200-663-8	triklorometan (kloroform)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	trifluralin	X
(34)	115-32-2	204-082-0	dikofol	X
(35)	1763-23-1	217-179-8	perfluorooktan sulfonska kislina in njeni derivati (PFOS)	X
(36)	124495-18-7	ni relevantno	kvinoksifen	X

▼ M5

Številka	Številka CAS ⁽¹⁾	Številka EU ⁽²⁾	Ime prednostne snovi ⁽³⁾	Opredeljena kot prednostna nevarna snov
(37)	ni relevantno	ni relevantno	dioksini in dioksinom podobne spojine	X ⁽⁹⁾
(38)	74070-46-5	277-704-1	aklonifen	
(39)	42576-02-3	255-894-7	bifenoks	
(40)	28159-98-0	248-872-3	cibutrin	
(41)	52315-07-8	257-842-9	cipermetrin ⁽¹⁰⁾	
(42)	62-73-7	200-547-7	diklorvos	
(43)	ni relevantno	ni relevantno	heksabromociklododekani (HBCDD)	X ⁽¹¹⁾
(44)	76-44-8/1024-57-3	200-962-3/213-831-0	heptaklor in heptaklor epoksid	X
(45)	886-50-0	212-950-5	terbutrin	

⁽¹⁾ CAS: Služba za izmenjavo kemičnih izvlečkov.

⁽²⁾ Številka EU: Evropski seznam obstoječih komercialnih kemičnih snovi (EINECS) ali Evropski seznam novih snovi (ELINCS).

⁽³⁾ Kadar so bile izbrane skupine snovi, so bili za določitev okoljskih standardov kakovosti opredeljeni tipični predstavniki, razen če je izrecno navedeno drugače.

⁽⁴⁾ Le tetra-, penta-, heksa- in heptabromodifenileter (številke CAS 40088-47-9, 32534-81-9, 36483-60-0 oziroma 68928-80-3).

⁽⁵⁾ Nonilfenol (CAS 25154-52-3, EU 246-672-0), vključno z izomeroma 4-nonilfenolom (CAS 104-40-5, EU 203-199-4) in 4-nonilfenolom (razvejenim) (CAS 84852-15-3, EU 284-325-5).

⁽⁶⁾ Oktilfenol (CAS 1806-26-4, EU 217-302-5), vključno z izomerom 4-(1,1',3,3'-tetrametilbutil)fenolom (CAS 140-66-9, EU 205-426-2).

⁽⁷⁾ Vključno z benzo(a)pirenom (CAS 50-32-8, EU 200-028-5), benzo(b)fluorantenom (CAS 205-99-2, EU 205-911-9), benzo(g,h,i)pirenenom (CAS 191-24-2, EU 205-883-8), benzo(k)fluorantenom (CAS 207-08-9, EU 205-916-6), indeno(1,2,3-cd)pirenom (CAS 193-39-5, EU 205-893-2) in brez antracena, fluorantena in naftalena, ki se navedejo ločeno.

⁽⁸⁾ Vključno s tributilkositrovim kationom (CAS 36643-28-4).

⁽⁹⁾ To se nanaša na naslednje spojine:

7 polikloriranih dibenzo-p-dioksinov (PCDD): 2,3,7,8-T4CDD (CAS 1746-01-6), 1,2,3,7,8-P5CDD (CAS 40321-76-4), 1,2,3,4,7,8-H6CDD (CAS 39227-28-6), 1,2,3,6,7,8-H6CDD (CAS 57653-85-7), 1,2,3,7,8,9-H6CDD (CAS 19408-74-3), 1,2,3,4,6,7,8-H7CDD (CAS 35822-46-9), 1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDD (CAS 3268-87-9)

10 polikloriranih dibenzofuranov (PCDF): 2,3,7,8-T4CDF (CAS 51207-31-9), 1,2,3,7,8-P5CDF (CAS 57117-41-6), 2,3,4,7,8-P5CDF (CAS 57117-31-4), 1,2,3,4,7,8-H6CDF (CAS 70648-26-9), 1,2,3,6,7,8-H6CDF (CAS 57117-44-9), 1,2,3,7,8,9-H6CDF (CAS 72918-21-9), 2,3,4,6,7,8-H6CDF (CAS 60851-34-5), 1,2,3,4,6,7,8-H7CDF (CAS 67562-39-4), 1,2,3,4,7,8,9-H7CDF (CAS 55673-89-7), 1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDF (CAS 39001-02-0)

12 dioksinom podobnih polikloriranih bifenilov (PCB-DL): 3,3',4,4'-T4CB (PCB 77, CAS 32598-13-3), 3,3',4',5-T4CB (PCB 81, CAS 70362-50-4), 2,3,3',4,4'-P5CB (PCB 105, CAS 32598-14-4), 2,3,4,4',5-P5CB (PCB 114, CAS 74472-37-0), 2,3',4,4',5-P5CB (PCB 118, CAS 31508-00-6), 2,3',4,4',5'-P5CB (PCB 123, CAS 65510-44-3), 3,3',4,4',5-P5CB (PCB 126, CAS 57465-28-8), 2,3,3',4,4',5-H6CB (PCB 156, CAS 38380-08-4), 2,3,3',4,4',5'-H6CB (PCB 157, CAS 69782-90-7), 2,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 167, CAS 52663-72-6), 3,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 169, CAS 32774-16-6), 2,3,3',4,4',5,5'-H7CB (PCB 189, CAS 39635-31-9).

⁽¹⁰⁾ CAS 52315-07-8 se nanaša na zmes izomerov cipermetrina: alfa-cipermetrina (CAS 67375-30-8), beta-cipermetrina (CAS 65731-84-2), theta-cipermetrina (CAS 71697-59-1) in zeta-cipermetrina (52315-07-8).

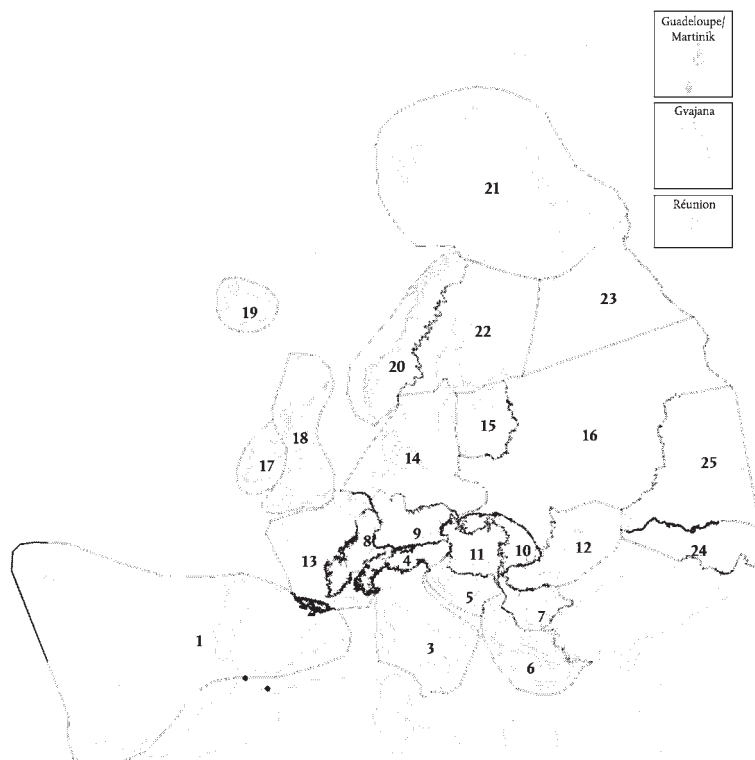
⁽¹¹⁾ To se nanaša na 1,3,5,7,9,11-heksabromociklododekan (CAS 25637-99-4), 1,2,5,6,9,10-heksabromociklododekan (CAS 3194-55-6), α-heksabromociklododekan (CAS 134237-50-6), β-heksabromociklododekan (CAS 134237-51-7) in γ-heksabromociklododekan (CAS 134237-52-8).

PRILOGA XI

KARTA A

Sistem A: Ekoregije za reke in jezera

1. Ibersko-Makaroneška regija
2. Pireneji
3. Italija, Korzika in Malta
4. Alpe
5. Dinarski zahodni Balkan
6. Helenski zahodni Balkan
7. Vzhodni Balkan
8. Zahodnoevropsko sredogorje
9. Srednjeevropsko sredogorje
10. Karpati
11. Madžarsko nižavje
12. Pontsko območje
13. Zahodnoevropska nižina
14. Srednjeevropska nižina
15. Baltik
16. Vzhodnoevropska nižina

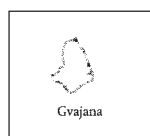
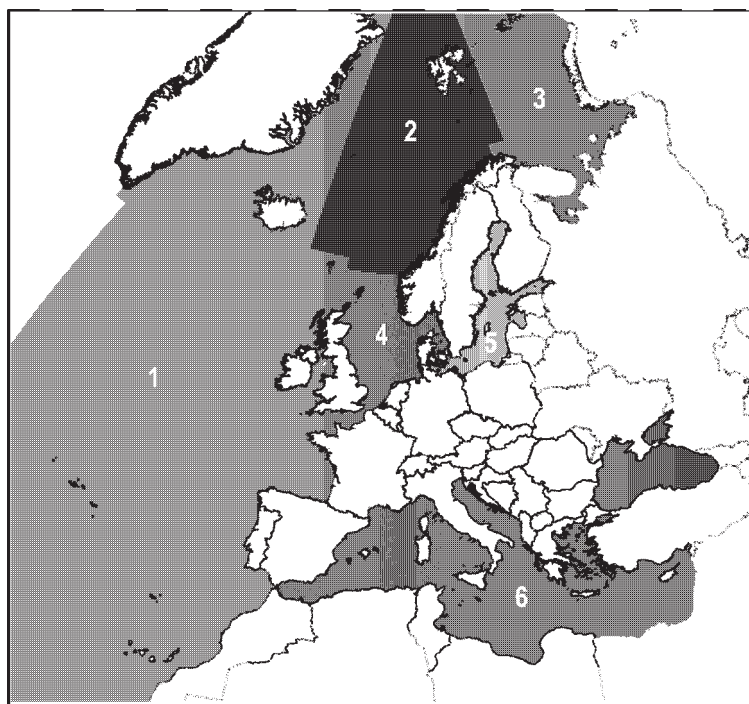
▼B

17. Irska in Severna Irska
18. Velika Britanija
19. Islandija
20. Borealno gorovje
21. Tundra
22. Baltiški ščit
23. Tajga
24. Kavkaz
25. Kaspijska depresija

▼B

KARTA B

Sistem A: Ekoregije za somornico in obalno morje

1. Atlantski ocean
2. Norveško morje
3. Barentsovo morje
4. Severno morje
5. Baltiško morje
6. Sredozemsko morje